

Anders Lyngstad, Harald Bratli,
Gunhild Rønning og Egil Ingvar Aune

Naturtypekartlegging i Røyrvik kommune

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Vitenskapsmuseet
Rapport botanisk serie 2007-1

Naturtypekartlegging i Røyrvik kommune

Anders Lyngstad, Harald Bratli, Gunhild Rønning
og Egil Ingvar Aune

Trondheim, februar 2007

”Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Vitenskapsmuseet, Rapport botanisk serie” presenterer botaniske arbeider som av ulike grunner bør gjøres raskt tilgjengelig, for eksempel for oppdragsgivere og andre som er interessert i museets arbeidsområde og geografiske ansvarsområde. Serien er ikke periodisk, og antall numre varierer per år.

Serien startet i 1974. Den har skiftet navn flere ganger. Nåværende navn fikk serien i 1996.

Bakerst i hver rapport står en liste over utgitte numre. Fra og med 2003 legges alle rapportene ut på Internettet som pdf-filer, se http://www.ntnu.no/nathist/bot_rapport

Forsidebilde: Ballblom (*Trollius europaeus*) er kommuneblomst for Røyrvik. Foto fra Seksjon for naturhistories fotoarkiv (fotograf Olav Gjærevoll).

Rapporten er trykt i 100 eksemplarer. Den er også tilgjengelig på Internettet, se ovenfor

ISBN 978-82-7126-755-1
ISSN 0802-2992

Referat

Lyngstad, A., Bratli, H., Rønning, G. & Aune, E.I. 2006. Naturtypekartlegging i Røyrvik kommune. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2007-1: 1-43.

Naturtypekartlegging er gjennomført i Røyrvik kommune, og 74 lokaliteter innen 16 naturtyper er beskrevet. Flest lokaliteter er det i kategoriene slåttefjell (22), rikfjell (16) og bjørkeskog med høgstauder (12). Alle lokaliteter er gitt en verdivurdering. Forekomster av viktige arter er også registrert, og det er dokumentert funn av 8 rødlista arter i artsgruppene karplanter, mose og sopp. Røyrvik har mange og dels store lokaliteter i naturtypekategoriene bjørkeskog med høgstauder, rikfjell, slåttefjell og kalkrike områder i fjellet. Dette gjenspeiler naturgrunnlaget i kommunen. Røyrvik har mye fjell, mye baserik berggrunn, og vegetasjonen har enkelte nordøstlige elementer. Det store arealet med disse naturtypene er i nord-trøndersk sammenheng et kjennetegn ved naturen i Røyrvik. I tillegg til denne rapporten er det levert en database med informasjon om lokaliteter og arter, samt digitaliserte kart over registrerte lokaliteter.

Anders Lyngstad og Egil Ingvar Aune, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Vitenskapsmuseet, Seksjon for naturhistorie, 7491 Trondheim. E-post: anders.lyngstad@vm.ntnu.no, egil.aune@vm.ntnu.no

Harald Bratli, Norsk institutt for skog og landskap, 1431 Ås. E-post: harald.bratli@skogoglandskap.no

Gunhild Rønning, Norsk institutt for skog og landskap, 7734 Steinkjer.

E-post: gunhild.ronning@skogoglandskap.no

Summary

Lyngstad, A., Bratli, H., Rønning, G. & Aune, E.I. 2006. Survey of important habitats for biodiversity in Røyrvik municipality. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2007-1: 1-43.

A survey of important habitats for biodiversity in Røyrvik municipality, Central Norway has been conducted and 74 localities in 16 habitat types are described. The highest number of localities are registered in the categories mown fen (22), rich fen (16) and tall-herb – downy birch forest (12). An assessment of the value of all localities in the context of biodiversity is given. Occurrences of rare, threatened or otherwise important species are also recorded, and findings of 8 species of vascular plants, mosses and fungi on the Norwegian red list are documented. Røyrvik has many localities with tall-herb – downy birch forest, rich fen, mown fen and base-rich alpine vegetation. This reflects the natural environment in Røyrvik with mountains, calcareous bedrock and vegetation with some northeastern elements. A database with information on localities and species together with digitised maps of all registered localities have been prepared in addition to this report.

Anders Lyngstad and Egil Ingvar Aune, Norwegian University of Science and Technology, Museum of Natural History and Archaeology, Section of Natural History, NO-7491 Trondheim, Norway.

E-mail: anders.lyngstad@vm.ntnu.no, egil.aune@vm.ntnu.no

Harald Bratli, Norwegian Forest and Landscape Institute, NO-1431 Ås.

E-mail: harald.bratli@skogoglandskap.no

Gunhild Rønning, Norwegian Forest and Landscape Institute, NO-7734 Steinkjer.

E-mail: gunhild.ronning@skogoglandskap.no

Innhold

Referat.....	1
Summary.....	1
Forord.....	3
1 Innledning.....	4
2 Områdebeskrivelse.....	5
2.1 Berggrunn og lausmasser.....	5
2.2 Klima.....	6
2.3 Vegetasjon.....	6
3 Materiale og metoder.....	7
3.1 Forarbeid.....	7
3.2 Kartgrunnlag og database.....	7
3.3 Arealklasser i BMK.....	7
3.4 Egenskapstabeller.....	9
3.5 Feltarbeid.....	9
4 Resultat.....	10
5 Diskusjon.....	12
5.1 Ferskvatn og våtmark.....	12
5.2 Kulturlandskap.....	13
5.3 Myr.....	13
5.4 Fjell.....	13
5.5 Rasmark, berg og kantkratt.....	14
5.6 Skog.....	14
5.7 Videre undersøkelser og oppfølging av rapporten.....	14
6 Lokaltetsoversikt.....	15
7 Litteratur.....	39
Vedlegg 1.....	41
Vedlegg 2.....	43

Forord

Prosjektet ”Kartlegging av naturtyper i Røyrvik kommune” ble gjennomført i perioden 2004-06 i samarbeid mellom Norsk institutt for jord- og skogkartlegging (NIJOS) og NTNU, Vitenskapsmuseet (VM), Seksjon for naturhistorie. NIJOS har i prosjektperioden blitt slått sammen med Skogforsk til Norsk institutt for skog og landskap. Oppdragsgiver er Røyrvik kommune, som også har finansiert prosjektet. Kartleggingen er en del av det statlige programmet for kartlegging av biologisk mangfold i alle landets kommuner, og er foretatt etter retningslinjer beskrevet i handbok nummer 13 fra Direktoratet for naturforvaltning, ”Kartlegging av naturtyper – verdsetting av biologisk mangfold”. I tillegg til en skriftlig rapport er digitaliserte kart over verdifulle lokaliteter og en database med informasjon om de registrerte lokalitetene utarbeidd.

Prosjektleder har vært Egil Ingvar Aune, VM, mens Torgrim Sund har vært ansvarlig for arbeidet ved Norsk institutt for skog og landskap. Arbeidet er utført av Gunhild Rønning og Harald Bratli, Norsk institutt for skog og landskap og Anders Lyngstad, VM. Norsk institutt for skog og landskap ved Gunhild Rønning har hatt ansvaret for utarbeiding av biologisk mangfold-kart (BMK-fase 1) for bruk ved forarbeid og i felt, samt for digitalisering og utarbeiding av ferdige kart. Norsk institutt for skog og landskap har også utviklet databasen som er brukt i prosjektet. Anders Lyngstad har hatt ansvaret for forarbeid og innlegging av allerede tilgjengelig informasjon om lokaliteter og artsobservasjoner i databasen samt utarbeidelse av rapport. Feltarbeidet ble delt mellom institusjonene slik at Gunhild Rønning og Harald Bratli har hatt ansvaret for de nordvestlige delene av kommunen (nord og vest for Røyrvik sentrum) samt områdene langs Limingen til grensa mot Lierne. Anders Lyngstad har hatt ansvaret for sørlige deler av kommunen nord til Gjersvika samt Hudningsdalen. Anders Lyngstad har koordinert arbeidet med rapporten, som er skrevet i fellesskap.

Bodil Haukø, Odd-Are Sandhaugen og Tanja Staldevik har vært kontaktpersoner i Røyrvik kommune, og vi vil takke alle for et svært godt samarbeid gjennom prosjektperioden.

Erlend Skutberg ved Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen har vært en god støttespiller og ressursperson både ved oppstarten av prosjektet og undervegs i arbeidet.

Trondheim, november 2006

Anders Lyngstad

Harald Bratli

Gunhild Rønning

Egil Ingvar Aune

1 Innledning

Rio-konvensjonen fra 1992 om biologisk mangfold forplikter Norge til å få oversikt over og ta vare på biologisk mangfold. St. meld. 58 (1996-97) ”Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling” er en oppfølging av denne avtalen, og her er det ei målsetting at alle kommuner skal gjennomføre ei kartlegging av biologisk mangfold.

Biologisk mangfold kan defineres på mange ulike måter, en av disse er den som er brukt i Rio-konvensjonen (boks 1) (Direktoratet for naturforvaltning 1999a). Det er vanlig å operere med tre nivå av biologisk mangfold; genetisk mangfold (innen en art), mangfold på artsnivå, og mangfold av naturtyper. Genetisk mangfold, som vi også har mellom arter, er viktig for evnen til tilpasning og langsiktig overlevelse. Artsmangfold inkluderer ulikheter både mellom arter og mellom populasjoner av samme art. Mangfold av naturtyper omfatter variasjonene mellom ulike økosystemer og de økologiske prosessene i og mellom dem.

Direktoratet for naturforvaltning har utarbeidd ei handbok for kartleggingsarbeidet i kommunene, med anbefalinger for hvilke naturtyper som skal vektlegges og hvordan biologisk mangfold kan ivaretas på kommunalt plan (Direktoratet for naturforvaltning 1999a). Her er det beskrevet 56 naturtyper fordelt på sju hovedkategorier som bør kartlegges. Hovedkategoriene er myr, fjell, rasmark, berg og kantkratt, kulturlandskap, ferskvatn og våtmark, skog og kyst og havstrand. Hver av de 56 naturtypene er beskrevet på faktaark med informasjon om utbredelse, viktige utforminger, trusler, sårbarhet og hvorfor naturtypen er viktig. Fokus i handboka er på lokaliteter, men enkeltforekomster av viktige arter bør også registreres. Dette gjelder først og fremst rødlista arter (boks 2), men også regionalt eller lokalt viktige arter, eller ansvarsarter. Dette omfatter arter som i en region er nær sin utbredelsesgrense i Norge eller Europa, er regionalt trua eller sårbare, har sine største forekomster, eller har en særlig interessant utbredelse eller økologi. For bevaring av det biologiske mangfoldet i Røyrvik er disse artene viktige. Ansvarsarter må ikke forveksles med ”rødlista” som er en nasjonal oversikt over arter som er trua av utryddelse eller er i sterk tilbakegang (Direktoratet for naturforvaltning 1999b). Ansvarsartene har ingen offisiell status i norsk naturforvaltning, men dette er arter regionen bør ha et særlig forvaltningsansvar for. Artene er plukket ut fra den kunnskap vi har om deres utbredelse (biogeo-

grafi), mengde (antall populasjoner og populasjonsstørrelser) og krav til habitat (økologi) i Norge og landsdelen (Fremstad 2000).

Røyrvik kommune engasjerte i 2004 NIJOS og VM for å utføre naturtypekartlegging i kommunen. Målsettinga med prosjektet har vært å sammenstille kjent informasjon om biologisk mangfold i Røyrvik, utføre supplerende kartlegging og verdivurdering av ny informasjon, samt produsere digitale lokalitetskart og bygge opp en database kommunen kan supplere og bruke videre i arbeidet med å verne om mangfoldet.

Boks 1: Rio-konvensjonens definisjon av biologisk mangfold

Biologisk mangfold er ”variasjonen hos levende organismer av alt opphav, herunder blant annet terrestriske, marine eller andre akvatiske økosystemer og de økologiske komplekser som de er en del av: dette omfatter mangfold innenfor arter, på artsnivå og på økosystemnivå.”

Boks 2: Definisjoner av rødlistekategorier (Direktoratet for naturforvaltning 1999b)

Ex (extinct) – Utrydda. Arter som ikke er reproduserende i landet lenger.

E (endangered) – Direkte trua. Arter som er direkte trua og som står i fare for å dø ut i nærmeste framtid dersom de negative faktorene fortsetter å virke.

V (vulnerable) – Sårbar. Sårbare arter med sterk tilbakegang, som kan gå over i gruppen direkte trua dersom de negative faktorene fortsetter å virke.

R (rare) – Sjelden. Sjeldne arter som ikke er direkte trua eller sårbare, men som likevel er i en utsatt posisjon på grunn av liten bestand eller med spredt og sparsom utbredelse.

DC (Declining, care demanding species) – Hensynskrevende. Hensynskrevende arter som ikke tilhører kategori E, V eller R, men som på grunn av tilbakegang krever spesielle hensyn og tiltak.

DM (declining, monitor species) – Bør overvåkes. Kategorien omfatter arter som har gått sterkt tilbake, men som ikke regnes som trua. For disse artene er det grunn til overvåking av situasjonen.

Kunnskapen om naturen og det biologiske mangfoldet i Røyrvik kommune er på mange områder relativt mangelfull, men enkelte undersøkelser omfatter også Røyrvik. Aktuelle botaniske registreringer er blant annet gjort i kulturlandskap (Nilsen 1996), skogvegetasjon (Holten 1978, Prestø & Holien 1996, Holten & Brevik 1998, Hofton & Framstad 2006), og myr (Moen et al. 1983). Rapporter fra botaniske vassdragsundersøkelser har også gitt viktig informasjon (Sæther 1981, Singaas 1990). Naturgrunnlaget generelt i Røyrvik er beskrevet av Romstad (1994).

Figur 1. Oversiktskart over deler av Nord-Trøndelag med Røyrvik kommune skravert.

2 Områdebeskrivelse

Røyrvik kommune ligger nordøst i Nord-Trøndelag fylke, og grenser mot Lierne i sørøst, Namsskogan i vest, Grane og Hattfjelldal i Nordland i nord og Sverige i øst (figur 1). Kommunen har et areal på 1587 km², og det høyeste punktet er Jetnamsklumpen (1513 moh.). Landskapet preges av åser og fjell adskilt av daler og store og små innsjøer. De store innsjøene Tunnsjøen, Limingen og Store Namsvatnet gir landskapet et åpent og vidstrakt preg. Det meste av landarealet er fjell eller skog. Landbruksområdene i kommunen er konsentrert til de lågeste og klimatisk mest gunstige arealet langs innsjøene og i elvedalene, og dekker et lite areal.

2.1 Berggrunn og lausmasser

Berggrunnen i Børgefjell øst for Virmadalen og sørover til Meahlkoe og Raajnese domineres av sure granitter og gneiser. Vest og sør for dette er berggrunnen imidlertid for en stor del baserik, men det er lokale ulikheter (Roberts 1997, Norges geologiske undersøkelse 2005a). Hudningsdalen/Lybekkdalen og områdene fra nordenden av Limingen og nordover forbi Vektaren er de delene av kommunen med mest rik berggrunn (figur 4). Baserike bergarter gir ofte et jordsmønn med høy pH, og dette er gunstig for det botaniske mangfoldet. Sure bergarter gir derimot et surt jordsmønn med en relativt sett artsfattig flora.

Hele Røyrvik kommune ligger over marin grense, og det er breavsatt materiale samt breelvvsetninger som dominerer (Sollid 1976, Norges geologiske undersøkelse 2005b). Bart berg eller berg med et tynt dekke av jord dominerer i høgereliggende områder. Morenemateriale med større mektighet finner vi i dalene i Børgefjell, mellom Namsvatnet og Limingen og i Tunnsjøtraktene. I Hudningsdalen er det store breelvvsetninger i tillegg til en del morenemateriale. Det fuktige klimaet i Trøndelag gir gode betingelser for myrdannelse, og torv dekker store arealer også i Røyrvik kommune.

Tabell 1. Nedbør- og temperaturnormaler i perioden 1961-90 fra fire meteorologiske stasjoner i Røyrvik kommune (Meteorologisk institutt 2005). Temperaturverdiene er gjennomsnitt for henholdsvis januar, juli og hele året, mens nedbørverdiene er årsgjennomsnitt.

Klimastasjon	Hoh.	Kommune	Temperatur (°C)			Årlig nedbør (mm)
			Januar	Juli	Året	
Namsvatn	498	Røyrvik				1071
Limmingen	426	Røyrvik				1165
Røyrvikfoss	419	Røyrvik				1060
Røyrvik	425	Røyrvik	-10,0	11,8	0,9	1065

2.2 Klima

Tabell 1 viser nedbør- og temperaturnormaler i perioden 1961-90 fra de fire meteorologiske stasjonene i Røyrvik kommune (Meteorologisk institutt 2005). Nedbørdata er vist for stasjonene Namsvatn, Limingen, Røyrvikfoss og Røyrvik. Temperaturdata er bare tilgjengelig fra Røyrvik. Nedbørmengdene ligger mellom 1000 og 1200 mm i året og temperaturen i kaldeste og varmeste måned er $-10,0^{\circ}\text{C}$ og $11,8^{\circ}\text{C}$. Dette er typisk for et svakt oseanisk klima, og gir en vegetasjon med vestlige trekk, men med forekomster av enkelte østlige arter.

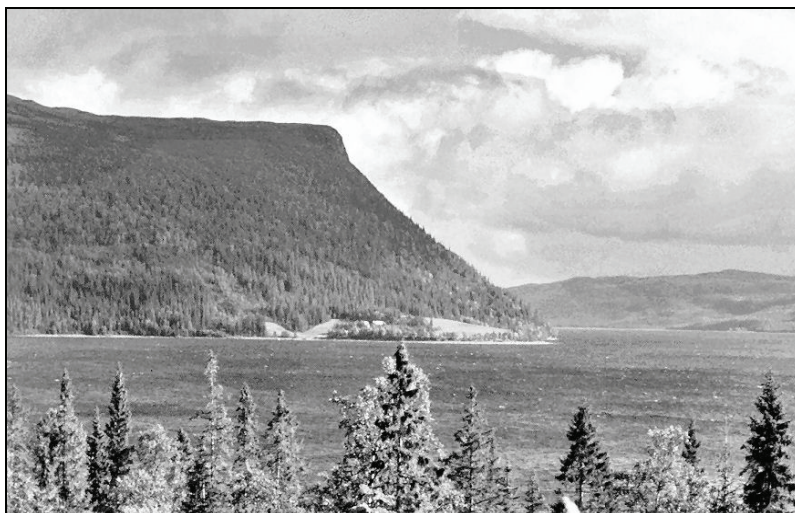
2.3 Vegetasjon

Opplysningene om vegetasjonssoner og -seksjoner er hentet fra Moen (1998). Mellomboreal, nordboreal, lågalpin, mellomalpin og høgalpin vegetasjonssone dekker alt areal i Røyrvik. De boreale vegetasjonssonene domineres av barskog. Sør-boreal sone når opp til ca. 200 moh. i indre deler av Namdalen, og fins ikke i Røyrvik. Mellomboreal sone er den mest typiske barskogsonen og domineres av barskog og myr. Den avgrenses fra sør-boreal sone ved forekomst av bakkemyr og, med noen unntak, mangel på velutvikla edellauvskog (se figur 2). Forekomst av velutvikla skog av gråolder og hegg (*Alnus incana*, *Prunus padus*) avgrenser mellomboreal sone fra nordboreal sone. Mellomborealen når opp til drygt 400 moh. i Røyrvik kommune og dekker området rundt Tunnsjøen og Tunnsjøflyen. Nordboreal sone går opp til den klimatiske skoggrensa og er en av de dominerende sonene i kommunen. Vest i Røyrvik ligger denne grensa på ca. 650 moh., men østover stiger den gradvis til litt over 800 moh. inn mot svenskegrensa i Børgefjell. Nordboreal sone dominerer rundt Limingen og Namsvatnet og i dalene og åsene rundt disse to store innsjøene. Røyrvik er an-

takelig den kommunen i Nord-Trøndelag med prosentvis størst areal i alpine vegetasjonssoner. Markslagsstatistikken for Røyrvik viser at omtrent 67 % av landarealet er i kategoriene annen jorddekt fastmark, grunnlendt mark, fjell i dagen og ikke kartlagt areal (i hovedsak fjellområder). Omtrent 7 % dekkes av myr, 25 % av skog, mens 2 % er jordbruksareal (Norsk institutt for skog og landskap 2006). Lågalpin sone når opp til 1000 moh. vest i kommunen og 1100 moh. øst i Børgefjell, og er den arealmessig viktigste av de alpine sone. Lågalpin sone avgrenses fra mellomalpin sone ved forekomster av einer-dvergbjørkhei, blåbær-blålynghei, vierkratt og myr. Utenfor Børgefjell er det bare toppene av de høyeste fjella som når opp i mellomalpin sone. Mellomalpin sone når opp til ca. 1250 moh. i Børgefjell. Høgalpin sone skiller fra mellomalpin sone ved at det ikke er sammenhengende vegetasjon av karplanter. Høgalpin sone fins bare på de høyeste toppene i Børgefjell.

Svakt oseanisk vegetasjonssesksjon (O1) dekker størst areal i Røyrvik kommune, men området mellom Namsskogan og Tunnsjøen, Limingen og Namsvatnet ligger i klart oseanisk seksjon (O2). Dette gjelder også det store fjellområdet sør for Skorovatn og Stallvika. Klart oseanisk vegetasjonssesksjon karakteriseres av dominans av vestlige vegetasjonstyper og arter, mens i O1 mangler de mest typisk vestlige artene og vegetasjonstypene. Svake østlige trekk inngår i O1.

Røyrvik har store areal med lite berørt natur, særlig over skoggrensa og i områder langt fra bilveg. Landbruk, gruvedrift, vasskraftutbygging og skogbruk er de menneskelige aktivitetene som påvirker naturen i Røyrvik mest, og landskapet er noen steder formet eller sterkt påvirket av en eller flere av disse aktivitetene.

Figur 2. Gudfjelløya i Tunnsjøen har en meget særprega almeskogsforekomst. Lokalitet 11 Stupet på Gudfjelløya dekker området med rik almeskog i den bratte, sørvendte skråningen ned fra Tunnsjøguden. Deler av lokalitet 15 Tunnsjøguden med rik fjellvegetasjon vises også. Foto A. Lyngstad 7.9.2004.

3 Materiale og metoder

Grunnlaget for utvalg av viktige naturtyper er i første rekke vegetasjonstyper fordi disse er stabile enheter som i mange tilfeller er enkle å identifisere (Direktoratet for naturforvaltning 1999a). Kartlegging av fugl, vilt og andre zoologiske grupper er derfor ikke prioritert i denne rapporten.

3.1 Forarbeid

Første trinn i arbeidet med prosjektet var å samle inn og systematisere eksisterende kunnskap. Fylkesmannen i Nord-Trøndelag har samla sentral litteratur for alle kommuner i Nord-Trøndelag, og denne startpakken for Røyrvik dannet utgangspunktet for videre litteratursøk og kvalitetssikring av opplysningene. Eksempler på skriftlige kilder som er brukt er rapporter, floraverk, bøker og ekskursjonsreferater. Lokalteter med naturtyper som ble identifisert ut fra beskrivelse i litteraturen ble lagt inn i en database. All aktuell litteratur vi har funnet er lagt inn i den samme databasen, totalt 128 publikasjoner av ulike slag. Det er bare et mindre antall publikasjoner som er sentrale i dette arbeidet, og disse er sitert, se kapittel 7. I databasen har vi imidlertid tatt med all litteratur som en dokumentasjon på datatilfanget.

Opplysninger om herbariemateriale fra Røyrvik er henta fra databasene til herbariene i Trondheim (TRH: karplanter, moser og sopp), Tromsø (TROM: karplanter) og Oslo (O: karplanter) samt fra Norsk lavdatabase og Norsk soppdatabase (begge administreres av O og inneholder både herbariebelegg og opplysninger fra litteratur og krysslister). Alle disse digitaliserte opplysningene om artsforekomster fra Røyrvik er lagt inn i databasen, som også har med opplysninger om kildene for dataene.

Navnsettingen i rapporten følger Elven (2005) for karplanter, Frisvoll et al. (1995) for moser, Krog et al. (1994) for blad- og busklav, Den norske soppnavnkomiteen (1996) for sopp, Fremstad (1997) for vegetasjonstyper og Fremstad & Moen (2001) for trua vegetasjonstyper.

3.2 Kartgrunnlag og database

Økonomisk kartverk (ØK) er brukt som grunnlag for kartfesting av lokaliteter. ØK er et landsdekkende standard kartverk i målestokk 1 : 5 000 med informasjon om blant annet markslag, arealbruk og arealtilstand. Norsk institutt for skog og landskap har ansvaret for markslagsdelen av ØK og arbeider med å overføre all markslagsinformasjon til digital form (DMK). DMK er ferdigstilt for

Røyrvik kommune, men dekker ikke arealer over skoggrensa. I Røyrvik ble jordbruksarealet å jourført i 2005 med ortofoto fra 2003.

Hovedkategoriene av markslag i ØK (og DMK) er skog, jordbruksareal, myr, annen jorddekt fastmark, grunnlendt mark, fjell i dagen, vatn, veger og bebyggelse. Skog deles inn i undertyper etter treslag og bonitet, og det skilles mellom lauvskog, blandingsskog og barskog som alle kan vokse på impediment, låg, middels eller høg bonitet. Jordbruksarealer deles inn i fulldyrka jord, overflatedyrka jord og gjødsla beite. Ved bruk av tilleggsymboler og kombinasjoner av typer får man et høgt antall markslagstyper. Typene kan også slås sammen til større enheter, for eksempel alt myrareal eller alle typer lauvskog. DMK gir en god oversikt over landskapets karakter; innholdet av arealstyper og landskapselementer, hvor stort areal de dekker, og hvordan arealstypene er fordelt i forhold til hverandre.

Ved kartlegging av biologisk mangfold er det behov for oversiktlig informasjon om fordeling og areal av naturtyper. Biologisk mangfold-kart (BMK-fase 1) med 24 forskjellige arealklasser er produsert med basis i arealklasser fra DMK. Arealklassene i DMK er slått sammen på BMK-fase 1-karta for å gi et kart som er relevant i forhold til naturtypekartleggingen, og det er disse karta som er brukt i det praktiske kartleggingsarbeidet.

3.3 Arealklasser i BMK

Nedenfor følger en kortfattet beskrivelse av arealklassene som blir omkodet fra DMK. Beskrivelsen følger i grove trekk Bratli (2000). Der det er naturlig har vi forsøkt å relatere de ulike arealkategoriene til viktige naturtyper slik de er beskrevet i handboka fra Direktoratet for naturforvaltning (1999a).

1a Bebyggelse

Klassen omfatter arealer klassifisert som tettsted, bebygd areal og tun og forteller at arealet er bebygd. Aktuelle naturtyper kan være store, gamle tre, parklandskap, skrotemark, småbiotoper og erstatningsbiotoper.

1b Veg

Klassen omfatter alle vegarealer. En aktuell naturtype er artsrike vegkanter.

1c Annen jorddekt fastmark

Dette er en samleklasse for arealer som verken er bebygd, dyrka eller tresatt, og omfatter mange vegetasjonstyper. I låglandet er dette oftest ulike

typer gjengroingsarealer eller små arealer uten tre langs veger eller eiendomsgrenser. Aktuelle naturtyper kan være kantkratt, slåtteenger, kalkrike enger, kystlynghei, artsrike vegkanter, skrotemark, småbiotoper og erstatningsbiotoper.

2a Fulldyrka jord

Her inngår alle typer fulldyrka mark. Aktuelle naturtyper kan være småbiotoper.

2b Overflatedyrka jord

Klassen inneholder arealer som er rydda i overflata, men hvor det er for grunn jord eller for mye blokk og stein til å pløye. Klassen omfatter både arealer som brukes til beiting og grasproduksjon. Aktuelle naturtyper kan være småbiotoper og kanskje også naturbeitemark og slåtteenger.

2c Innmarksbeite

Dette er innmarksarealer som kan brukes som beite, men som ikke kan høstes maskinelt. Aktuelle naturtyper kan være småbiotoper og naturbeitemark.

3a Barskog, frodig

Denne klassen består av barskog med høy og svært høy bonitet. Som barskog regnes arealer som tilfredsstillende kravet til skog, og der bartre har en dekning på minst 50 %. Aktuelle naturtyper kan være urskog/gammelskog, kystgranskog, bekkekløfter og brannfelt.

3b Barskog, middels

Dette er barskog med middels høy bonitet. Aktuelle naturtyper kan være urskog/gammelskog, kystgranskog, kystfurskog, bekkekløfter og brannfelt.

3c Barskog, skrinn

Her inngår alle barskogsarealer på impediment og på områder med låg bonitet. Aktuelle naturtyper kan være urskog/gammelskog, kystfurskog, bekkekløfter og brannfelt.

3d Lauvskog, frodig

Klassen omfatter blandingsskog og lauvskog som holder kravet til skog og som står på mark med høy eller svært høy bonitet. Lauvskog må ha minst 80 % dekning av lauvtre, mens kravet for blandingsskog er at arealet skal ha 20-50 % bartre. Definisjonen av lauvskog er altså strengere enn definisjonen av barskog i DMK. Aktuelle naturtyper kan være rik edellauvskog, gråolder-heggeskog, gammel lauvskog og bekkekløfter.

3e Lauvskog, middels

Klassen omfatter blandingsskog og lauvskog som står på mark med middels bonitet. Aktuelle naturtyper kan være gammel edellauvskog, bjørkeskog med høgstauder og gammel lauvskog.

3f Lauvskog, skrinn

Her inngår alle blandingsskogs- og lauvskogsarealer på impediment og på områder med låg bonitet.

3g Forsumpas skog

Forsumpas skog omfatter skogarealer på såkalt vassjuk skogsmark. Vassjuk skogsmark er definert som arealer der produksjonen kan økes 0,3 m³ pr. dekar ved grøfting. Aktuelle naturtyper kan være gråolder-heggeskog og rikere sumpskog.

3h Sumpskog, frodig

Frodig sumpskog omfatter skogarealer på våt mark (vedvarende høgt grunnvatn) som i tillegg har såkalt ikke nøysom vegetasjon. Aktuelle naturtyper kan være gråolder-heggeskog og rikere sumpskog.

3i Sumpskog, fattig

Fattig sumpskog er skogarealer på våt mark (vedvarende høgt grunnvatn) som i tillegg har såkalt nøysom vegetasjon.

4a Myr, uklassifisert

Myr har et torvlag på minst 30 cm; dette skiller myr fra andre fuktige vegetasjonstyper. Uklassifisert myr er et samlebegrep for myrområder som ikke er bestemt til å være enten nøysom eller ikke nøysom myr. Aktuelle naturtyper kan være slåttemyr, rikmyr, intakt låglandsmyr, intakt høgmyr, terrengdekkende myr og palsmyr.

4b Myr, ikke nøysom

Dette er myr med såkalt ikke nøysom vegetasjon. Aktuelle naturtyper er rikmyr og slåttemyr.

4c Myr, nøysom

Dette er myr med såkalt nøysom vegetasjon. Aktuelle naturtyper kan være slåttemyr, intakt låglandsmyr, intakt høgmyr, terrengdekkende myr og palsmyr.

4d Myr, trebevokst

I denne klassen inngår alle myrarealer bevokst med barskog, blandingsskog eller lauvskog. Det kan også inngå arealer med kombinasjoner av myr og fastmark.

4e Dyrkbar myr

Dyrkbar myr er arealer med myr som ved oppdyrking vil holde kravet til lettbrukt eller mindre lettbrukt, fulldyrka jord. Aktuelle naturtyper kan være intakt låglandsmyr, intakt høgmyr, slåttemyr og rikmyr.

5a Fjell i dagen

Dette er områder der bart fjell har mer enn 50 % dekning, og mindre enn 10 % av arealet har et jordlag som er mer enn 30 cm tykt. Aktuelle naturtyper kan være kystlynghei, kalkrike strandberg og kalkrike områder i fjellet.

5b Blokkdekt mark

Her inngår arealer med rasmark, ur, blokkmark og steinrøyser. Inne på fulldyrka jord er minstearealet 0,5 dekar. Aktuelle naturtyper kan være rik edellauvskog, sørvendte berg og rasmarker samt kantkratt.

5c Grunnlendt mark

Grunnlendt mark er åpen fastmark der under halvparten av arealet har et 30 cm tykt jordlag, men som ikke kan klassifiseres som fjell i dagen. Aktuelle naturtyper kan være naturbeitemark, kystlynghei, kalkrike enger og kalkrike strandberg.

6a Vatn

Klassen omfatter vatn og vassdrag, bekker, mindre dammer og tjern. Aktuelle naturtyper kan være deltaområder, mudderbanker, kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti, større elveører, viktige bekkedrag, kalksjøer, rike kulturlandskapsjøer, dammer, naturlig fisketomme innsjøer og tjern, og ikke forsuredede restområder.

3.4 Egenskapstabeller

Dataene som er samla inn er organisert i egenskapstabeller i en Access-database. Eksempler på egenskapstabeller er områdetabell, artsobservasjonstabell og kildetabell.

Områdetabellen inneholder opplysninger (egenskapsdata) om lokalitetsnummer, navn, lokalitetsbeskrivelse, naturtype- og kode, verdi og registreringsdato for de kartlagte lokalitetene. Lokalitetsnummeret kobler informasjon om lokaliteten til kartet.

Artsobservasjonstabellen inneholder opplysninger om arter funnet i lokalitetene. Informasjon om hvor data er hentet fra, for eksempel litteratur, personlige meddelelser eller om funnet er dokumentert ved innsamling til et av universitetsmu-

seenes herbarier fins også her. Innsamlinger til naturhistoriske samlinger øker kvaliteten på dataene fordi de da kan etterprøves. Det er viktig å poengtere at denne tabellen bare gjenspeiler det som til enhver tid er registrert i databasen og ikke er en oversikt over hvilke arter som faktisk fins i kommunen.

I artstabellen finner vi det vitenskapelige ("latinske") og norske navnet (der det fins) på artene som er registrert. Denne tabellen er brukt i tilsvarende prosjekt i andre kommuner og inneholder også navn på en rekke arter som ikke fins i Røyrvik. Artene er ført til organismegrupper, og i tillegg er artenes eventuelle rødlistestatus angitt (Direktoratet for naturforvaltning 1999b).

Egenskapsdata er lagret på formater og med koder spesifisert av Direktoratet for naturforvaltning (1999a, 2000) og standardisert etter AREALIS, et prosjekt for å gjøre areal-, ressurs- og planinformasjon lettere tilgjengelig i kommuner og fylker. Dette gjøres for å sikre dataflyt i forvaltningen og bedre mulighetene for oppdateringer på tvers av ulike forvaltningsledd.

3.5 Feltarbeid

Handboka fra Direktoratet for naturforvaltning (1999a) er retningsgivende for prosjektet, og naturtypene som er beskrevet her er lagt til grunn for vurderinger av hvilke lokaliteter vi prioriterte i feltarbeidet. Regionale ulikheter kommer imidlertid ikke bestandig like godt fram i handboka, og vi har også brukt forekomster av regionale ansvarsarter for å identifisere eller gi ei verdivurdering av lokaliteter.

Studiene av tilgjengelig litteratur om Røyrvik viste at kvaliteten på kildematerialet varierte betydelig, og her var både alder, mengde og grad av nøyaktighet på informasjon viktige momenter. Godt undersøkte lokaliteter ble nedprioritert ved feltarbeidet til fordel for lokaliteter med mangelfullt kunnskapsgrunnlag. Ved oppstarten av prosjektet ble mulige prioriteringer drøftet i et møte med kommunen, og en liste med mulig interessante lokaliteter ble satt opp. Røyrvik er en stor kommune, og i samråd med kommunen ble det bestemt at vi skulle konsentrere feltarbeidet om lågereliggende arealer, samt arealer som ikke er verna. Fjellområder ble derfor ikke undersøkt unntatt der de ble passert på veg til andre aktuelle lokaliteter. Børgefjell ble ikke oppsøkt.

Viktige hjelpemiddel under feltarbeidet var utskrifter av biologisk mangfold-kart (BMK – fase 1) og topografiske kart (M 711, 1 : 50 000). Oppsøkte lokaliteter ble avgrensa så nøyaktig som mulig, og relevante opplysninger om naturtype, tilstand, verdi og artsinventar ble notert. Det ble gjort 15 dagers feltarbeid i Røyrvik i løpet av september 2004 og juli – august 2005. Anders Lyngstad ved VM utførte fem av disse. Norsk institutt for skog og landskap utførte 10 dagers feltarbeid fordelt på 5 dager ved Gunhild Rønning og 5 dager ved Harald Bratli. Omtrent 92 lokaliteter i Røyrvik ble vurdert i løpet av feltarbeidet, men noen av disse var mindre interessante og ble ikke undersøkt. Anslagsvis 80 lokaliteter ble undersøkt mer nøye.

Feltarbeidet ga ny informasjon om en rekke lokaliteter og arter, og databasen ble oppdatert med disse dataene. Alle lokaliteter ble tegnet inn manuelt på BMK-kartene, og disse kartmanusene ble deretter digitalisert ved Norsk institutt for skog og landskap. Digitaliseringsprosessen er beskrevet nærmere av Bratli (2000).

Verdisetting av lokalitetene følger i hovedtrekk kriteriene som er angitt av Direktoratet for naturforvaltning (1999a) for de ulike naturtypene. Det er imidlertid også brukt skjønn, og det er tatt hensyn til de lokale naturforholda i Røyrvik ved verdivurderinga. I handboka er det foreslått å anvende to kategorier for verdisseting, men her har vi valgt en inndeling i tre kategorier, svært viktig (A), viktig (B) og lokalt viktig (C). Omtrent 30 av lokalitetene vi oppsøkte hadde ikke naturverdier av en slik karakter at de ble kartfesta og gitt en verdi.

4 Resultat

Det ble beskrevet 74 lokaliteter i denne undersøkelsen (se kap. 6 og vedlegg 1). Til sammen 16 ulike naturtyper er registrert, og flest lokaliteter er det i kategoriene slåttemyr (22), rikmyr (16) og bjørkeskog med høgstauder (12, se tabell 2). Kartet i vedlegg 2 viser hvor i kommunen de ulike lokalitetene ligger. Flere steder er vegetasjonen en mosaikk av flere naturtyper, og disse lokalitetene er registrert under den viktigste naturtypen. Andre aktuelle naturtyper er i slike tilfeller notert i lokalitetsbeskrivelsen. Areal tall over naturtyper blir av denne grunn ikke riktige. Fem lokaliteter er karakterisert som svært viktige (A), og dette er i hovedsak på bakgrunn av forekomster av rødlistearter eller gode utforminger av trua naturtyper. I kategorien viktig (B) er det registrert 47 lokaliteter, mens 22 lokaliteter er lokalt viktige (C) (tabell 2).

Registrerte herbariebelegg (jf. kap. 3.1) er lagt inn i databasen, og for tiden har databasen 3709 registreringer fordelt på 973 taksoner (arter, underarter, varieteter, hybrider og observasjoner bare bestemt til slekt). Noen av observasjonene representerer imidlertid dubletter, slik at antallet unike registreringer er noe mindre. Det har ikke vært noe mål å gi en fullstendig oversikt over alle artsobservasjoner som er kjent fra Røyrvik i denne databasen, og det er ikke gjort noe forsøk på å sammenstille en komplett liste. Listen over artsobservasjoner er derfor ufullstendig, og mange artsgrupper mangler helt. Mest komplett er rime-ligvis lista for karplanter (høgere planter).

Observasjonene er knytta til lokaliteter der dette ut fra lokalitetsangivelse er mulig, og 1637 registreringer er kobla til en lokalitet. Disse opplysningene bør imidlertid brukes med forsiktighet. Gamle innsamlinger har ofte meget sparsomme opplysninger om innsamlings- og voksested, og det er heller ikke sikkert at det er sammenfall mellom avgrensingene vi har gjort og bruken av et lokalt navn ei tid tilbake.

Tabell 3 viser de åtte kjente rødlisteartene i Røyrvik. Kvitkurle (*Pseudorchis albida*) ble funnet tre steder under feltarbeidet (se lokalitetene 40 Lia ovenom Myrheim, 66 Vest for Litlfjelltangen og 69 Vest for Lifjelltangen 3). I lokalitet 15 Tunnsjøguden er det ikke angitt om det er kvitkurle eller fjellkvitkurle som er funnet, og lokaliteten må oppsøkes for eventuelt å få verifisert at det dreier seg om kvitkurle. Arten er også angitt fra Lybekkdalen av Prestø & Holien (1996), men er ikke be-

Tabell 2. Hovednaturtyper og naturtyper registrert i Røyrvik kommune. Antall lokaliteter, verdivurdering og samla areal er vist.

Hovednaturtype	Naturtype	Verdi			Antall	Areal (daa)
		A	B	C		
Myr	Rikmyr	0	11	5	16	5 884
	Terrengdekkende myr	0	1	0	1	4 372
Rasmark, berg og kantkratt	Sørvendte berg og rasmarker	0	1	0	1	6
Fjell	Kalkrike områder i fjellet	0	4	0	4	25 663
Kulturlandskap	Grotter/gruver	0	1	0	1	90
	Skogsbeite	0	1	0	1	480
	Slåtteeenger	0	0	2	2	173
	Slåttemyr	3	15	4	22	4 346
Ferskvatn/våtmark	Fossesprøytsoner	0	0	1	1	8
	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elvepart	0	0	1	1	42
Skog	Bjørkeskog med høgstauder	0	8	4	12	14 041
	Brannfelt	0	0	1	1	3
	Urskog/gammelskog	0	1	1	2	229
	Kalkskog	1	3	3	7	242
	Rik edellauvskog	1	0	0	1	283
Andre viktige forekomster	Andre viktige forekomster	0	1	0	1	82
Totalt antall lokaliteter og sum areal		5	47	22	74	55 944

Tabell 3. Kjente rødlistearter i gruppene karplanter, mose, lav og sopp i Røyrvik kommune med informasjon om antall voksesteder. Rødlistekategoriene fra 1998 er forklart i boks 2. 2006-kategoriene er: CR = kritisk trua, EN = sterkt trua, VU = sårbar, NT = nær trua.

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Antall voksesteder	Kategori 1998	Kategori 2006
Karplanter	<i>Pseudorchis albida</i>	Kvitkurle	9	DC	VU
	<i>Calamagrostis chalybaea</i>	Nordlandsrørkvein	1		NT
	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	Engmarihand	10		NT
	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	21		NT
	<i>Ulmus glabra</i>	Alm	1		NT
Moser	<i>Bryum cf. nitidulum</i>	Jøkulvrangmose	1	DM	-
	<i>Dicranum cf. tauricum</i>	Barksigd	1	DM	-
	<i>Tayloria splachnoides</i>	Setertrompetmose	1	DM	NT
Lav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	Gubbeskjegg	2		NT
	<i>Chaenotheca gracillimum</i>	Langnål	2		NT
	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	1		NT
Sopp	<i>Chaetoderma luna</i>	Furplett	2		NT
	<i>Cystostereum murrayi</i>	Duftskinn	7	DC	NT
	<i>Dichomitus squalens</i>	Mjuk grankjuke	1		CR
	<i>Hericium coralloides</i>	Korallpiggsopp	1	DC	NT
	<i>Hygrocybe russocoriacea</i>	Russelærvokssopp	2		NT
	<i>Ischnoderma resinsum</i>	Sørlig tjærekjuke	1		EN
	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuke	8	DC	NT
	<i>Pseudoglyphis pinicola</i>	Gammelgranskål	5	DC	NT

lagt ved TRH. I tillegg er det ved TRH seks belegg samla av Jon Gjerstad i 1955 og 1958, kontrollbestemt av Tommy Prestø i 2006 (1 og 2: vest av Mykkelvikfjellet; 3: S for Stallvika; 4: Stallvika; 5: Vallervatnet; 6: aust av Renselvatnet).

Korallpiggsopp (*Hericium coralloides*) er kjent fra en innsamling i O fra ”Smalåsen statskog” i 1928. Nøyaktig lokalitet er ikke kjent. I en nylig gjennomført undersøkelse i gammelskog på statsgrunn ble det funnet duftskinn, svartsonekjuka og gammelgranskål (*Cystostereum murrayi*, *Phellinus nigrolimitatus*, *Pseudographis pinicola*) på relativt mange lokaliteter i Røyrvik (Hofton & Framstad 2006). Disse tre soppartene er alle i kategorien hensynskrevende (DC), og de er blant de rødlista artene som oftest dukker opp i gammelskog i Midt-Norge. Det er også rapportert funn av tre rødlista mosearter, men to av disse har usikker artsbestemmelse og må konfirmeres. Det er foreløpig ikke registrert rødlista lavararter i kommunen.

Ny kunnskap gjør at rødlista revideres med noen års mellomrom, f.eks. angir Prestø & Holien (1996) også fem andre rødlistetaksoner fra lokalitet 10 Lybekkdalen, men disse artene ble tatt ut av 1998-versjonen av rødlista (Direktoratet for naturforvaltning 1999b).

Etter at manuskriptet til denne rapporten var fullført og sendt oppdragsgiver, har Artsdatabanken gitt ut ei ny rødliste (Kålås et al. 2006) med nye kategorier og kriterier. Flere organismegrupper er også vurdert enn i 1998-lista. Artsdatabanken har også lagt den nye rødlista ut på Internettet, se <http://www.artsdatabanken.no/Article.aspx?m=114&amid=1792>. Da prosessen fram til trykking av rapporten tok noe tid, har vi oppdatert tabell 3, men den øvrige teksten om kjente rødlistearter i Røyrvik er ikke oppdatert. Oppdragsgiver vil finne utbredelsesdata i databasen.

5 Diskusjon

Det viktigste kildematerialet for denne undersøkelsen er fagrapporter og utredninger av ulike slag. Kvaliteten på dataene er varierende fordi det i rapportene er ulik praksis på nøyaktighet i forhold til tids- og stedsangivelse. I tillegg er gamle opplysninger usikre fordi naturforholda endrer seg med tida, og lokaliteter kan framstå annerledes i dag enn da de ble undersøkt. De sikreste og mest presise opplysningene har vi fra de nyeste, mest detaljerte og omfattende rapportene, samt fra de områdene vi oppsøkte selv under feltarbeidet. I noen tilfeller er det hentet informasjon fra ekskursionsreferater og liknende, og slike kilder har ofte mangelfull stedsangivelse. I forbindelse med UTM-referanser er det av og til et problem at det ikke er angitt om det er UTM-type ED50 eller WGS84 (EUREF89) som er brukt. En tommelfingerregel er at ED50-koordinatsystemet var i bruk fram til omtrent 1994, mens WGS84 har vært vanligst i tiden etterpå. Avviket mellom de to koordinatsystemene er i Røyrvik 202 m i nord-sør retning og 66 m i øst-vest retning (UTM sone 33).

Røyrvik er en stor kommune med lange avstander og mange områder langt fra bilveg. Det har ikke vært mulig å undersøke alle potensielt viktige områder innafor rammene av prosjektet. I forhold til areal er de best undersøkte områdene vestsida av Tunnsjøen, Gudfjelløya, Hudningsdalen, og området fra kommunegrensa til Gjersvika og videre til Røyrvik. Mer spredte undersøkelser er gjort fra Røyrvik til Vektaren og videre nord til Store Namsvatnet. Det samme er tilfelle langs østsidene av Tunnsjøen og Limingen. Det er lett tilgjengelige arealer nær bilveg som er best undersøkt. Fjellområder generelt og Børgfjell spesielt er lite eller ikke undersøkt, og Orklumpen i Hudningsdalen er det eneste fjellet vi oppsøkte i forbindelse med feltarbeidet. Barskog og ferskvatn/våtmark ble nedprioritert til fordel for kulturlandskap, myr og lauvskog. Disse nedprioriteringene reflekterer bare en ressursdisponering og ikke en rangering av viktige kontra mindre viktige naturtyper.

5.1 Ferskvatn og våtmark

De fleste ferskvassforekomstene i kommunen er næringsfattige, men én lokalitet (42 Gjersvika) med rik vatn- og vassvegetasjon ble avgrensa og beskrevet. Gjersvika er ført til kategorien ”Andre viktige forekomster”, men vil etter revidert handbok for naturtypekartlegging (som er under utar-

beiding) klassifiseres som "Evjer, bukter og viker". Det er et stort areal og antall vatn og vassdrag i Røyrvik, og det er et potensial for flere rike og viktige lokaliteter knytta til ferskvatn. Elver og bekker i karstlandskap er kanskje av særlig interesse. Vi har ikke prioritert å registrere disse, men det er mange bekker for eksempel i Lybekkdalen (lokalitet 10, se også Prestø & Holien (1996)). Den mest aktuelle naturtypen å sortere disse under er viktige bekkedrag. Ser vi bort fra den viktige lokaliteten i Gjersvika er det registrert to lokalt viktige lokaliteter i ferskvatn og våtmark i Røyrvik. Lokalitetene representerer middels gode utforminger av naturtypene, og har derfor fått lokal verdi. Kulturlandskap ("jordbrukslandskap") dekker små arealer i Røyrvik, og det er ikke avgrenset ferskvasslokaliteter knytta til kulturlandskap. Det kan imidlertid være biologiske kvaliteter i lokaliteter i denne hovednaturtypen vi ikke har fanget opp. Det er blant annet mangelfulle data på virvellause dyr i ferskvatn, og nærmere undersøkelser vil kunne avdekke interessante forekomster.

5.2 Kulturlandskap

Kulturlandskapet i Norge gjennomgår en polarisering tilsvarende det man i enda sterkere grad ser sørover i Europa. På sentrale jordbruksarealer intensiveres drifta kraftig, mens marginale områder tas ut av drift. De mest lettdrevne og produktive arealene tas i bruk som åker eller kulturreng, mens tungdrevne, mindre produktive områder gror igjen. I tillegg er det ofte slik at områder med fortsatt beitebruk gjødsles, og dette er minst like skadelig for mangfoldet som opphør av bruk. I sum gjør dette at det åpne, mosaikkprega landskapet forsvinner, og mange av artene og naturtypene knytta til den verdifulle, tradisjonelt drevne kulturmarka er i tilbakegang. Denne utviklinga er tydelig også i Røyrvik. Det er registrert noen lokaliteter med naturbeitemark og skogsbeite som drives tradisjonelt, og det mest verdifulle området er skogsbeitet ved Litlbotnet. Utmarksbeite i skog har nok vært vanligere tidligere.

Slåttemyr er i Røyrvik den klart mest betydningsfulle naturtypen innafor kulturlandskap; dette gjelder både antall lokaliteter og lokalitetenes verdi. Tre av slåttemyrene har fått høgste verdivurdering, men de fleste er vurdert til å ha lågere verdi på grunn av gjengroing og manglende hevd. Noen av lokalitetene med slåttemyr har ekstremrik myrvegetasjon, og ekstremrikmyr i høgereliggende områder er en hensynskrevende vegetasjonstype (Fremstad & Moen 2001). Myrslåtten er opp-

hørt, og de fleste (kanskje alle) lokalitetene som er klassifisert som rikmyr har blitt slått tidligere. Avgrensingen mellom rikmyr og slåttemyr er vanskelig, og disse to naturtypene går over i hverandre.

Røyrvik er en innlandskommune som klimamesig har mye til felles med fjellbygdene lenger sør i Trøndelag og nordover i Nordland. Det varmekjære floragelementet knytta til tørrberg og tørr beitemark som er viktig på Innherred fins knapt i Røyrvik, mens beite- og slåttelandskapet i utmark eller beitemark nær gardene har store verdier. Større gardstun med alléer, parkanlegg og store, gamle tre mangler i Røyrvik, til forskjell fra de store jordbruksbygdene i Namdalen og på Innherred.

5.3 Myr

Myr dekker store areal i Røyrvik, og myrområdene er oftest lite påvirket av grøfting, skogsdrift eller liknende inngrep. Myrpartier med inngrep av betydning er ikke tatt med i registreringene, dette har i hvert fall i et tilfelle (lokalitet 4 Stallvikmyran) ført til at areal er holdt utenfor avgrensningen. Ombrotrof myr (nedbørm yr) fins i de mest oseaniske områdene, men minerotrof myr er alt i alt vanligst. Den minerotrofe myrvegetasjonen varierer fra fattig til ekstremrik. Det er store arealer intermediære, rike og ekstremrike myrer i Røyrvik, dette skyldes baserik berggrunn i store områder. Rikmyr og terrengdekkende myr er de eneste kategoriene myr som er registrert. Mange myrområder er registrert som slåttemyr, disse har også i hovedsak rik myrvegetasjon.

5.4 Fjell

Røyrvik er en av de mest fjellrike kommunene i Trøndelag, og store fjellområder har baserik berggrunn. Fjellområder er ikke prioritert undersøkt i dette prosjektet, og de fire lokalitetene som er inkludert er utfigurert på bakgrunn av stedfesta innsamlinger i herbarier, opplysninger i litteratur og på berggrunnskart (Roberts 1997, Norges geologiske undersøkelse 2005). Herbariedata og litteraturopplysninger er brukt for å velge ut lokaliteter, mens berggrunnskart er brukt til å avgrense dem. Lokalitetene vi har tatt inn i databasen er Raajnese–Giedtietjahke (12), Stormyrfjellet (13), Tjuahkere–Blåhammerflyen (14) og Tunnsjøguden (15). Det er ganske sikkert flere rike fjellområder i kommunen. Grensestrøka mot Namsskogen, Sæterfjellet mellom Hudningsdalen og Limmingen, samt deler av Børgefjell vest for Virmadalen er aktuelle områder.

5.5 Rasmark, berg og kantkratt

I hovedkategorien rasmark, berg og kantkratt med naturtypene kantkratt og sørvendte berg og rasmarker finner vi vegetasjon som i artssammensetning kan minne om både kulturmark og edellauvskog. Disse lokalitetene finner vi ofte i overgangen mellom åpne naturtyper og skog, og de representerer gjerne et gjengroingsstadium når de ligger knytta til kulturmark. Dette er naturtyper som i velutvikla utforminger er karakterisert av sørlige arter. I Røyrvik finner vi relativt få arter i det sørlige floraelementet, og de som fins opptrer ofte sparsomt. Dette er en av årsakene til at naturtypen bare er representert med én lokalitet (71 Øst for Vårseteren). Ofte inngår slik vegetasjon som større eller mindre arealer i lokaliteter som er ført til andre naturtyper. Eksempler er edellauvskogslokaliteten Stupet på Gudfjelløya (lokalitet 11) og lokalitet 32 Skånalidalen som er ført til bjørkeskog med høgstauder. Begge disse stedene er det sørvendte, bratte og rike liew som har elementer av slik varmekjær vegetasjon. Liknende steder ellers i kommunen kan også ha interessant flora og vegetasjon.

Forekomster av tungmetallrik berggrunn kan gi grunnlag for en spesiell flora. Et slikt område fins ved ei nedlagt gruve øst for Gjersvika, og her vokser blant annet fjelltjæreblom (*Viscaria alpina*). Forekomsten er liten, og gir etter vår oppfatning ikke grunnlag for å avgrense en lokalitet. Trolig fins vegetasjon på tungmetallrik mark og berggrunn flere steder i kommunen.

5.6 Skog

Det er avgrensa 23 lokaliteter i hovednaturtypen skog, og de fleste av disse er i kategorien bjørkeskog med høgstauder. Vegetasjonstypen i disse lokalitetene er høgstaudebjørkeskog og høgstaudegranskog (C2), i hovedsak høgstaude-bjorkutforming (C2a), men i noen grad også lågurtutforming med spredte høgstauder (C2c). Dette er produktive skoger på friskt, næringsrikt, relativt baserikt jordsmonn. Vegetasjonen er frodig og artsrikt med dominans av høgvekste urter og gras. I Røyrvik er det et merkbart innslag av østlige arter i høgstaudeskogene, blant dem er kvitsoleie og ballblom (*Ranunculus plataniifolius*, *Trollius europaeus*). Mange av høgstaudeskogene har et tydelig preg av kalkskog, og grensa mellom disse naturtypene kan være vanskelig å trekke. Noen grandominerte bestander med forekomster av kalkindikatorer og lågurtarter har vi ført til kalkskog, mens bestander dominert av bjork i hovedsak er ført til bjørkeskog med høgstauder.

På Gudfjelløya er det en særegen almeskogslokalitet som skiller seg fra andre edellauvskogsforekomster i Trøndelag. Alm (*Ulmus glabra*) er den eneste arten edellauvtre som vokser i Røyrvik, og den fins bare på Gudfjelløya. Floraen har både sørlige trekk og et fjell- og innlandspreg med mange arter som tilhører den kravfulle fjellfloraen i innlandet. Denne kombinasjonen av arter er typisk for lignende almelokaliteter i midtre og nordlige Sverige. I Sverige brukes betegnelsen ”sydväxtberg” om slike sørvendte berg med et gunstig lokalklima og rik vegetasjon (du Rietz 1954, Lundqvist 1961, 1965). Gudfjelløya er undersøkt og beskrevet av Gjærevoll (1950), Holten (1978) og Holten & Brevik (1998).

Edellauvskogene i Norge er en nordlig utløper av en i europeisk målestokk svært vanlig type vegetasjon som kan deles inn i tre undertyper: eik- og bøkeskoger, alm-, lind- og hasselskoger, og olderaskeskog (Moen 1998). Hos oss er det først og fremst i nemoral vegetasjonssone på Sørlandet at edellauvskogene er dominerende, men også i boreonemoral sone på sentrale deler av Østlandet og oppover Vestlandet finner vi store sammenhengende områder med slik lauvskog. I Trøndelag er det bare alm- og hasselskoger som er vidt utbredt, men så langt nord finner vi disse vegetasjonstypene bare på de klimatisk mest gunstige stedene. Jordsmonnet i disse alm- og hasselskogene er oftest base- og næringsrikt, og dette gir grunnlag for et artsrikt feltsjikt. Mange av artene i feltsjiktet er kravfulle og sjeldne, og naturtypen har høg biologisk diversitet. Alm er også et viktig substrat for epifyttiske moser og lav.

Som nevnt tidligere har vi ved feltarbeidet ikke prioritert barskog, da vi går ut i fra at kommunen gjennom samarbeid med skogbruksnæringa vil få tilgang til opplysninger om områder med verdier for det biologiske mangfoldet etter hvert som det blir gjennomført nye skogtakseringer og miljøregistreringer (MiS).

5.7 Videre undersøkelser og oppfølging av rapporten

Naturtypekartlegginga har på grunn av feltarbeidet som er gjort gitt ny kunnskap om mangfoldet i naturen i Røyrvik. Kartlegginga gir et rimelig godt bilde av hva vi vet om naturen i Røyrvik i dag. Det er imidlertid åpenbart at vår kunnskap er mangelfull, og i en så stor og mangfoldig kommune som Røyrvik er det ganske sikkert en rekke verdifulle lokaliteter som ikke er registrert enda. Videre undersøkelser vil kunne gi mer dokumen-

tasjon på dette. Noen naturtyper og vegetasjonstyper vi vil trekke fram som aktuelle for videre undersøkelser er kalkskog, rikmyr, slåttemyr, gammelskog og ferskvass- og vasskantvegetasjon. Generelt bør områder med kalkrik berggrunn følges opp, særlig de områdene som er langt fra veg og minst undersøkt i denne kartlegginga. I fjellet (de alpine vegetasjonssonene) er det også mye som ikke er godt nok undersøkt. Mellom Tunnsjøen og Limingen og på østsida av Limingen er det ganske sikkert viktige lokaliteter med rikmyr, slåttemyr og gammelskog som ikke er identifisert.

Feltundersøkelsene som er gjennomført som en del av prosjektet har hatt som formål å være gode nok til å gi ei god avgrensing og verdivurdering av de enkelte lokalitetene. Vi har hatt begrenset tid til rådighet, og det er å forvente at mange arter gjenstår å finne i de lokalitetene vi har avgrenset. Det er åpenbart at mer djuptgående undersøkelser er ønskelig flere steder, og det er viktig å være klar over begrensningene som ligger i dette materialet. Detaljeringsgraden er for eksempel på langt nær høg nok til at dette arbeidet kan erstatte framtidige skjøtelsesplaner eller konsekvensutredninger.

I videre planlegging og forvaltning bør kommunen ta i bruk kunnskapen om det biologiske mangfoldet i Røyrvik som denne undersøkelsen har dokumentert. Lokalitetene som er tatt inn i rapporten er rangert etter verdi, men alle er viktige. Lokaliteter i naturtypene bjørkeskog med høgstauder, slåttemyr og rikmyr bør tas særskilt hensyn til. Disse naturtypene utmerker seg som karakteristiske for naturen i Røyrvik. De er til dels trua, og de er viktige for å opprettholde et høgt mangfold. Oppdatering av databasen og de digitaliserte kartene bør gjøres fortløpende slik at ny kunnskap integreres i planprosessene så raskt som mulig.

6 Lokalitetsoversikt

I de lokalitetene vi har vært inne og gjort feltarbeid er det gitt opplysninger om hvem som er observatør og når lokaliteten ble oppsøkt. Der det er brukt opplysninger fra litteratur for å avgrense, beskrive eller gi verdi på en lokalitet er referansen oppgitt.

1 Myrer ved Kleivbekken

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: C

Areal (daa): 385,8

UTM_{WGS84}: VM 17-18 93

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 516-550 m

Litteratur: Moen et al. (1983)

Myrene ved Kleivbekken har vekslende flatmyrer og bakkemyrer. Noen rikkilder gir flekker med rikmyr, ellers dominerer fattig fastmattevegetasjon. En veg og et grustak reduserer verdien på lokaliteten. Kategorien rikmyr er valgt fordi de arealmessig dominerende myrtypene ikke omfattes av naturtypekartlegginga. Lokaliteten har også rike kilder (kilder og kildebekk A06), men disse er vurdert som mindre sentrale enn rikmyr.

2 Storfloen

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: B

Areal (daa): 4081,8

UTM_{WGS84}: VM 31-35 97-98

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 445-460 m

Litteratur: Moen et al. (1983)

På Storfloen er flatmyrer vanligst, men bakkemyrer med helning 3-7g (gradianer) fins, særlig i sør. Det er små ombrotrofe parti (tuve - fastmatte), men det meste av myra er minerotrof. Strengmyr med lausbotn og minerotrofe gjøler og tjønner er vanlig, og veksler med fastmattemyr. Fastmatte-samfunn, både fattige og rike dominerer, men det er også store areal med fattig lausbotn. Det går ei kraftlinje over myra, og det er en grøft med synkekum ved Vektarbotn. Vektarbotn er regulert, men vasstanden holdes konstant ved en terskel. Huddingselva er forurenset fra Jåma gruver, men hvor forurenset elva er i 2006 vet vi ikke. Kategorien rikmyr er valgt fordi de arealmessig dominerende myrtypene ikke omfattes av naturtypekartlegginga.

3 Myrer ved Røyrvatnet

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 1554,2
UTM_{WGS84}: VM 22-23 87-88
Kartblad: 1924 IV
Hoh.: 430-500 m

Litteratur: Moen et al. (1983)

Observatør: A. Lyngstad 16.08.2005

Deler av lokaliteten er undersøkt og beskrevet av Morten Selnes under navnet Flatmyra i Moen et al. (1983). Området ble oppsøkt igjen ved feltarbeidet i 2005, og lokaliteten er avgrensa videre enn hos Moen et al. (1983). Selnes beskrivelse fra 1980 er gitt først og vår beskrivelse sist.

Myrene ved Røyrvatnet er bakkemyrer uten strukturer som domineres av rik vegetasjon, og helningen er opptil 8-10 g (gradianer). Flere stakkstenger viser at dette er gamle slåttemyrer. Tre plantegeografisk interessante og/eller sjeldne arter som er funnet her er engstarr, engmarihand og rome (*Carex hostiana*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Narthecium ossifragum*). Vegen mellom Tunnsjøøyrvika og Gjersjøen deler lokaliteten i to.

Lokaliteten omfatter et myrkompleks nord for Tunnsjøøyrvika, og strekker seg fra Røyrvatnet i vest til Kvernbekken i øst. Lokaliteten er en mosaikk av myr og fuktig skogvegetasjon. Myrene er undersøkt ganske nøye mens det er fokusert mindre på skogen. Myrvegetasjonen varierer fra fattig til ekstremrik, men med dominans av intermediærmyr. Det største arealet rikmyr ligger mellom rv. 764 og Røyrvatnet, men det er også områder øst for vegen med rike myrer (særlig Grubbmyra og Oskarstakken). Rikmyr forekommer flekkvis overalt, og ikke over store, sammenhengende areal. Noen arter: hårstarr, gulstarr, kornstarr, engmarihand, lappmarihand, breiull, brudespore, stortveblad, rome og fjellfrøstjerne (*Carex capillaris*, *Carex flava*, *Carex panicea*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Dactylorhiza lapponica*, *Eriophorum latifolium*, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*, *Narthecium ossifragum*, *Thalictrum alpinum*). I partier med rik høgstaudeskog er skogmarihand, hengeaks, kranskonvall og ballblom (*Dactylorhiza fuchsii*, *Melica nutans*, *Polygonatum verticillatum*, *Trollius europaeus*) registrert. I dette området har utmarksslått vært ei viktig påvirkning, og mange av myrene har fortsatt preg av slåttemyr med jamn overflate, lite busker og forekomster av arter som fremmes av slått. Navn som Oskarstakken vitner også om aktiviteten i tidligere tider. Området er nå i gjen groing, og deler av de rikeste myrene ved vegen er grøfta. Det ble ikke observert stakkstenger i 2005.

Arealet er stort, men inkluderer mye lågproduktive vegetasjonstyper. De rikeste myrtypene fins spredt over hele lokaliteten.

4 Stallvikmyran

Myr: Terrengdekkende myr (A03)

Verdi: B

Areal (daa): 4372,4

UTM_{WGS84}: VM 11-13 69-70

Kartblad: 1824 II

Hoh.: 430-460 m

Litteratur: Moen et al. (1983)

Observatør: A. Lyngstad 15.08.2005

Stallvikmyran er et stort og variert myrlandskap i den indre delen av Namdalen, med en særlig fin forekomst av terrengdekkende myr, en myrtype som ellers er sjelden så langt inne i landet. Området ligger omgitt av snaufjell ved skogrensa, unntatt i nordøst der Stallvikelva renner ut i Tunnsjøen. Bakkemyrer med helning 3-5g (gradianer) og flatmyrer dominerer, men med innslag av strengmyrer og terrengdekkende myr. Vegetasjonen domineres av fastmattesamfunn, som hovedsakelig er fattige, men også noe rikmyr. Arter som indikerer rik og ekstremrik myrvegetasjon er svarttopp, engstarr, engmarihand og gulsildre (*Bartsia alpina*, *Carex hostiana*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Saxifraga aizoides*). Lokaliteten er ført til terrengdekkende myr fordi vi oppfatter denne som viktigste grunn til vern av Stallvikmyra naturreservat, men rikmyr (A05) er viktigste naturtype nord for Stallvikelva. Ei kraftlinje krysser lokaliteten, en del reingjerder er satt opp, og i nord er det en veg og en del grøfting. Grøfta arealer er holdt utenfor avgrensinga, og uten grøftene ville mer av myra i nord også blitt inkludert. Området er forøvrig forurenset fra gruvedrift i Skorovatn.

5 Storflyen

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: B

Areal (daa): 843,8

UTM_{WGS84}: VN 36-37 10-11

Kartblad: 1925 III

Hoh.: 510-530 m

Litteratur: Singsaas (1990)

I nærheten av kalkåra ved Storflyen i Rekarvasselva er det et område med rikmyr. Det aktuelle området ligger vest for Storflyen. Middelsrik fastmattemyr og rik mjukmattemyr dominerer, og arter som inngår er svarttopp, gulstarr, engmarihand, lappmarihand, breiull, myggblom, jåblom og bjønnbrodd (*Bartsia alpina*, *Carex flava*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Dactylorhiza*

lapponica, *Eriophorum latifolium*, *Hammarbya paludosa*, *Parnassia palustris*, *Tofieldia pusilla*). Forekomstene av de sjeldne orkidéartene lappmarihand og myggblom er særlig interessante.

6 Stormyra ved Renselelva

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 419,6

UTM_{WGS84}: VM 46-49 96

Kartblad: 1924 I

Hoh.: 500-510 m

Litteratur: Singsaas (1990), Moen et al. (2006)

Observatør: A. Lyngstad 07.09.2004

Stormyra er ei tidligere slåttemyr ved foten av Stormyrfjellet vest og nord for Renselelva som i seinere tid (1990) er beita med storfe. Middelsrik fastmattemyr dominerer, og Stormyra er rikere enn lokalitet 7 Langslåtten som ligger øst for Renselelva. Botnsjiktet er slett, feltsjiktet er heller ikke mye gjengrodd, men det er oppslag av bjørk (*Betula pubescens*) som enkelte steder er i ferd med å danne et busksjikt. Artsutvalget er det samme som beskrevet for Langslåtten. Av biogeografisk interesse er forekomster av rome og kongsspir (*Narthecium ossifragum*, *Pedicularis sceptrum-carolinum*) med noen hundre meters avstand på Stormyra. Rome er en vestlig art og kongsspir en østlig art som i liten grad har overlappende utbredelse. Lokaliteten grenser mot rik høgstaudebjørkeskog mellom Renselelva og Stormyra (lokalitet 28) og i lia nord for Stormyra (lokalitet 29). Lokalitetsbeskrivelsen er brukt i Moen et al. (2006).

7 Langslåtten

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 967

UTM_{WGS84}: VM 49-52 97-98

Kartblad: 1924 I

Hoh.: 500-530 m

Litteratur: Singsaas (1990), Prestø & Holien (1996), Moen et al. (2006)

Observatør: A. Lyngstad 07.09.2004

Langslåtten (figur 3) er ei tidligere slåttemyr som var beitet av sau midt på 1990-tallet. Ei gammel høyløe står enda i området. Lokaliteten ligger i den geologisk interessante Lybekkdalen. Berggrunnen er svært rik (kalkstein og kalkfyllitt), og vatnets erosjon har formet karstlandskapet i dalen. Langslåtten ligger like nord for det største området med karstformasjoner.

Intermediær og rik bakkemyr dominerer, og fastmattemyr utgjør størsteparten av arealet. Dominerende arter er trådstarr, tranestarr, breiull, blåtopp og fjelltistel (*Carex lasiocarpa*, *Carex adelostoma*, *Eriophorum latifolium*, *Molinia caerulea*, *Saussurea alpina*). I tillegg er det registrert en rekke arter som er typiske for rikmyr (A05) og rik kildevegetasjon, og blant disse kan vi trekke fram hårstarr, særbustarr, gulstarr, blodmarihand, engmarihand, lappmarihand, brudespore, kastanje-siv og fjellfrøstjerne (*Carex capillaris*, *Carex dioica*, *Carex flava*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *cruenta*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Dactylorhiza lapponica*, *Gymnadenia conopsea*, *Juncus castaneus*, *Thalictrum alpinum*). Lokaliteten omfatter flere rike kilder (kilder og kildebekk A06), men rik slåttemyr er den arealmessig dominerende naturtypen. Lokalitetsbeskrivelsen er brukt i Moen et al. (2006).

8 Bukta og Strandvika

Kulturlandskap: Slåtteenger (D01)

Verdi: C

Areal (daa): 170,6

UTM_{WGS84}: VM 19 73

Kartblad: 1924 III

Hoh.: 360-380 m

Litteratur: Nilsen (1996)

Bukta og Strandvika i sørenden av Tunnsjøen ble fraflytta på slutten av 1950-tallet. Engene omfatter tidligere dyrka (og pløyd) mark, slåttemark og beitemark. I dag framstår engene som frisk, næringsrik eng (G11) i gjengroing. Artsutvalget er begrensa og preges av vanlige, noe næringskrevende eng- og engskogsarter. Lokaliteten vil gro til hvis det ikke ryddes kratt og settes i gang skjøtsel i form av slått eller beite. Hvis skjøtelsesformen framover blir beite vil lokaliteten endre noe karakter og den mest naturlige kategorien vil da mest sannsynlig bli naturbeitemark (D04).

9 Marmorgrotta

Kulturlandskap: Grotter/gruver (D16)

Verdi: B

Areal (daa): 90,3

UTM_{WGS84}: VM 49 96

Kartblad: 1924 I

Hoh.: 490 m

Litteratur: Prestø & Holien (1996)

Observatør: A. Lyngstad 07.09.2004

Marmorgrotta er ei kalksteingsgrotte i karstlandskapet i Lybekkdalen. Lokaliteten omfatter et areal rundt inngangen til Marmorgrotta og inkluderer blant annet Landbrua der Renselelva går i en naturlig tunnel (figur 4).

Figur 3. Lokalitet 7 Langslåtten i Lybekkdalen, ei gammel slåtte-myrr som nå er i gjengroing. Foto A. Lyngstad 7.9.2004.

Figur 4. Landbrua i Hudningsdalen i lokalitet 9 Marmorgrotta. Renseelva har gravd seg inn i kalkfjellet og forsvinner her under bakken i ca. 100 m. Dette er en del av karstlandskapet i østre deler av Hudningsdalen og Lybekkdalen. Foto A. Lyngstad 7.9.2004.

10 Lybekkdalen

Skog: Bjørkeskog med høgstauder (F04)

Verdi: B

Areal (daa): 9593

UTM_{WGS84}: VM 49-54 96-98

Kartblad: 1924 I

Hoh.: 500-620 m

Litteratur: Sivertsen (1979), Prestø & Holien (1996)

Observatør: A. Lyngstad 07.09.2004

Høgstaudebjørkeskog er den dominerende skogtypen i karstlandskapet i Lybekkdalen. Dominerende arter er i første rekke tyrihjelms og turt (*Aconitum lycoctonum*, *Cicerbita alpina*), men også mjødukt, skogstorkenebb, myskegras, kvitsoleie og ballblom (*Filipendula ulmaria*, *Geranium sylvaticum*, *Milium effusum*, *Ranunculus platani-folius*, *Trollius europaeus*) er vanlige og lokalt dominerende. Kvitsoleie forekommer her i svært store mengder, særlig i de lågereliggende delene fra Marmor-grotta til Bjørkhaugen. Det er registrert 674 taksoner (karplanter, lav og moser) i Lybekkdalen inkludert Langslåtten (se lokalitet 7).

Innafor avgrensinga er det også arealer med småbregneskog, blåbærskog, rik myrvegetasjon (rikmyr A05), sump- og vassvegetasjon i "plutter" og rik vegetasjon i bergvegger og skrenter (bergsprekk og bergvegg, baserik utforming (F2a)). Vi har valgt å inkludere bekkene i området i denne lokaliteten fordi naturverdiene i området bør sees under ett. De kunne alternativt registreres for seg selv som viktige bekkedrag, utforming bekker på kalkgrunn (E06). Lokaliteten grenser opp mot lokalitet 7 Langslåtten og lokalitet 9 Marmor-grotta. Karstlandskapet fortsetter over på svensk side av grensa og er der verna i Bjurelvens naturreservat og Korallgrottans naturreservat.

Det er registrert én rødlisteart i Lybekkdalen, orkidéen kvitkurle (*Pseudorchis albida* – DC). I rapporten til Prestø & Holien (1996) er også orkidéene blodmarihand, engmarihand og lappmarihand (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *cruenta*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Dactylorhiza lapponica*), samt moseartene pusledraugmose og fauskflik (*Anastrophyllum hellerianum*, *Lophozia longiflora*) nevnt som rødlistearter, men disse ble tatt ut av rødliste ved revisjonen i 1998 (Direktoratet for naturforvaltning 1999b). Tuvestarr (*Carex cespitosa*) er dokumentert fra Lybekkdalen av Prestø & Holien (1996), dette er en nordøstlig art som her har sitt eneste kjente funnsted i Nord-Trøndelag.

11 Stupet på Gudfjelløya

Skog: Rik edellauvskog (F01)

Verdi: A

Areal (daa): 283,1

UTM_{WGS84}: VM 22 77-78

Kartblad: 1924 III

Hoh.: 360-610 m

Litteratur: Gjærevoll (1950), Holten (1978), Holten & Brevik (1998)

På Gudfjelløya i Tunnsjøen er det en meget spesiell almeskogslokalitet. Lokaliteten ligger sør på øya, sørvendt i rasmarka under Stupet (figur 2). Det meste av edellauvskogsvegetasjonen ligger i Røyrvik, men noe strekker seg også inn i Lierne kommune. Grønnstein gir gode vekstvilkår for planter, og i kombinasjon med gunstige lokal-klimatiske forhold gir dette en artsrik og interessant vegetasjon. Alm (*Ulmus glabra*) er helt dominerende i deler av rasmarka, men danner ellers blandingsbestand med bjørk, osp, hegg og rogn (*Betula pubescens*, *Populus tremula*, *Prunus padus*, *Sorbus aucuparia*). Det rene almebestandet ligger i sørboreal vegetasjonssone, mens resten av lokaliteten (over ca. 550 moh.) ligger i mellomboreal sone.

Gudfjelløya skiller seg ut fra de andre midt-norske edellauvskogsreservatene både med sin beliggenhet på et fjell i en innsjø, vegetasjon og flora. Floraen har både sørlige trekk og et fjell- og innlandspreg med mange arter som tilhører den kravfulle fjellfloraen i innlandet. Eksempler på alpine arter er bergstarr, fjellok, fjellsnelle og fjellminneblom (*Carex rupestris*, *Cystopteris montana*, *Equisetum variegatum*, *Myosotis decumbens*). Eksempler på østlige arter er tysbast, bitter blåfjær og skoresildre (*Daphne mezereum*, *Polygala amarella*, *Saxifraga adscendens*). Blant artene med sørlig utbredelse må vi spesielt trekke fram myske og bergmynte (*Galium odoratum*, *Origanum vulgare*) som har en kontinental utpost på Gudfjelløya. Det er for øvrig en lang og imponerende artsliste fra området.

Denne lokaliteten er enestående i Midt-Norge, men har en del fellestrekk med vegetasjonen i enkelte almelokaliteter i Jämtland (såkalte "sydväxtberg"), blant annet i Frostvikenområdet (du Rietz 1954, Lundqvist 1961, 1965).

12 Raajnese - Giedtietjahke

Fjell: Kalkrike områder i fjellet (C01)

Verdi: B

Areal (daa): 6478,4

UTM_{WGS84}: VM 50-52 98

Kartblad: 1924 I

Hoh.: 680-800 m

Litteratur: Sivertsen (1979), Singasaas (1990), Prestø & Holien (1996), Roberts (1997)

Dette er et overfladisk undersøkt område som nevnes i en rekke kilder. Fjellvegetasjonen er rik, med blant annet forekomster av reinrose (*Dryas octopetala*). Lokaliteten følger i grove trekk avgrensinga av de baserike bergartene slik det er framstilt hos Roberts (1997). Skoggrensa danner grensa i vest, sør, øst og nordøst, og mot fattigere bergarter i nord og nordvest.

13 Stormyrfjellet

Fjell: Kalkrike områder i fjellet (C01)

Verdi: B

Areal (daa): 2900,5

UTM_{WGS84}: VM 46-48 96-97

Kartblad: 1924 I

Hoh.: 680-900 m

Litteratur: Singasaas (1990), Prestø & Holien (1996), Roberts (1997)

Dette er et område i sørhellinga av Stormyrfjellet med forekomster av reinrose-gras-lavrabb (R3). Lokaliteten er beskrevet hos Singasaas (1990). Avgrensinga følger i grove trekk forekomstene av de mest baserike bergartene i området slik det er framstilt hos Roberts (1997). Grensa mellom Stormyrfjellet og lokalitet 29 Skog i lia mot Stormyrfjellet følger skoggrensa i sør og øst, mens grensa i vest og nord er trukket mot fattigere bergarter.

14 Tjuahkere - Blåhammarflyen

Fjell: Kalkrike områder i fjellet (C01)

Verdi: B

Areal (daa): 15300

UTM_{WGS84}: VM 08-18 59-68

Kartblad: 1824 II, 1924 III

Hoh.: 600-800 m

Litteratur: Sivertsen (1979), Sæther (1981), Roberts (1997)

Fra Nesåpiggen (i Namsskogan) og nordøstover mot Ingelsvatnet (i Lierne) går ei stripe med kalkrikt konglomerat som gir grunnlag for en rik fjellvegetasjon. Store deler av dette området ligger i Røyrvik og strekker seg grovt sett fra Tjuahkere til Blåhammarflyen ved Havadalsvatnet. Avgrensinga er gjort på bakgrunn av beskrivelser av vegetasjonen hos Sivertsen (1979) og Sæther (1981) samt den omtrentlige utbredelsen av baserikt konglomerat i området slik det er framstilt hos Roberts (1997). Det er i tillegg områder nord og sør for lokaliteten med grønnstein og andre potensielt baserike bergarter, men inventeringer viser at vegetasjonen ikke er like rik i

disse områdene. Innen lokaliteten er det spesielt Tjuahkere som skiller seg ut som interessant, og her fins de fleste artene og vegetasjonstypene samla. Mye av Tjuahkere ligger imidlertid i Namsskogan, og det er usikkert hvor stor del av artsmangfoldet som fins i Røyrvik. Ved Øvre Nesåvatnet er det større areal rik høgstaudebjørkeskog (bjørkeskog med høgstaude F04), men det aller meste av dette ligger også i Namsskogan, og de mindre partiene i Røyrvik er ikke skilt ut som egen lokalitet. To andre partier som kan trekkes fram er området mellom Øvre Nesåvatnet og Gaajsjaevrie samt nordøst for Rundtjønna. Av interessante arter kan nevnes setermjelt, fjellmarinøkkel, agnorstarr, fjellbakkestjerne, snøbakkestjerne, myrtust, grannarve og reinmjelt (*Astragalus alpinus*, *Botrychium boreale*, *Carex microglochis*, *Erigeron borealis*, *Erigeron uniflorus*, *Kobresia simpliciuscula*, *Minuartia stricta*, *Oxytropis lapponica*). Stortveblad, kvitsoleie og ballblom (*Listera ovata*, *Ranunculus platanifolius*, *Trollius europaeus*) fins i høgstaudevegetasjon, dels i store mengder, men antakelig er de største mengdene på Namsskogansida av kommunegrensa. Reinrosehei i ulike utforminger fins mer eller mindre spredt i hele området.

15 Tunnsjøguden

Fjell: Kalkrike områder i fjellet (C01)

Verdi: B

Areal (daa): 983,7

UTM_{WGS84}: VM 22 77-78

Kartblad: 1924 III

Hoh.: 610-750 m

Litteratur: Gjærevoll (1950), Holten (1978), Roberts (1997), Holten & Brevik (1998)

På Tunnsjøguden er det et par områder med rik fjellvegetasjon, et område på grønnstein i nordøst, et område i vest, og et område i Stupet (ovenom almekaliteten, se figur 2). Det meste av arealet på toppen av fjellet har imidlertid artsfattig vegetasjon. Avgrensinga utenfor Stupet naturreservat er usikker, men er trukket slik at lokaliteten avgrenses av skoggrensa og forekomstene av grønnstein. Interessante arter: bergstarr, reinrose, kvitkurle/fjellkvitkurle, raudsildre, grannsildre og fjellfrøstjerne (*Carex rupestris*, *Dryas octopetala*, *Pseudorchis albida/straminea* coll., *Saxifraga oppositifolia*, *Saxifraga tenuis*, *Thalictrum alpinum*).

16 Brattbekken

Ferskvatn/våtmark: Fossesprøytoner (E05)

Verdi: C

Areal (daa): 7,8

UTM_{WGS84}: VM 15 72

Kartblad: 1924 III

Hoh.: 358-380 m

Observatør: A. Lyngstad 15.08.2005

Brattbekken er en relativt stor bekk som ender i en foss med et fall på ca. 20 m ned i Tunnsjøen. Fossesprøytonen er av middels omfang. Skogen i området er røsslyng-blokkbærskog (A3) og blåbærskog (A4) med nøysomme arter i feltsjiktet. Ved fossen er det innslag av noe mer krevende arter som gulsildre og fjellfrøstjerne (*Saxifraga aizoides*, *Thalictrum alpinum*).

17 Brattbekktangen

Skog: Brannfelt (F10)

Verdi: C

Areal (daa): 3,3

UTM_{WGS84}: VM 15 72

Kartblad: 1924 III

Hoh.: 358-365 m

Observatør: A. Lyngstad 15.08.2005

Omtrent 40 % av Brattbekktangen brant i 2004. Brannen har delvis svidd av torva og blottlagt berget. Brattbekktangen domineres av røsslyng-blokkbærskog (A3) med furu (*Pinus sylvestris*) i tresjiktet. Ved inventeringen i 2005 var mange tre tørre og flere i ferd med å tørke ut på grunn av brannskader. Det er så langt lite revegetering, men noen arter er på veg opp alt nå; bjørk, skrubbær, geitrams, blåbær og blokkbær (*Betula pubescens*, *Cornus suecica*, *Chamerion angustifolium*, *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium uliginosum*). Brannfeltet er lite, men kan være interessant å følge framover.

18 Hausvika I

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: B

Areal (daa): 24,6

UTM_{WGS84}: VM 15 78

Kartblad: 1924 III

Hoh.: 360-370 m

Litteratur: Moen et al. (2006)

Observatør: A. Lyngstad 15.08.2005

Like vest for vegen ved Hausvika ligger ei fin bakkemyr dominert av ekstremrik myrvegetasjon. Myra er artsrik, for det meste åpen, men i klar gjengroing. Gjengroingen er tydeligst i sør der den går gradvis over i rik, gjengroende engvegetasjon som er tilplanta med gran (*Picea abies*). Vegetasjonens sammensetning tyder på at myra ble slått tidligere. Noen arter: hårstarr, særbustarr, gulstarr, engstarr, lappmarihand, breiull, brude-spore, stortveblad, gulsildre, fjellfrøstjerne og ballblom (*Carex capillaris*, *Carex dioica*, *Carex flava*, *Carex hostiana*, *Dactylorhiza lapponica*,

Eriophorum latifolium, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*, *Saxifraga aizoides*, *Thalictrum alpinum*, *Trollius europaeus*). Myra er i dårlig hevd og er derfor ført til kategorien rikmyr. Restaurering (rydding og påfølgende slått med jamne intervall) vil være enkelt å gjennomføre på denne myra, og hvis slåtten tas opp vil det være mest naturlig å føre lokaliteten til kategorien slåttemyr (D02). Lokalitetsbeskrivelsen er brukt i Moen et al. (2006).

19 Hausvika II

Kulturlandskap: Slåtteenger (D01)

Verdi: C

Areal (daa): 2,6

UTM_{WGS84}: VM 15 77

Kartblad: 1824 II, 1924 III

Hoh.: 360-370 m

Observatør: A. Lyngstad 15.08.2005

Ved garden i Hausvika ligger denne slåtteennga i en bakke vest for vegen. Den ble noe gjødsla for lenge siden, og har vært ute av drift i lengre tid. De nedre delene var slått med tohjulstraktor ved inventeringen i 2005. Lokaliteten er liten og i gjengroing, men har bra forekomster av noen "gode" engarter. Gjødsele påvirkningen kan sees nederst, men lenger opp i bakken er påvirkningen mindre. Med fortsatt slått har lokaliteten lokal verdi. Noen arter: fjellgulaks, bleikstarr, skogmarihand, prestekrage, småengkall og ballblom (*Anthoxanthum nipponicum*, *Carex pallescens*, *Dactylorhiza* cf. *fuchsii*, *Leucanthemum vulgare*, *Rhinanthus minor*, *Trollius europaeus*).

20 Grunnmyra

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 128,9

UTM_{WGS84}: VM 15 79

Kartblad: 1924 III

Hoh.: 370-400 m

Litteratur: Moen et al. (2006)

Observatør: A. Lyngstad 15.08.2005

Grunnmyra vest for vegen ved Setervika er ei gammel slåttemyr (Litlstaakslåttet) som nå er i gjengroing. Myrvegetasjonen varierer fra fattig til ekstremrik. De rikeste partiene er nær vegen og (særlig) i ei bakkemyr ved kraftledningen nord-vest i lokaliteten. Fattig- og intermediærmyr er arealmessig dominerende. Artsutvalget i de rike partiene er omtrent som i lokalitet 18 Hausvika I, men vegetasjonen er rikere i Hausvika I enn på Grunnmyra. Lokaliteten grenser til lokalitet 21 Tjønna i nord. Lokalitetsbeskrivelsen er brukt i Moen et al. (2006).

21 Tjønna

Skog: Bjørkeskog med høgstauder (F04)

Verdi: B

Areal (daa): 119

UTM_{WGS84}: VM 15 79

Kartblad: 1924 III

Hoh.: 370-445 m

Observatør: A. Lyngstad 15.08.2005

Lokaliteten omfatter de rikeste høgstaudebjørkeskogspartiene i Tjønna. Skogen her påvirkes av sigevatn, er produktiv, og er samtidig relativt lysåpen. I tresjiktet dominerer bjørk (*Betula pubescens*), men også gran og rogn (*Picea abies*, *Sorbus aucuparia*) er vanlig. Feltsjiktet domineres av høgvekste urter, gras og bregner. Noen arter: sennegras, turt, sumphaukeskjegg, skogmarihand, ballblom og vendelrot (*Carex vesicaria*, *Cicerbita alpina*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Trollius europaeus*, *Valeriana sambucifolia*).

22 Litlbotnet

Kulturlandskap: Skogsbeite (D06)

Verdi: B

Areal (daa): 480,3

UTM_{WGS84}: VM 37-38 96-97

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 480-600 m

Observatør: A. Lyngstad 16.08.2005

Det drives med geit på Litlbotnet, og lokaliteten omfatter den sørvendte lia ovenom garden som beites av geitene. Avgrensing i nordkant er vanskelig og omtrentlig. Geitene får gå fritt opp til skoggrensa, men det er de nedre delene som er mest beitepåvirka. Høgstaudebjørkeskog er den dominerende skogtypen, bjørk-utforming (C2a) er vanligst, men også lågurt-utforming med spredte høgstauder (C2c) dekker mye areal. Småbregneskog (A5) er også vanlig. Alle vegetasjonstypene er lysåpne og påvirka av beiting, men beitetrykket er lågt. Hele lia er påvirka av sigevatn og bekker, og marka er jamnt over fuktig. På et par flatere parti er det tilløp til myrdannelse med fattig til intermediær myrvegetasjon. Tresjiktet domineres av bjørk (*Betula pubescens*), men også gran og rogn (*Picea abies*, *Sorbus aucuparia*) er vanlig. Arter som markjordbær, setergråurt, smalkjempe og småengkall (*Fragaria vesca*, *Omalotheca norvegica*, *Plantago lanceolata*, *Rhinanthus minor*) indikerer kulturpåvirkning. Andre arter i utvalg: turt, grønnekurle, stortveblad, hengeaks, myskegras, fjellminneblom, firblad, kranskonvall, taggbregne, skogsvinerot og ballblom (*Cicerbita alpina*, *Coeloglossum viride*, *Listera ovata*, *Melica nutans*, *Milium effusum*, *Myosotis decumbens*, *Paris quadrifolia*, *Polygonatum verticillatum*, *Poly-*

stichum lonchitis, *Stachys sylvatica*, *Trollius europaeus*).

23 Litlbotntjønna

Ferskvatn/våtmark: Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti

Verdi: C

Areal (daa): 41,7

UTM_{WGS84}: VM 38 96

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 466 m

Observatør: A. Lyngstad 16.08.2005

Litlbotntjønna er en kroksjø avsnørt fra Huddingselva. Den er lite gjengrodd og virker næringsfattig. Vegetasjonen rundt breddene er artsfattig elvesnellestarr-sump (O3) dominert av elvesnelle (*Equisetum fluviatile*). Andre arter: flaskestarr, sennegras, myrhatt og flotgras (*Carex rostrata*, *Carex vesicaria*, *Comarum palustre*, *Sparganium angustifolium*).

24 Nord for Litlfjelltangen

Skog: Kalkskog (F03)

Verdi: B

Areal (daa): 42,4

UTM_{WGS84}: VM 281 946

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 440 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 01.08.2005

Dette er en artsrik skoglokalitet i den sørvendte lia i nordenden av Limingen nord for Litlfjelltangen. Vegetasjonen består av en mosaikk av høgstaudeprega kalkskog og høgstaudeskog med sumpskogsglenner langs sig og småbekker. I tresjiktet er gran (*Picea abies*) dominerende sammen med bjørk (*Betula pubescens*). Litt gråolder, rogn, selje og svartvier (*Alnus incana*, *Sorbus aucuparia*, *Salix caprea*, *Salix myrsinifolia*) ble også registrert, samt noe død ved. Stortveblad (*Listera ovata*) har pene forekomster. Andre interessante arter er tysbast, brudespore, kranskonvall og kvitsoleie (*Daphne mezereum*, *Gymnadenia conopsea*, *Polygonatum verticillatum*, *Ranunculus platanifolius*). I sumpskog og rikmyrsfragmenter fins blant annet svarttopp, harerug, soleihov, gulstarr, jåblom, lauvtistel og hestehov (*Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Caltha palustris*, *Carex flava*, *Parnassia palustris*, *Saussurea alpina*, *Tussilago farfara*). Tyrihjel, geitrams og skogstorkenebb (*Aconitum lycoctonum*, *Chamerion angustifolium*, *Geranium sylvaticum*) er forholdsvis vanlige sammen med skarmarikåpe, kvitveis, fjellgulaks, skogburkne, skogrørkvein, slirestarr, kvitbladistel, skogmarihand, skogsnelle, fjelløyentrøst, mjøduert, enghumleblom, småtveblad, hengeaks, bukkeblad, myskegras, nikkevintergrønn, fir-

blad, lundrapp, legevintergrønn, småengkall, tågebær, setersyre, raud jonsokblom, ballblom og vendelrot (*Alchemilla wichurae*, *Anemone nemorosa*, *Anthoxanthum nipponicum*, *Athyrium filix-femina*, *Calamagrostis phragmitoides*, *Carex vaginata*, *Cirsium heterophyllum*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Equisetum sylvaticum*, *Euphrasia wettsteinii*, *Filipendula ulmaria*, *Geum rivale*, *Listera cordata*, *Melica nutans*, *Menyanthes trifoliata*, *Milium effusum*, *Orthilia secunda*, *Paris quadrifolia*, *Poa nemoralis*, *Pyrola rotundifolia* ssp. *rotundifolia*, *Rhinanthus minor*, *Rubus saxatilis*, *Rumex acetosa* ssp. *lapponicus*, *Silene dioica*, *Trollius europaeus*, *Valeriana sambucifolia*). Vi har valgt å kalle naturtypen i lokaliteten for kalkskog fordi gran har ganske god dekning og det forekommer en del kalkindikatorer. Det er også mye høgstaudekog i området.

25 Vestvendt li i Orklumpen

Skog: Bjørkeskog med høgstaude (F04)

Verdi: B

Areal (daa): 458,5

UTM_{WGS84}: VM 47 94

Kartblad: 1924 I

Hoh.: 600-720 m

Observatør: A. Lyngstad 17.08.2005

I denne lia er rik bjørkeskog med blant annet harerug, hårstarr, turt, kvitbladtistel, sumphaukeskjegg, skogmarihand, skogstorkenebb, stortveblad, hengeaks, kranskonvall, småengkall, fjelltistel, dvergjamne, fjellfrøstjerne, ballblom og vendelrot (*Bistorta vivipara*, *Carex capillaris*, *Cicerbita alpina*, *Cirsium heterophyllum*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Geranium sylvaticum*, *Listera ovata*, *Melica nutans*, *Polygonatum verticillatum*, *Rhinanthus minor*, *Saussurea alpina*, *Selaginella selaginoides*, *Thalictrum alpinum*, *Trollius europaeus*, *Valeriana sambucifolia*). De mest lågvokste artene vokser kun på lysåpne arealer uten de store høgstaude. Vegetasjonen viser at området både er produktivt og at det er relativt høg pH i jordsmonnet. Det er likevel ikke så høgt innslag av basekrevende arter at området kan defineres som kalkskog. Artsutvalget er typisk for slike skoger i Røyrvik.

26 Sørøstvendt li mot Midtidalen

Skog: Bjørkeskog med høgstaude (F04)

Verdi: B

Areal (daa): 422

UTM_{WGS84}: VM 49 92

Kartblad: 1924 I

Hoh.: 560-700 m

Observatør: A. Lyngstad 17.08.2005

Lokaliteten er vegetasjonsmessig lik lokalitet 25 på den andre sida av Orklumpen. Området har temmelig sikkert blitt brukt i forbindelse med utmarksslått. Det er "ryddig" å se til, produktivt, og ligger nær Midtidalen der det står igjen ei stakkstong på ei myr.

27 Midtidalen

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 42,4

UTM_{WGS84}: VM 49 92

Kartblad: 1924 I

Hoh.: 540-580 m

Litteratur: Moen et al. (2006)

Observatør: A. Lyngstad 17.08.2005

Rik til intermediær myr som fortsatt har en tilstand som indikerer langvarig bruk. Det står ei stakkstong på myra, og overflata er slett (uten tuver), noe som er typisk for gamle slåttemyrer. Myra ligger innunder lia opp til Orklumpen (lokalitet 26), og er rikere (og mer produktiv) enn myrene som ble undersøkt nærmere Sidersjøelva og vestover mot Orvatnet. Det er imidlertid mindre områder med rikmyr her og der, og det kan være tilsvarende myrer i området som ikke er registrert. Myrene rundt Orvatnet lenger vest virker generelt å være fattigere enn myrene i Midtidalen og rundt Sidersjøelva. Myra har oppslag av bjørk (*Betula pubescens*) i kanten, men i feltsjiktet er gjengroingen så langt minimal. Arter (bare ute på myra): kvitveis, sløke, svarttopp, harerug, tranestarr, klubbstarr, særbustarr, stjerne-starr, gulstarr, trådstarr, slåttstarr, kornstarr, flaskestarr, kvitbladtistel, sumphaukeskjegg, lappmarihand, flekkmarihand, sølvbunke, myrsnelle, duskull, breiull, torvull, øyentrøst, sauesvingel, mjødurt, skogstorkenebb, einer, følblom, stortveblad, blåtopp, jåblom, myrklegg, tettegras, tepperot, engsoleie, småengkall, sølvvier, fjelltistel, dvergjamne, gullris, sveltull, fjellfrøstjerne, småbjønnskjegg, skogstjerne, ballblom, blokkebær og fjellfiol (*Anemone nemorosa*, *Angelica sylvestris*, *Bartisia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Carex adelostoma*, *Carex buxbaumii*, *Carex dioica*, *Carex echinata*, *Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Carex nigra* var. *nigra*, *Carex panicea*, *Carex rostrata*, *Cirsium heterophyllum*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza* cf. *lapponica*, *Dactylorhiza maculata*, *Deschampsia cespitosa*, *Equisetum palustre*, *Eriophorum angustifolium*, *Eriophorum latifolium*, *Eriophorum vaginatum*, *Euphrasia* sp., *Festuca ovina*, *Filipendula ulmaria*, *Geranium sylvaticum*, *Juniperus communis*, *Leontodon autumnalis*, *Listera ovata*, *Molinia caerulea*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis palust-*

ris, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Ranunculus acris*, *Rhinanthus minor*, *Salix glauca*, *Saussurea alpina*, *Selaginella selaginoides*, *Solidago virgaurea*, *Thalictrum alpinum*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum* ssp. *cespitosum*, *Trientalis europaea*, *Trollius europaeus*, *Vaccinium uliginosum*, *Viola biflora*). Lokalitetsbeskrivelsen er brukt i Moen et al. (2006).

28 Skog mellom Renseelva og Stormyra

Skog: Bjørkeskog med høgstaude (F04)

Verdi: B

Areal (daa): 696

UTM_{WGS84}: VM 46-49 96

Kartblad: 1924 I

Hoh.: 470-515 m

Observatør: A. Lyngstad 07.09.2004

Dette området har rik geologi, og skogen langs Renseelva er blant den rikeste i Røyrvik. Rik høgstaudebjørkeskog dekker det aller meste arealet, men enkelte steder er det kalkberg i dagen, og naturtypen disse stedene er kalkskog (F03). Forekomster med taggbregne og bergveonika (*Polystichum lonchitis*, *Veronica fruticans*) er knytta til kalkrik blokkmark. Andre arter: svartstarr, sennegrass, turt, markjordbær, hengeaks, kvitsoleie og ballblom (*Carex atrata*, *Carex vesicaria*, *Cicerbita alpina*, *Fragaria vesca*, *Melica nutans*, *Ranunculus platanifolius*, *Trollius europaeus*).

29 Skog i lia mot Stormyrfjellet

Skog: Bjørkeskog med høgstaude (F04)

Verdi: B

Areal (daa): 2219,1

UTM_{WGS84}: VM 46-49 96-97

Kartblad: 1924 I

Hoh.: 500-600 m

Observatør: A. Lyngstad 07.09.2004

Rik høgstaudebjørkeskog dominerer i denne sørvendte lia opp mot Stormyrfjellet. Vegetasjonen har store fellestrekk med lokalitet 28 Skog mellom Renseelva og Stormyra, og disse to lokalitetene er bare skilt av den lange og smale Stormyra (lokalitet 6).

30 Grubmyra sørvest for Småtjønnin

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: B

Areal (daa): 26,7

UTM_{WGS84}: VM 291 964

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 460 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 05.08.2005

Lokaliteten består av rikmyrer på begge sider av vegen til Vestereng. Nokså rik flora med flere kravfulle arter fins på myrene. På sørsida av vegen ble det funnet svarttopp, gulstarr, trådstarr, flaskestarr, sumphaukeskjegg, skogmarihand, lappmarihand, myrsnelle, breiull, mjøduert, blåtopp, jåblom, tettegras, tepperot, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd, sveltull og bjønnskjegg (*Bartsia alpina*, *Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Carex rostrata*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Dactylorhiza lapponica*, *Equisetum palustre*, *Eriophorum latifolium*, *Filipendula ulmaria*, *Molinia caerulea*, *Parnassia palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). I denne delen er det også en god del bjørkeoppslag (*Betula pubescens*).

Nord for vegen er myra åpnere med mye gulstarr, trådstarr, slåttstarr, blåtopp, sveltull og bjønnskjegg (*Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Carex nigra* var. *nigra*, *Molinia caerulea*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). Ellers registrerte vi også her rik flora med flere arter typiske for rike og intermediære myrer; svarttopp, hare rug, strengstarr, stjernestarr, dystarr, kornstarr, flaskestarr, sumphaukeskjegg, lappmarihand, breiull, myrklegg, tettegras, tepperot, dvergjamne, fjellfrøstjerne og bjønnbrodd (*Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Carex chordorrhiza*, *Carex echinata*, *Carex limosa*, *Carex panicea*, *Carex rostrata*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza lapponica*, *Eriophorum latifolium*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Selaginella selaginoides*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*). En forekomst med minst 70 lappmarihand ble registrert i nordvestre del av lokaliteten og her sto også brudespore og stortveblad (*Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*) i kanten i overgang mot engskog. Ei lysløype krysser lokaliteten. Myrene er ganske sikkert tidligere slått, men for såpass lenge siden at rikmyr nok er en bedre betegnelse enn slåttemyr i dag.

31 Myr øst for Vestereng

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 29

UTM_{WGS84}: VM 282 960

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 450-490 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 05.08.2005

Lokaliteten består av rikmyr på begge sider av vegen øst for Vestereng. Myra inngår i et tidligere utslåttlandskap med rik skog i veksling med rik-

myrer. Forholdsvis rik flora ble registrert, blant annet med flere orkidéarter. Her nevnes svarttopp, trådstarr, slirestarr, kvitbladtistel, sumphaukeskjegg, skogmarihand, lappmarihand, engmarihand, myrsnelle, breimyrull, brudespore, blåtopp, myrklegg, tettegras, tepperot, bjønnbrodd og sveltull (*Bartsia alpina*, *Carex lasiocarpa*, *Carex vaginata*, *Cirsium heterophyllum*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Dactylorhiza lapponica*, *Equisetum palustre*, *Eriophorum latifolium*, *Gymnadenia conopsea*, *Molinia caerulea*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*). Brudespore står i kanten av myra i overgangen mot engskog. Ned mot elva inngår myr og åpen engprega fastmarkvegetasjon. Her fins blant annet en god del lappmarihand og brudespore. Hele området er sikkert slått tidligere.

32 Skånalidalen

Skog: Bjørkeskog med høgstaude (F04)

Verdi: B

Areal (daa): 237,1

UTM_{WGS84}: VN 333-347 028-031

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 500 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 02.08.2005

Vestover fra Skånalia ligger et område med høgstaudebjørkeskog med overgang til myrvegetasjon i botnen av dalen, se figur 5. Den rikeste floraen fins i den sørvendte lia. I en bratt skrent lengst vest fins forholdsvis lågvokst rik flora med lågurtarter i veksling med høgstaudeflora. Her er det også en del bergskrenter og tørre, grunnlente partier. Lenger østover overtar høgstaudevegetasjon i forholdsvis åpen bjørkeskog der det stedvis mangler tresjikt. Bjørk (*Betula pubescens*) er vanligste treslag, men det er også en del einer, selje og rogn (*Juniperus communis*, *Salix caprea*, *Sorbus aucuparia*). En del død selje og rogn fins. Litt skrubbenever og glattvrenge ble registrert (*Lobaria scrobiculata*, *Nephroma bellum*) på gamle lauvtre. Den østligste delen av lokaliteten ble bare overfladisk inventert.

Hele området er beiteprega. Arter fra ulike vegetasjonstyper inngår og floraen er nokså rik med flere interessante arter. Kulturmarksinnslaget er stedvis tydelig, særlig nærmest garden. Noen registrerte arter: tyrihjel, jonsokkoll, kvitveis, fjellgulaks, vårskrinneblom, småsmelle, blåklokke, turt, skjørlok, skogmarihand, tysbast, hundekveke, mjødukt, markjordbær, vrangdå, skogstorkenebb, stortveblad, tiriltunge, strutseving, myskegras, åkerminneblom, setergårurt, nikkevintergrønn, firblad, fjell-

rapp, lundrapp, kranskonvall, taggbregne, engsoleie, kvitssoleie, småengkall, tågebær, setersyre, raud jonsokblom, skogsvinerot, skogstjerneblom, ballblom, vendelrot og fjellfiol (*Aconitum lycotonum*, *Ajuga pyramidalis*, *Anemone nemorosa*, *Anthoxanthum nipponicum*, *Arabidopsis thaliana*, *Atocion rupestris*, *Campanula rotundifolia*, *Cicerbita alpina*, *Cystopteris fragilis*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Daphne mezereum*, *Elymus caninus*, *Filipendula ulmaria*, *Fragaria vesca*, *Galeopsis bifida*, *Geranium sylvaticum*, *Listera ovata*, *Lotus corniculatus*, *Matteuccia struthiopteris*, *Milium effusum*, *Myosotis arvensis*, *Omalotheca norvegica*, *Orthilia secunda*, *Paris quadrifolia*, *Poa alpina*, *Poa nemoralis*, *Polygonatum verticillatum*, *Polystichum lonchitis*, *Ranunculus acris*, *Ranunculus plataniifolius*, *Rhinanthus minor*, *Rubus saxatilis*, *Rumex acetosa* ssp. *lapponicus*, *Silene dioica*, *Stachys sylvatica*, *Stellaria nemorum*, *Trollius europaeus*, *Valeriana sambucifolia*, *Viola biflora*).

Det foreligger også tidligere innsamlinger i herbariet ved NTNU, Vitenskapsmuseet av flere kravfulle arter ved Skånalia, mest sannsynlig i eller nær denne lokaliteten. Arter som kan nevnes er trollbær, granmarikåpe, bergskrinneblom, grønnkurle, korallrot, lerkespore, tysbast, kvitmjølke, krattmjølke, trillingsiv, småtveblad og skoresildre (*Actaea spicata*, *Alchemilla filicaulis*, *Arabis hirsuta*, *Coeloglossum viride*, *Corallorhiza trifida*, *Corydalis intermedia*, *Daphne mezereum*, *Epilobium lactiflorum*, *Epilobium montanum*, *Juncus triglumis*, *Listera cordata*, *Saxifraga adscendens*).

Lokaliteten er stor, har varierte vegetasjonstyper og rik flora og vegetasjon, som samla tilsier regional verdi, selv om høgstaudebjørkeskog er en vanlig skogtype i kommunen.

33 Vestre Skånalia

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 66,8

UTM_{WGS84}: VN 329 031

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 475 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 02.08.2005

På flatene vest for garden fins store åpne partier med beita rikmyr i veksling med beita fastmarkvegetasjon, se figur 6. Langs vegen som krysser lokaliteten, fins et parti med glissen, bjørkedominert hagemarkskog. En liten dam/myrputt inngår også. Myr/engvegetasjonen er åpen og kortvokst og tydelig kulturpåverka. Forholdsvis fattig vegetasjon dominerer, men stedvis inngår

Figur 5. Høgstaudebjørkeskog i lokalitet 32 Skånalidalen. Foto H. Bratli 2.8.2005.

Figur 6. Beita rikmyr i lokalitet 33 Vestre Skånalìa. Foto H. Bratli 2.8.2005.

også mer kravfulle rikmyrsarter, samt kulturmarksarter. Skånalia er i aktiv drift med eget gardsysteri. Noen registrerte arter: fjellgulaks, svarttopp, harerug, hårstarr, særbustarr, stjerne-starr, gulstarr, slåttstarr, kvitblattistel, sumphaukeskjegg, skogmarihand, sølvbunke, breimyrull, snøull, skogstorkenebb, følblom, blåtopp, setergråurt, jåblom, tepperot, engsoleie, småengkall, engsyre, lauvtistel, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd, sveltull og ballblom (*Anthoxanthum nipponicum*, *Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Carex capillaris*, *Carex dioica*, *Carex echinata*, *Carex flava*, *Carex nigra* var. *nigra*, *Cirsium heterophyllum*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Deschampsia cespitosa*, *Eriophorum latifolium*, *Eriophorum scheuchzeri*, *Geranium sylvaticum*, *Leontodon autumnalis*, *Molinia caerulea*, *Omalotheca norvegica*, *Parnassia palustris*, *Potentilla erecta*, *Ranunculus acris*, *Rhinanthus minor*, *Rumex acetosa*, *Saussurea alpina*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trollius europaeus*).

Vurderinger av vegetasjon og flora alene gir nok området bare lokal verdi, men kulturmarka er i aktiv drift og utgjør et verdifullt eksempel på beitelandskap i hevd i et ellers marginalt jordbrukslandskap. Derfor har vi gitt lokaliteten verdi B. De vestre delene er ikke undersøkt og det antas at vegetasjonen blir sterkere myrprega ettersom man kommer lenger fra garden. Her kan også flora og vegetasjon vise seg å være rikere.

34 Øst for Myrheim

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: B

Areal (daa): 42,7

UTM_{WGS84}: VN 311 019

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 460 m

Observatører: G. Rønning 04.08.2005

Like øst for Myrheim, mellom vegen og vatnet, er det et myrområde som sikkert tidligere har vært slått. Myra er noe grøfta i vestre kant og det er en god del bjørkopsplag i dette området og i nord-delen av myra. Ellers er den åpen og slett i overflata. Det er mye gulstarr og trådstarr (*Carex flava*, *Carex lasiocarpa*), og av mer kravfulle rikmyrsarter er det en forekomst på over 40 engmarihand og noen lappmarihand (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Dactylorhiza lapponica*). Ellers kan nevnes svarttopp, klubbstarr, sumphaukeskjegg, blåtopp, tepperot, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd, sveltull og bjønnskjegg (*Bartsia alpina*, *Carex buxbaumii*, *Crepis paludosa*, *Molinia caerulea*, *Potentilla erecta*, *Thalictrum alpi-*

num, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). Hele landskapet rundt Myrheim er et tidligere slåtte- og beitelandskap med opprinnelige slåttemyrer og engskog og annen kulturprega fastmark. Myrene ble i følge grunneieren slått opp til 1950-60-tallet. Vi har valgt å kalle lokaliteten for rikmyr, da det er en stund siden myra ble slått, og fordi det er en del gjengroing med busker.

35 Småstakksletta

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: B

Areal (daa): 67,3

UTM_{WGS84}: VN 305 016

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 450 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 04.08.2005

Lokaliteten omfatter tidligere slåttemyr i forholdsvis flatt myr- og skoglandskap mellom Myrheim og Vektaren. Området preges av rikmyrsglenner og partier med større, åpne myrpartier. En del små-busker med bjørk (*Betula pubescens*) er kommet inn siden myrslåtten opphørte på 1950-60-tallet. Rikmyrpreget er tydelig med flere kravfulle arter, blant annet lappmarihand, brudespore og stortveblad (*Dactylorhiza lapponica*, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*). Andre arter: svarttopp, harerug, gulstarr, trådstarr, sumphaukeskjegg, skogmarihand, breiull, blåtopp, rome, tepperot, lauvtistel, bjønnbrodd, sveltull og bjønnskjegg (*Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Eriophorum latifolium*, *Molinia caerulea*, *Narthecium ossifragum*, *Potentilla erecta*, *Saussurea alpina*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). Denne opprinnelige slåttemyra er ført til rikmyr på grunn av gjengroing med busker.

36 Nord for Myrheim

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 45,8

UTM_{WGS84}: VN 308 019

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 480 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 04.08.2005

Lokaliteten omfatter tidligere slåttemyr ved bekken opp fra Myrheim. Myrene i området ble i følge eier slått til ut på 1950-60-tallet. Moderat gjengroing med småbusker av bjørk (*Betula pubescens*) preger nå myrene. I lokaliteten er det rikmyrvegetasjon med kravfulle arter som brudespore og stortveblad (*Gymnadenia conopsea*, *Lis-*

tera ovata). Ellers fins svarttopp, harerug, hårstarr, gulstarr, særbustarr, trådstarr, slåttstarr, kvitbladtistel, grønnkurle, sumphaukeskjegg, skogmarihand, breiull, blåtopp, myrklegg, kongspir, tettegras, tepperot, lauvtistel, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd, sveltull og bjønnskjegg (*Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Carex capillaris*, *Carex flava*, *Carex dioica*, *Carex lasiocarpa*, *Carex nigra* var. *nigra*, *Cirsium heterophyllum*, *Coeloglossum viride*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Eriophorum latifolium*, *Molinia caerulea*, *Pedicularis palustris*, *Pedicularis sceptrum-carolinum*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Saussurea alpina*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). Hele landskapet rundt Myrheim er et tidligere slåtte- og beitelandskap med opprinnelige slåttemyrer og engskog og annen kulturprega fastmark.

37 Båtstøvika ved Vektaren

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: C

Areal (daa): 12,7

UTM_{WGS84}: VM 287 993

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 450 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 04.08.2005

Lokaliteten omfatter ei lita myr bevokst med bjørk og vier (*Betula pubescens*, *Salix* spp.) særlig i den nordlige delen. Rikmyrvegetasjon i hellende terreng og delvis langs et lite sig er registrert. Noe lappmarihand (*Dactylorhiza lapponica*) er funnet. Ellers inngår åpne partier med tyrihjel, svarttopp, harerug, særbustarr, gulstarr, turt, sumphaukeskjegg, duskull, blåtopp, myrklegg, tepperot, lauvtistel, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd og sveltull (*Aconitum lycoctonum*, *Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Carex dioica*, *Carex flava*, *Cicerbita alpina*, *Crepis paludosa*, *Eriophorum angustifolium*, *Molinia caerulea*, *Pedicularis palustris*, *Potentilla erecta*, *Saussurea alpina*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*). Isolert sett har myra låg lokal verdi, men lokaliteten inngår i et myr- og skogslandskap med rik skog og myr som trolig har vært slått tidligere. Sammen med rik flora og vegetasjon gir dette lokaliteten lokal verdi.

38 Lia øst for Tomshaugen

Skog: Bjørkeskog med høgstauder (F04)

Verdi: C

Areal (daa): 144

UTM_{WGS84}: VM 285 995

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 500 m

Observatører: G. Rønning 04.08.2005

Dette er ei østvendt li ned mot Vektaren med høgstaudekog dominert av bjørk (*Betula pubescens*), men også med innslag av gran, selje og rogn (*Picea abies*, *Salix caprea*, *Sorbus aucuparia*). I øvre del av lokaliteten er det en god del bergskrenter, og i nedre del grenser lokaliteten flere steder mot myr. Skogen er noe påvirket av plukkhogst og det er et lite felt med planta gran. Noen registrerte arter: tyrihjel, trollbær, skogburkne, geitrams, turt, sumphaukeskjegg, tysbast, mjødurt, skogstorkenebb, stortveblad, myskegras, firblad, kranskonvall, taggbregne, engsyre, skogsvinerot og ballblom (*Aconitum lycoctonum*, *Actaea spicata*, *Athyrium filix-femina*, *Chamerion angustifolium*, *Cicerbita alpina*, *Crepis paludosa*, *Daphne mezereum*, *Filipendula ulmaria*, *Geranium sylvaticum*, *Listera ovata*, *Milium effusum*, *Paris quadrifolia*, *Polygonatum verticillatum*, *Polystichum lonchitis*, *Rumex acetosa*, *Stachys sylvatica*, *Trollius europaeus*). Skogen er en høgstaudekog med kalkpreg, men vi har valgt å føre lokaliteten til bjørkeskog med høgstauder.

39 Bustadmyra ved Vektaren

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: B

Areal (daa): 78,5

UTM_{WGS84}: VM 289 992

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 450 m

Observatører: H. Bratli 04.08.2005

Lokaliteten består av en nokså stor rikmyr i flatt lende ned mot Vektaren. Myra er åpen og noe bevokst med småbjørk og vier (*Betula pubescens*, *Salix* spp.), særlig i kanten. I øvre del hever terrenget seg og myrvegetasjonen går gradvis over i åpen fastmarksprega eng og engskog. En grusveg krysser lokaliteten og en bekk renner gjennom den. I kanten av myra fins enkelte småskrenter med rik flora. Her er taggbregne og kranskonvall (*Polystichum lonchitis*, *Polygonatum verticillatum*) sett. På de åpne myrflatene fins en stor populasjon med lappmarihand og noe engmarihand (*Dactylorhiza lapponica*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*). Andre arter er svarttopp, harerug, stjernestarr, trådstarr, flaskestarr, slirestarr, sumphaukeskjegg, skogmarihand, smalsol-dogg, myrsnelle, skogsnelle, breimyrudd, mjødurt, skogstorkenebb, marigras, bukkeblad, blåtopp, jåblom, myrklegg, kongspir, tettegras, tepperot, engsoleie, småengkall, lauvtistel, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd, sveltull, bjønnskjegg og ballblom (*Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Carex echinata*, *Carex lasiocarpa*, *Carex rostrata*, *Carex vaginata*, *Cre-*

pis paludosa, *Dactylorhiza fuchsii*, *Drosera longifolia*, *Equisetum palustre*, *Equisetum sylvaticum*, *Eriophorum latifolium*, *Filipendula ulmaria*, *Geranium sylvaticum*, *Hierochloe odorata*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis palustris*, *Pedicularis sceptrum-carolinum*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Ranunculus acris*, *Rhinanthus minor*, *Saussurea alpina*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*, *Trollius europaeus*). Myra har sikkert blitt slått tidligere, men antagelig for såpass lenge siden at vi har valgt å føre den til naturtypen rikmyr.

40 Lia ovenom Myrheim

Skog: Kalkskog (F03)

Verdi: A

Areal (daa): 83,1

UTM_{WGS84}: VN 305 023

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 560 m

Observatør: H. Bratli 04.08.2005

Lokaliteten består av engskog og mindre partier med rikmyr og åpen, engprega fastmarkvegetasjon i blanding i et utslåttlandskap ovenom garden Myrheim. Rike vegetasjonstyper dominerer, blant annet kalk- og høgstaudeprega bjørkeskog og rikmyrer med overgang til basekrevende fastmarkeng. Kvitkurle (*Pseudorchis albida* – DC, noen få individer) ble funnet i sistnevnte type forholdsvis høgt oppe i lia, sammen med marinøkkel og en liten populasjon nattfiol (*Botrychium lunaria*, *Platanthera bifolia*). Ellers er stortveblad (*Listera ovata*) typisk sammen med blant annet harerug, sumphaukeskjegg, skogmarihand, brudespore, blåtopp, finnskjegg, kranskonvall, taggbregne, fjellfrøstjerne og ballblom (*Bistorta vivipara*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Gymnadenia conopsea*, *Molinia caerulea*, *Nardus stricta*, *Polygonatum verticillatum*, *Polystichum lonchitis*, *Thalictrum alpinum*, *Trollius europaeus*). Skogdekt areal dominerer, men skogen er glissen, og åpne myr- og engpartier er også en viktig del av lokaliteten. Området har tidligere blitt slått, men skjottes ikke lenger. Variasjonen i natyrtyper gjør det vanskelig å tilordne lokaliteten til en natyrtype, men vi valgte å kalle området kalkskog fordi rik, kalkprega flora er jamnt tilstede. Området har også en god del høgstaudebjørkeskog, rikmyr/slåttemyr og engprega fastmarkvegetasjon.

41 Jakobstakkslettet

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: C

Areal (daa): 16,5

UTM_{WGS84}: VM 290 990

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 450 m

Observatører: H. Bratli 04.08.2005

Lokaliteten består av ei forholdsvis lita myr i slakt hellende terreng mellom grusvegen og Vektaren. Myra har sikkert blitt slått tidligere. Rikmyrvegetasjon preger myra, men nederst mot vatnet overtar litt fukteng og vasskantvegetasjon. Særlig i kantene er det en del vier (*Salix* spp.). Lappmarihand og stortveblad ble registrert i øvre del (*Dactylorhiza lapponica*, *Listera ovata*). Ellers er floraen forholdsvis rik med blant annet myrhatt, sumphaukeskjegg, skogmarihand, myrsnelle, skogsnelle, breiull, mjødurt, skogstorkenebb, marigras, bukkeblad, blåtopp, jåblom, myrklegg, kongspir, tettegras, tepperot, småengkall, engsyre, sølvvier, lauvtistel, fjellfrøstjerne, sveltull og bjønnskjegg (*Comarum palustre*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Equisetum palustre*, *Equisetum sylvaticum*, *Eriophorum latifolium*, *Filipendula ulmaria*, *Geranium sylvaticum*, *Hierochloe odorata*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis palustris*, *Pedicularis sceptrum-carolinum*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Rhinanthus minor*, *Rumex acetosa*, *Salix glauca*, *Saussurea alpina*, *Thalictrum alpinum*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*).

42 Gjersvika

Andre viktige forekomster (H00)

Verdi: B

Areal (daa): 82,2

UTM_{WGS84}: VM 251 934

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 418 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 03.08.2005

På begge sider av brua over Limingen ved Gjersvika er det registrert interessant vatn- og vasskantvegetasjon. Fra tidligere er det kjent funn av kildemarikåpe, nålesivaks, mjukt brasmegras, tusenblad, småtjønnaks, grastjønnaks, hjertetjønnaks, ullvier og snauveronika (*Alchemilla glomerulans*, *Eleocharis acicularis*, *Isoetes echinospora*, *Myriophyllum alterniflorum*, *Potamogeton berchtoldii*, *Potamogeton gramineus*, *Potamogeton perfoliatus*, *Salix lanata*, *Veronica serpyllifolia*) ved Gjersvika. Hjertetjønnaks ble sett ved kort beføring av området i 2005 og på leirstrender ble flere kortskuddplanter og fuktarter sett, men vasstanden var forholdsvis høy. I kanten vokser smårørkvein og tranestarr (*Calamagrostis neglecta* ssp. *neglecta*, *Carex adelostoma*). Lokaliteten er klassifisert som "Andre viktige forekomster" foreløpig, men vil etter revidert handbok for naturtypekartlegging

klassifiseres som "Evjer, bukter og viker" (E12?). Forekomster med forholdsvis sjeldne vass- og vasskantplanter gir verdi B.

43 Langvassklumpen S

Skog: Urskog/gammelskog (F08)

Verdi: B

Areal (daa): 181,6

UTM_{WGS84}: VM 121 768

Kartblad: 1824 II

Hoh.: 400 m

Litteratur: Hofton & Framstad (2006)

Sørvendt li med storvokst granskog. Området karakteriseres ved vekslende fuktighetsforhold som gir utslag i vegetasjonen. Fattige vegetasjonstyper dominerer, og da særlig blåbærskog. Det er likevel en rekke sivevasspåvirka terrengforsenkninger og små urterike myrflækker med rikere vegetasjon. Det er gjerne en gradient fra tørrere rygger med blåbærdominert vegetasjon via småbregneskog, og stedvis lågurtvegetasjon, til høgstaudeenger i drogene. Typiske arter for høgstaudeengene er tyrihjelmsvartopp, kvitbladtistel, sump-haukeskjegg, skogstorkenebb og kranskonvall (*Aconitum lycoctonum*, *Bartsia alpina*, *Cirsium heterophyllum*, *Crepis paludosa*, *Geranium sylvaticum*, *Polygonatum verticillatum*). Det er i tillegg innslag av noe mer krevende arter som hundekveke, brudespore og stortveblad (*Elymus caninus*, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*). Skogen består i hovedsak av gran (*Picea abies*), men med relativt høgt lauvinnslag, først og fremst bjørk (*Betula pubescens*), men også noe rogn (*Sorbus aucuparia*) og litt buskforma gråolder (*Alnus incana*). Skogstrukturen bærer tydelig preg av å ha vært hardt utnyttat tidligere, noe som også er direkte påviselig i form av stor tetthet med gamle stubber. Det er overvekt av tre i alderen 100-120 år. Tre over 150 år mangler. Aldersspredningen er derfor mindre god med underrepresentasjon av yngre og eldre generasjoner. Skogen er i tidlig aldersfase med en del død ved i partier. Dette er i all hovedsak vindfall og med overvekt av lite nedbrutte klasser. Det er gjort funn av en del signal- og rødlistearter, men ingen spesielt krevende. Soppartene svartsonekjuke og gammelgranskål (*Phellinus nigrolimitatus*, *Pseudographis pinicola*) er alle hensynskrevende (DC). Funnfrekvensen av signalarter er høg, noe som trolig kan tilskrives kombinasjonen av gode vekstforhold og gunstig klima, som igjen gir grunnlag for raskere omsetning og større biomasse per arealenhet. Lokaliteten vurderes å ha beydelig utviklingspotensial med tanke på spesialiserte arter knyttet til død ved av gran og er gitt verdi B.

44 Sør for Vestertjønnin

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 71,1

UTM_{WGS84}: VM 275 954

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 490 m

Observatører: H. Bratli 03.08.2005

På sørsida av Vestertjønnin ligger ei rikmyr i kupert terreng ned mot vatnet. Vegetasjonen varierer fra forholdsvis fattig til rik myr, og partier med fastmark inngår også. Her er brudespore og nattfiol (*Gymnadenia conopsea*, *Platanthera bifolia*) registrert. Tre individer engmarihand (*Dactylorhiza lapponica*) ble sett på østsida av Vestertjønnin, og noen få i ei myrglenne på sørsida. Andre arter: svarttopp, tranestarr, hårstarr, gulstarr, dystarr, slåttestarr, kornstarr, sumphaukeskjegg, skogmarihand, duskull, blåtopp, rome, tettegras, tepperot, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd og mye sveltull (*Bartsia alpina*, *Carex adelostoma*, *Carex capillaris*, *Carex flava*, *Carex limosa*, *Carex nigra* var. *nigra*, *Carex panicea*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Eriophorum angustifolium*, *Molinia caerulea*, *Narthecium ossifragum*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*). Et flatere parti nærmere vegen har kun fattigmyr. I øvre del går vegetasjonen gradvis over i mer heiprega vegetasjon. Denne delen er ikke undersøkt, og kan inneholde rikere vegetasjon. Hele området ble tidligere brukt til slått og beite og vi har valgt å kalle lokaliteten slåttemyr på bakgrunn av dette.

45 Øst for Vestertjønnin (Skånalimyran)

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 38,3

UTM_{WGS84}: VM 276 957

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 490 m

Observatører: H. Bratli 03.08.2005

En pen forekomst med minst 70 engmarihand (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*) registrert ned mot vatnet i vestre del av lokaliteten. Myra har intermediær til rik vegetasjon og er forholdsvis åpen (lite vier og småtre). Tranestarr (*Carex adelostoma*) er sett nederst ved vatnet i vika nærmest garden. Andre registrerte arter: trådstarr, kornstarr, breiull, blåtopp, tepperot og sveltull (*Carex lasiocarpa*, *Carex panicea*, *Eriophorum latifolium*, *Molinia caerulea*, *Potentilla erecta*, *Trichophorum alpinum*). Myra ligger nær garden Vestereng i et utslåttlandskap og den bærer preg av tidligere slått. Vi har derfor valgt å kalle lokaliteten slåttemyr.

46 Børresmyra ved Vestereng

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: C

Areal (daa): 28,2

UTM_{WGS84}: VM 280 963

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 490 m

Observatør: H. Bratli 05.08.2005

Lokaliteten er ei rikmyr nord for vegen til Vestereng rett øst for garden. Myra er tidligere brukt til slått, men er nå noe bevokst med bjørk og vierbusker (*Betula pubescens*, *Salix* spp.). Intermediær og noe fattig myrvegetasjon er vanligst, deler består også av rikmyrvegetasjon. Et lite område er også dekket av naken torv og lausbotnvegetasjon. Litt engmarihand (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*) er registrert, ellers arter som svarttopp, gulstarr, strengstarr, trådstarr, dystarr, sveltstarr, sumphaukeskjegg, duskull, bukkeblad, blåtopp, myrklegg, tettegras, tepperot, sivblom, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd, sveltull og bjønnskjegg (*Bartsia alpina*, *Carex flava*, *Carex chordorrhiza*, *Carex lasiocarpa*, *Carex limosa*, *Carex pauciflora*, *Crepis paludosa*, *Eriophorum angustifolium*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Scheuchzeria palustris*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). Tidligere kulturpåvirkning er fortsatt merkbar, og vi har valgt å kalle lokaliteten slåttemyr.

47 Svartberget

Skog: Kalkskog (F03)

Verdi: C

Areal (daa): 14,8

UTM_{WGS84}: VM 285 959

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 450 m

Observatør: G. Rønning 05.08.2005

Dette er ei sørvendt li med blanding av fattig blåbær- og småbregneskog og fuktigere partier med høgstaudeskog og kalkskog. Gran (*Picea abies*) er dominerende treslag og skogen er forholdsvis storvokst, men ikke spesielt gammel. Kravfulle arter som stortveblad, kranskonvall og taggbregne (*Listera ovata*, *Polygonatum verticillatum*, *Polystichum lonchitis*) er registrert. Ellers fins blant annet tyrihjel, turt, sumphaukeskjegg, hundekveke, mjødurt, firblad, jåblom, lauvtistel og ballblom (*Aconitum lycoctonum*, *Cicerbita alpina*, *Crepis paludosa*, *Elymus caninus*, *Filipendula ulmaria*, *Paris quadrifolia*, *Parnassia palustris*, *Saussurea alpina*, *Trollius europaeus*).

48 Sør for Haukberget

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: C

Areal (daa): 11,3

UTM_{WGS84}: VM 284 963

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 490 m

Observatør: H. Bratli 05.08.2005

Lokaliteten er ei lita rikmyr i overkanten av vegen til Vestereng. Myra ble tidligere brukt til myrslått. Intermediær og rik myrvegetasjon dominerer med arter som sløke, stjernestarr, gulstarr, trådstarr, flaskestarr, sumphaukeskjegg, skogmarihand, myrmjølke, myrsnelle, breiull, skogstorkenebb, følblom, bukkeblad, blåtopp, rome, myrklegg, tettegras, tepperot, lauvtistel, bjønnbrodd, sveltull, bjønnskjegg, ballblom og vendelrot (*Angelica sylvestris*, *Carex echinata*, *Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Carex rostrata*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Epilobium palustre*, *Equisetum palustre*, *Eriophorum latifolium*, *Geranium sylvaticum*, *Leontodon autumnalis*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Narthecium ossifragum*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Saussurea alpina*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*, *Trollius europaeus*, *Valeriana sambucifolia*). I kanten inngår høgstaudevegetasjon. Lokaliteten har kun låg lokal verdi, men ligger i et utslåttlandskap omgitt av flere tidligere slåttemyrer og rik høgstaude- og kalkskog.

49 Haukberget

Skog: Bjørkeskog med høgstauder (F04)

Verdi: C

Areal (daa): 42

UTM_{WGS84}: VM 282 963

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 500 m

Observatør: H. Bratli 05.08.2005

Lokaliteten er en høgstaudebjørkeskog med kalkpreg i ei sørvendt li øst for garden Vestereng. Feltsjiktet er frodig og høgvekst med dominans av høgstauder, mens tresjiktet av bjørk (*Betula pubescens*) er forholdsvis glissent. Litt gråolder (*Alnus incana*) inngår. Stortveblad, myskegras, kranskonvall, kvitsoleie og ballblom (*Listera ovata*, *Milium effusum*, *Polygonatum verticillatum*, *Ranunculus platanifolius*, *Trollius europaeus*) er funnet, noen andre arter er fjellgulaks, skogburkne, skogrørkvein, turt, sumphaukeskjegg, skogmarihand, geitrams, skogstorkenebb, setersyre, vendelrot og fjellfiol (*Anthoxanthum nipponicum*, *Athyrium filix-femina*, *Calamagrostis phragmitoides*, *Cicerbita alpina*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuch-*

sii, *Chamerion angustifolium*, *Geranium sylvaticum*, *Rumex acetosa* ssp. *lapponicus*, *Valeriana sambucifolia*, *Viola biflora*). Fjellpestrot (*Petasites frigidus*) fins i sig ned mot vegen i kant av rikmyra. Lokaliteten har lokal verdi, men ligger i et utslåttlandskap omgitt av flere tidligere slåttemyrer og rik høgstaude- og kalkskog.

50 Vest for Svartberget

Skog: Bjørkeskog med høgstauder (F04)

Verdi: C

Areal (daa): 35,3

UTM_{WGS84}: VM 284 960

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 460 m

Observatører: G. Rønning 05.08.2005

Lokaliteten består av høgstaudeskog dominert av bjørk (*Betula pubescens*) men også med innslag av gran og rogn (*Picea abies*, *Sorbus aucuparia*). Det er mye turt (*Cicerbita alpina*), men også tyrihjelmskjegg, skogburkne, sumphaukeskjegg, skogsnelle, mjødukt, firblad, kranskonvall, kvitsoleie, engsyre, skogsvinerot og vendelrot (*Aconitum lycoctonum*, *Athyrium filix-femina*, *Crepis paludosa*, *Equisetum sylvaticum*, *Filipendula ulmaria*, *Paris quadrifolia*, *Polygonatum verticillatum*, *Ranunculus platanifolius*, *Rumex acetosa*, *Stachys sylvatica*, *Valeriana sambucifolia*) forekommer vanlig. Det er enkelte stubber i området og skogen er nok tidligere utnyttet både til hogst og beite.

51 Høstmyrbekken

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: C

Areal (daa): 8,6

UTM_{WGS84}: VM 280 952

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 470 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 03.08.2005

Langs Høstmyrbekken fins ei lita rikmyr med rik flora. Både lappmarihand, brudespore og stortveblad vitner om rik vegetasjon (*Dactylorhiza lapponica*, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*). Ellers er det registrert svarttopp, tranestarr, gulstarr, grønnkurle, sumphaukeskjegg, skogmarihand, breiull, blåtopp, tepperot, sveltull og bjønnskjegg (*Bartsia alpina*, *Carex adelostoma*, *Carex flava*, *Coeloglossum viride*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Eriophorum latifolium*, *Molinia caerulea*, *Potentilla erecta*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). Lokaliteten har lite areal og slåtten opphørte for en god stund siden, Høstmyrbekken er derfor gitt lokal verdi. Kulturpåvirkninga vises så vidt enda, og lokaliteten er ført til slåttemyr.

52 Flåmyran

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: C

Areal (daa): 14

UTM_{WGS84}: VM 282 952

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 470 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 03.08.2005

Lokaliteten er ei rikmyr, trolig tidligere brukt til myrslått, med rik flora og vegetasjon. Vi observerte åtte blomstrende engmarihand (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*). Natffiol (*Platanthera bifolia*) er registrert i kanten av myra sammen med flere andre mer eller mindre kravfulle myrarter, svarttopp, gulstarr, trådstarr, kornstarr, sveltstarr, flaskestarr, skogmarihand, smalsoldogg, bukkeblad, blåtopp, myrklugg, tettegras, tepperot, lauvtistel, bjønnbrodd, sveltull og bjønnskjegg (*Bartsia alpina*, *Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Carex panicea*, *Carex pauciflora*, *Carex rostrata*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Drosera longifolia*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Saussurea alpina*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). Den suboseaniske arten rome (*Narthecium ossifragum*) er også registrert. Hele lia ble tidligere brukt til slått og beite og vi har ført lokaliteten til slåttemyr.

53 Myr ved Litlfjelltangen

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: B

Areal (daa): 26,2

UTM_{WGS84}: VM 279 944

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 430 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 01.08.2005

Straks nedenfor vegen i lia ned til Limingen ved Litlfjelltangen ligger ei rikmyr i forholdsvis bratt lende. Myra er åpen, litt bjørk (*Betula pubescens*) fins spredt, men i øvre del og på begge sider går vegetasjonen gradvis over i sumpskog, og etter hvert høgstaude- og kalkskog. Kildevegetasjon fins også. Myra er rik, med en god del lappmarihand, brudespore og stortveblad (*Dactylorhiza lapponica*, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*). Svarttopp, harerug, klubbstarr, hårstarr, gulstarr, trådstarr, slåttestarr, kornstarr, flaskestarr, turt, kvitbladtistel, sumphaukeskjegg, skogmarihand, breiull, bukkeblad, blåtopp, myrklugg, tettegras, tepperot, lauvtistel, gulsildre, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd, bjønnskjegg, sveltull og fjellfiol ble registrert (*Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Carex buxbaumii*, *Carex capillaris*, *Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Carex nigra* var. *nigra*, *Carex panicea*, *Carex rostrata*, *Cicer-*

bita alpina, *Cirsium heterophyllum*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Eriophorum latifolium*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Saussurea alpina*, *Saxifraga aizoides*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum cespitosum*, *Trichophorum alpinum*, *Viola biflora*). På tross av lite areal er floraen så rik at verdien B er gitt. Myra ble nok slått tidligere, men sporene etter kulturpåvirkninga er i ferd med å forsvinne, og lokaliteten er ført til rikmyr.

54 Sør for Litlfjelltangen

Skog: Kalkskog (F03)

Verdi: C

Areal (daa): 16,4

UTM_{WGS84}: VM 277 944

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 440 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 01.08.2005

Vest for rikmyra ved Litlfjelltangen fins kalkskog og rik sumpskog i veksling med fattigere skogstyper og rikmyrdrag. Gran (*Picea abies*) og litt bjørk (*Betula pubescens*) dominerer tresjiktet. Det er lite død ved. Vegetasjonen er rik med arter som tyrihjelmsk, svarttopp, turt, grønnskule, sumphaukeskjegg, skogmarihand, hundekveke, stortveblad, olavsstake, setergråurt, firblad, kranskonvall og ballblom (*Aconitum lycoctonum*, *Bartsia alpina*, *Cicerbita alpina*, *Coeloglossum viride*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Elymus caninus*, *Listera ovata*, *Moneses uniflora*, *Omalotheca norvegica*, *Paris quadrifolia*, *Polygonatum verticillatum*, *Trollius europaeus*).

55 Sør for Litlfjelltangen 2

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: B

Areal (daa): 22,7

UTM_{WGS84}: VM 276 943

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 440 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 01.08.2005

Lenger vest for lokalitet 54 fortsetter de rike vegetasjonstypene, men her med dominans av rikmyr. Vegetasjonen veksler også her mellom rikmyrer i glenner og åpne partier ned mot Limingen og rike skogstyper, mens fattigere skogstyper forekommer på forhøyninger og små koller. Bjørk og gran (*Betula pubescens*, *Picea abies*) dominerer tresjiktet i skogen som inngår i lokaliteten. Lokaliteten avgrenses mot ei vegskjæring lengst vest. Rik flora fins, med svarttopp, liljekonvall (i skogkant), skogmarihand, breiull, brudespore, stortveblad, firblad, nattfiol, småengkall, lauvtistel, fjell-

frøstjerne og sveltull (*Bartsia alpina*, *Convallaria majalis*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Eriophorum latifolium*, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*, *Paris quadrifolia*, *Platanthera bifolia*, *Rhinanthus minor*, *Saussurea alpina*, *Thalictrum alpinum*, *Trichophorum alpinum*).

56 Nybekkvika, Litlvatnet

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: C

Areal (daa): 57,3

UTM_{WGS84}: VN 309 049

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 460 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 02.08.2005

Lokaliteten ligger innerst i den sørligste vika i Store Namsvatnet. Her fins middels rik myrvegetasjon i slak helling ut mot vatnet. Rikere partier fins særlig langs småbekker. Det er stor mulighet for at myra er slått tidligere. Registrerte arter i utvalg; svarttopp, harerug, strengstarr, gulstarr, trådstarr, slåttestarr, sveltstarr, flaskestarr, flekkmarihand, smalsoldogg, myrsnelle, breiull, snøull, mjødurt, skogstorkenebb, bukkeblad, blåtopp, myrklegg, tettegras, tepperot, lappvier, dvergjamne, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd, sveltull, bjønnskjegg og vendelrot (*Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Carex chondrorrhiza*, *Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Carex nigra* var. *nigra*, *Carex pauciflora*, *Carex rostrata*, *Dactylorhiza maculata*, *Drosera longifolia*, *Equisetum palustre*, *Eriophorum latifolium*, *Eriophorum scheuchzeri*, *Filipendula ulmaria*, *Geranium sylvaticum*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Salix lapponum*, *Selaginella selaginoides*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*, *Valeriana sambucifolia*). Floraen er middels rik, og lokaliteten er gitt lokal verdi.

57 Kjerrmyra ved Litlvatnet

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: A

Areal (daa): 89,9

UTM_{WGS84}: VN 322 051

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 470 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 02.08.2005

Lokaliteten består av et større slåttemyrkompleks øst for Litlvatnet. Store forekomster med engmarihand (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*) ble registrert. Dessuten er det fine forekomster med lappmarihand, brudespore og stortveblad (*Dactylorhiza lapponica*, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*). Kongsspir (*Pedicularis sceptrum-caroli-*

num) er også registrert. Andre arter: kvitveis, fjellgulaks, svarttopp, bjørk, harerug, særbustarr, gulstarr, kornstarr, kvitbladtistel, sumphaukeskjegg, skogmarihand, smalsoldogg, myrsnelle, skogsnelle, duskull, breiull, mjødurt, skogstorke-nebb, bukkeblad, blåtopp, myrklegg, tettegras, tepperot, lappvier, lauvtistel, dvergjamne, gullris, fjellfrøstjerne, sveltull, bjønnskjegg, skogstjerne, blokkebær og vendelrot (*Anemone nemorosa*, *Anthoxanthum nipponicum*, *Bartsia alpina*, *Betula pubescens*, *Bistorta vivipara*, *Carex dioica*, *Carex flava*, *Carex panicea*, *Cirsium heterophyllum*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Drosera longifolia*, *Equisetum palustre*, *Equisetum sylvaticum*, *Eriophorum angustifolium*, *Eriophorum latifolium*, *Filipendula ulmaria*, *Geranium sylvaticum*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Salix lapponum*, *Saussurea alpina*, *Selaginella selaginoides*, *Solidago virgaurea*, *Thalictrum alpinum*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*, *Trientalis europaeus*, *Vaccinium uliginosum*, *Valeriana sambucifolia*). Bjørk fins spredt på myrflatene, og langs bekker og sig fins litt bjørkedominert skog og vierkratt. Ei stakkstong står fortsatt i myra og vitner om tidligere myrslått. Lokaliteten er den klart beste slåttemyra som ble registrert av oss i kommunen og den har klart høyeste verdi. Flere myrer i landskapet rundt ble ikke undersøkt og det antas at det er stort potensial for både rikmyr, tidligere slåttemyr og rike skogtyper. Hele landskapet har trolig vært brukt til utmarksslått og -beite tidligere.

58 Øst for Nyvikhøgda

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: B

Areal (daa): 156,6

UTM_{WGS84}: VM 345 884

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 450 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 05.08.2005

Dette er en rikmyrlokalitet på østsida av Limingen øst for Nyvikhøgda. Den rikeste delen er langs vegen i nord og videre mot vest, og her dominerer intermedier og rik myr. Både engmarihand, lappmarihand og brudespore er registrert (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *Dactylorhiza lapponica*, *Gymnadenia conopsea*), engmarihand med minst 100 blomtrende individer, mens lappmarihand og brudespore opptrer mer sparsomt. Klubbestarr (*Carex buxbaumii*) er også registrert sammen med flere andre rikmyrsarter. Spredte småklynger med bjørk fins, men lokaliteten er ellers lite bevokst med bjørk og vier (*Betula pubescens*, *Salix*

spp.). Stedvis inngår også småflekker med våtere partier, lausbotn og mjukmattevegetasjon. Lenger mot sør er vegetasjonen fattigere, men rike partier fins, især i kanten av myra. Her krysser ei kraftlinje lokaliteten. Andre arter: svarttopp, gulstarr, trådstarr, flaskestarr, sumphaukeskjegg, breiull, bukkeblad, blåtopp, jåblom, myrklegg, tettegras, tepperot, molte, sivblom, bjønnbrodd, sveltull og bjønnskjegg (*Bartsia alpina*, *Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Carex rostrata*, *Crepis paludosa*, *Eriophorum latifolium*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Rubus chamaemorus*, *Scheuchzeria palustris*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). Myra har trolig vært slått tidligere. Myrglenner og fuktskog skiller lokaliteten fra annen myrvegetasjon lenger mot sør og nord. Disse partiene er ikke undersøkt, men det antas at det er potensial for at rikmyrer også forekommer her. Trolig har hele landskapet blitt ekstensivt utnyttet til slått og beite tidligere.

59 Øst for Litlfjellklumpen

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: C

Areal (daa): 10,3

UTM_{WGS84}: VM 338 913

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 490 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 05.08.2005

Lokaliteten omfatter en mindre rikmyr som deles i to av hovedvegen. På østsida av vegen går ei grøft gjennom myra. Grøfta fortsetter på vestsida, langs den opprinnelige bekken. Langs grøfta her er det en del vier, bjørk og skogrørkvein (*Salix* spp., *Betula pubescens*, *Calamagrostis phragmitoides*). Noe vier og litt bjørk ble også registrert på østsida av vegen. Vegetasjonen er stort sett middels rik, men rikere partier inngår. En pen forekomst med lappmarihand (*Dactylorhiza lapponica*) ble observert i den mest intakte delen av myra. Noen registrerte arter: svarttopp, gulstarr, kornstarr, sumphaukeskjegg, skogmarihand, myrsnelle, breiull, mari-gras, blåtopp, jåblom, myrklegg, tettegras, tepperot, lauvtistel, fjellfrøstjerne, sveltull og bjønnskjegg (*Bartsia alpina*, *Carex flava*, *Carex panicea*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Equisetum palustre*, *Eriophorum latifolium*, *Hierochloa odorata*, *Molinia caerulea*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Saussurea alpina*, *Thalictrum alpinum*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). Lokaliteten er liten og påvirket, men har forholdsvis rik vegetasjon, og har lokal verdi.

60 Småvasshøgda N

Skog: Urskog/gammelskog (F08)

Verdi: C

Areal (daa): 46,3

UTM_{WGS84}: VM 093 785

Kartblad: 1824 II

Hoh.: 410 m

Litteratur: Hofton & Framstad (2006)

Nordvendt, til dels bratt li med frodig granskog og stedvis stort lauvinnslag. I flere partier er skogen glissen, her har grana (*Picea abies*) problemer med å forynge seg på grunn av frodige storbregne- og høgstaudeenger. Høgstpåvirkningen er godt synlig med mange gamle stubber og forholdsvis ung skog. Høg produktivitet har resultert i stedvis brukbare dimensjoner, men tidligere gjennomhogst har tatt ut de grøveste trea. Stedvis ligger det en del død ved, men hovedsakelig i midlere nedbrytningsstadier, sterkt nedbrutte læger, gadd og gamle tre er sterkt underrepresentert. Innslaget av boreale lauvtre som bjørk, selje og rogn (*Betula pubescens*, *Salix caprea*, *Sorbus aucuparia*) er forholdsvis høgt, men dimensjonene er små. Rødlistarten svartsonekjuka (*Phellinus nigrolimitatus* – DC) er registrert. Restaureringspotensialet på sikt er godt.

61 Loddomyra

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 209

UTM_{WGS84}: VN 330 015

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 450 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 02.08.2005

Loddomyra er et større myrområde øst for Vektaren. Store deler av myra består av fattig til intermediær fastmattemyr. Rike partier fins spredt, blant annet langs et bekkedrag. Spredt er det en del mindre busker og tre, vesentlig bjørk og vier (*Betula pubescens*, *Salix* spp.). Mindre skogholt langs bekker og på fastmark inngår også, og det er noen blautere myrpartier med myrhøl og lausbotn. Forholdsvis vanlig forekommende myrarter dominerer. Vi registrerte blant annet svarttopp, harerug, skogrørkvein, soleihov, stjernestarr, gulstarr, trådstarr, slåttestarr, sveltstarr, flaskestarr, kvitblattistel, grønnskurl, myrhatt, sumphaukeskjegg, skogmarihand, flekkmarihand, smalsoldogg, rundsoldogg, myrsnelle, skogsnelle, duskull, breimyrull, snøull, torvull, mjødukt, skogstorkenebb, trådsiv, bukkeblad, blåtopp, småtranebær, jåblom, myrklegg, tettegras, tepperot, småengkall, molte, engsyre, sølvvier, lappvier, lauvtistel, sivblom, dvergamne, fjellfrøstjerne, sveltull, bjønnskjegg, blå-

bær, blokkebær og myrfiol (*Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Calamagrostis phragmitoides*, *Caltha palustris*, *Carex echinata*, *Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Carex nigra* var. *nigra*, *Carex pauciflora*, *Carex rostrata*, *Cirsium heterophyllum*, *Coeloglossum viride*, *Comarum palustre*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Dactylorhiza maculata*, *Drosera longifolia*, *Drosera rotundifolia*, *Equisetum palustre*, *Equisetum sylvaticum*, *Eriophorum angustifolium*, *Eriophorum latifolium*, *Eriophorum scheuchzeri*, *Eriophorum vaginatum*, *Filipendula ulmaria*, *Geranium sylvaticum*, *Juncus filiformis*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Oxycoccus microcarpus*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Rhinanthus minor*, *Rubus chamaemorus*, *Rumex acetosa*, *Salix glauca*, *Salix lappinum*, *Saussurea alpina*, *Scheuchzeria palustris*, *Selaginella selaginoides*, *Thalictrum alpinum*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*, *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium uliginosum*, *Viola palustris*). Grunneier opplyser at myra ble slått før, og vi har derfor ført den til slåttemyr. Lokalteteen er avgrensa til området mellom vegen og vatnet. Større myrområder fins også lenger sør og øst for lokaliteten. Disse er nok også slått tidligere, og bør undersøkes.

62 Nordvest for Vårseteren

Skog: Bjørkeskog med høgstauder (F04)

Verdi: B

Areal (daa): 38,5

UTM_{WGS84}: VM 266 939

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 520 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 03.08.2005

Nordvest for Vårseteren fins bjørkedominert høgstaudekog med rik og frodig vegetasjon. Litt selje og rogn (*Salix caprea*, *Sorbus aucuparia*) inngår også i tresjiktet. Høgstaudevegetasjon dominerer, men partier har også sumpskogpreg. Registrerte arter: tyrihjel, kvitveis, skogburkne, bjørk, skogrørkvein, geitrams, turt, kvitblattistel, sumphaukeskjegg, skogmarihand, tysbast, skogsnelle, mjødukt, markjordbær, skogstorkenebb, enghumbleblom, fugletelg, strutseving, myskegras, fjellminneblom, firblad, kranskonvall, tågebær, setersyre, selje, gullris, rogn, ballblom, blåbær, vendelrot og fjellfiol (*Aconitum lycoctonum*, *Anemone nemorosa*, *Athyrium filix-femina*, *Betula pubescens*, *Calamagrostis phragmitoides*, *Chamerion angustifolium*, *Cicerbita alpina*, *Cirsium heterophyllum*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Daphne mezereum*, *Equisetum sylvaticum*, *Filipendula ulmaria*, *Fragaria vesca*, *Geranium sylvaticum*, *Geum rivale*,

Gymnocarpium dryopteris, *Matteuccia struthiopteris*, *Milium effusum*, *Myosotis decumbens*, *Paris quadrifolia*, *Polygonatum verticillatum*, *Rubus saxatilis*, *Rumex acetosa* ssp. *lapponicus*, *Salix caprea*, *Solidago virgaurea*, *Sorbus aucuparia*, *Trollius europaeus*, *Vaccinium myrtillus*, *Valeriana sambucifolia*, *Viola biflora*).

63 Nord for Stordalhøgda

Skog: Kalkskog (F03)

Verdi: C

Areal (daa): 15,1

UTM_{WGS84}: VM 265 938

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 480 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 03.08.2005

Lokaliteten er et mindre parti med kalkskog nedenfor vegen sørvest for Vårseteren. Skogen er glissen og ligger i en bratt skråning med gradvis overgang til engprega fastmark og rikmyr. Noen registrerte arter: soleihov, bleikstarr, kvitbladtistel, tysbast, stortveblad, hengeaks, taggbregne og små-engkall (*Caltha palustris*, *Carex pallescens*, *Cirsium heterophyllum*, *Daphne mezereum*, *Listera ovata*, *Melica nutans*, *Polystichum lonchitis*, *Rhinanthus minor*).

64 Vårseteren

Myr: Rikmyr (A05)

Verdi: B

Areal (daa): 30,5

UTM_{WGS84}: VM 265 937

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 470 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 03.08.2005

Lokaliteten ligger i ei sørøstvendt li ved nordenden av Limingen, et stykke øst for Gjersvika. Den omfatter i all hovedsak flere mer eller mindre sammenhengende rikmyrer, som etter all sannsynlighet er slått tidligere. Rikere vegetasjonstyper dominerer. Vi fant blant annet tranestarr, lappmarihand, brudespore og stortveblad (*Carex adelostoma*, *Dactylorhiza lapponica*, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*). Andre arter: svarttopp, harerug, hårstarr, gulstarr, slåttstarr, bleikstarr, kornstarr, sumphaukeskjegg, skogmarihand, breiull, bukkeblad, blåtopp, myrklegg, tettegras, tepperot, småengkall, molte, fjellfrøstjerne og svelttull (*Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Carex capillaris*, *Carex flava*, *Carex nigra* var. *nigra*, *Carex pallescens*, *Carex panicea*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Eriophorum latifolium*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Rhinanthus minor*, *Rubus chamaemorus*, *Thalictrum al-*

pinum, *Trichophorum alpinum*). I kanten kommer arter som slirestarr, skogsnelle, mjødurt, setergråurt og ballblom inn (*Carex vaginata*, *Equisetum sylvaticum*, *Filipendula ulmaria*, *Omalotheca norvegica*, *Trollius europaeus*). Lokaliteten ligger i et utslåttlandskap med flere rike myrer, engprega fastmark, kalkskog og høgstaudeskog, samt fattigere skogtyper på knauser og forhøyninger. Det er lenge siden myra ble slått, og det er en del gjengroing. Myra er derfor ført til rikmyr med regional verdi.

65 Sør for Høstmyrbekken

Skog: Bjørkeskog med høgstauder (F04)

Verdi: C

Areal (daa): 36,4

UTM_{WGS84}: VM 279 948

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 480 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 03.08.2005

I vestvendt li nedenfor grusvegen sør for Vestereng ligger et lite område med høgstaudeskog med kalkskogspreget og små rikmyrdrag. Bjørk og gran (*Betula pubescens*, *Picea abies*) dominerer i tresjiktet. Skogen består i hovedsak av eldre tre, men stedvis er den hogstpåvirka. Tysbast og stortveblad (*Daphne mezereum*, *Listera ovata*) er registrert, andre arter er turt, grønnkurle, sumphaukeskjegg, mjødurt, enghumleblom og ballblom (*Cicerbita alpina*, *Coeloglossum viride*, *Crepis paludosa*, *Filipendula ulmaria*, *Geum rivale*, *Trollius europaeus*). I vegkanten står korallrot (*Corallorhiza trifida*).

66 Vest for Litfjelltangen

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: A

Areal (daa): 121

UTM_{WGS84}: VM 276 944

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 480 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 02.08.2005

Lokaliteten er ei rikmyr i hellende terreng i ei sørøstvendt li ovenom hovedvegen langs nordenden av Limingen. Rikmyr dominerer, men også partier med engskog og engprega fastmarkvegetasjon inngår. Forholdsvis høgt oppe i lia i slik engprega vegetasjon ble et blomstrende individ av den rødlista orkidéen kvitkurle (*Pseudorchis albida* - DC) funnet. Arten vokste blant annet sammen med nattfiol (*Platanthera bifolia*). Lappmarihand (*Dactylorhiza lapponica*) fins på ei lita, grunn myr i nærheten, og engmarihand (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*) på ei lita rikmyr nordvest ved gamlevegen. Lokaliteten ligger i et utslåttlandskap med flere rike småmyrer i glenner, engskog og

engprega fastmark. Vi har kalt lokaliteten slåttemyr fordi effekten av kulturpåvirkinga fortsatt vises. Hele lia er tidligere brukt til slått og beite. Den gis høgste verdi fordi arealet rikmyr er stort, det har vært slått opp til 1950-60-tallet, floraen er rik, og rødlistearten kvitkurle vokser her.

67 Vest for Litlfjelltangen 2

Skog: Kalkskog (F03)

Verdi: B

Areal (daa): 29,4

UTM_{WGS84}: VM 275 944

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 490 m

Observatører: G. Rønning 03.08.2005

Lokaliteten ligger i ei sørvendt li nord for Limingen i et område som ble ekstensivt utnyttet til slått og beiting tidligere. Skogen er forholdsvis glissen og har nok tidligere vært beita, kanskje har det også vært slått her. Den grenser til to rikmyrlokaliteter hvor det tidligere ble slått, lokalitet 66 i øst og lokalitet 69 i vest. Tresjiktet er ei blanding av bjørk og gran (*Betula pubescens*, *Picea abies*). Gras- og urterik engvegetasjon dominerer, men også høgstaudekogvegetasjon ble registrert. Kalkkrevende arter som brudespore og stortveblad (*Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*) ble funnet flere steder.

68 Storstakkslettet

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 98,5

UTM_{WGS84}: VN 299 017

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 470 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 04.08.2005

Lokaliteten ligger vest for garden Myrheim og omfatter flere mer eller mindre sammenhengende rikmyrer som tidligere ble slått. Innslag av rik høgstaudekog fins, blant annet langs småbekker, og som små skogholt mellom myrene. Lokaliteten ligger i et utslåttlandskap som ble slått fram til 1950-1960-tallet, men hele landskapet preges nå av gjengroing. Noen registrerte arter: svarttopp, gulstarr, trådstarr, skogmarihand, breiull, blåtopp, tepperot og bjønnskjegg, (*Bartsia alpina*, *Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Eriophorum latifolium*, *Molinia caerulea*, *Potentilla erecta*, *Trichophorum cespitosum*). Bruken av området som slåttemark har pågått nært opptil vår tid, og myra er derfor ført til slåttemyr. Navnet Storstakkslettet indikerer også at dette har vært ei viktig slåttemyr. Forholdsvis rik flora og stort areal i tillegg gir regional verdi.

69 Vest for Litlfjelltangen 3

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: A

Areal (daa): 104,7

UTM_{WGS84}: VM 273 943

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 470 m

Observatører: H. Bratli 03.08.2005

Dette er en stor myrlokalitet vest for Litlfjelltangen (ved Brattbekken) dominert av intermedier og rik myrvegetasjon. Mot vest går myrvegetasjonen over i rike vierkratt (*Salix* spp.) og sumpskog dominert av bjørk (*Betula pubescens*) i tresjiktet langs bekkesig. Selv om myr preger lokaliteten inngår også kalkskog- og høgstaudekogelementer. I overgangen mellom myr og fastmark er det urterik, åpen engvegetasjon med spredt busk- og tresjikt. På et slikt engprega fastmarkparti i sørhellinga av en liten knaus ble et blomstrende individ med rødlistearten kvitkurle (*Pseudorchis albida* - DC) funnet. Arten vokste blant annet sammen med nattfiol (*Platanthera bifolia*). Lappmarihand (*Dactylorhiza lapponica*) er registrert spredt flere steder i lokaliteten. Trolig har området vært brukt til slått eller beite tidligere, og lokaliteten ligger i et større utslåttlandskap i den sørøstvendte lia ned mot Limingen øst for Gjersvika. Rik flora preger hele området. Registrerte arter var blant annet særbustarr, kornstarr, brudespore, lauvtistel, bjønnskjegg og myrsaulauk (*Carex dioica*, *Carex panicea*, *Gymnadenia conopsea*, *Saussurea alpina*, *Trichophorum cespitosum*, *Triglochin palustris*). Lokaliteten gis høgste verdi på grunn av forholdsvis stort areal, rik flora i rikmyr som tidligere har vært slått, og forekomsten av kvitkurle. Grunneier har opplyst at lia ble mye brukt til slått og beite tidligere, og lokaliteten er ført til slåttemyr.

70 Merkesmyra

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 53,4

UTM_{WGS84}: VM 270 944

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 530 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 03.08.2005

Lokaliteten består av flere mer eller mindre sammenhengende rikmyrer på oversida av grusvegen vest for Litlfjelltangen. Vegetasjonen varierer fra intermedier til rik myr, men også mindre partier med fattig vegetasjon i veksling med rik myr er tatt med. Noe glissen bjørkeskog inngår også. Lappmarihand (*Dactylorhiza lapponica*) vokste spredt flere steder i lokaliteten. Merkesmyra er en

del av et større utslåttlandskap i den sørøstvendte lia ned mot Limingen øst for Gjersvika, som samla har stor verdi. Lokaliteten er gitt regional verdi på grunn av rik flora, kravfulle arter og forholdsvis stort areal. Grunneier har opplyst at lia ble mye brukt til slått og beite tidligere, og lokaliteten er ført til slåttemyr.

71 Øst for Vårseteren

Rasmark, berg og kantkratt: Sørvendte berg og rasmarker (B01)

Verdi: B

Areal (daa): 6,4

UTM_{WGS84}: VM 269 939

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 500 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 03.08.2005

Lokaliteten er et område med sørvendte, kalkrike berg i overkant av hovedvegen i nordenden av Limingen. Elementer fra artsrike vegkanter inngår. Bergveggen og knausene langs vegen har bra forekomster med arter som fjellmarikåpe, kattedot, rundbelg, bergskrinneblom, småsmelle, blåklokke, fjellbakkestjerne, tiriltunge, hengeaks, fjellrapp, taggbregne, flekkmure, småengkall, rosenrot, gulsildre og bergfrue (*Alchemilla alpina*, *Antennaria dioica*, *Anthyllis vulneraria*, *Arabis hirsuta*, *Atrichon rupestris*, *Campanula rotundifolia*, *Erigeron borealis*, *Lotus corniculatus*, *Melica nutans*, *Poa alpina*, *Polystichum lonchitis*, *Potentilla crantzii*, *Rhinanthus minor*, *Rhodiola rosea*, *Saxifraga aizoides*, *Saxifraga cotyledon*). Langs vegen registrerte vi ellers typiske, og vidt utbredte vegkantarter. Lokaliteten ligger omgitt av kalkskog (F03) og rikmyr (A05) og elementer fra disse naturtypene inngår også; tyrihjel, jonsokkoll, harerug, gulstarr, geitrams, sumphaukeskjegg, skogmarihand, hundekveke, mjødukt, skogstorkenebb, stortveblad, jåblom, kranskonvall, tepperot, tågebær, vendelrot, fjellfiol (*Aconitum lycoctonum*, *Ajuga pyramidalis*, *Bistorta vivipara*, *Carex flava*, *Chamerion angustifolium*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Elymus caninus*, *Filipendula ulmaria*, *Geranium sylvaticum*, *Listera ovata*, *Parnassia palustris*, *Polygonatum verticillatum*, *Potentilla erecta*, *Rubus saxatilis*, *Valeriana sambucifolia*, *Viola biflora*). Litt bjørk, einer, gran og vier (*Betula pubescens*, *Juniperus communis*, *Picea abies*, *Salix* spp.) inngår i denne delen av lokaliteten. Til dels fins også de samme artene i vegkanten og i overkant av et stupbratt berg på nedsida av vegen. Lokaliteten inngår i et kompleks av flere rike skog- og myrlokaliteter i den sørøstvendte lia i nordenden av Limingen, som samla har høge naturverdier.

72 Sør for Vårseteren

Skog: Kalkskog (F03)

Verdi: B

Areal (daa): 40,3

UTM_{WGS84}: VM 268 938

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 480 m

Observatører: H. Bratli 03.08.2005

Lokaliteten er en kalkskog i den sørøstvendte skrånningen i nordenden av Limingen øst for Gjersvika. Rik flora dominerer, men fattigere partier på småkoller inngår også. Mindre partier med rik sumpskog, rikmyr og små bergskrenter er inkludert. Både bjørk og gran (*Betula pubescens*, *Picea abies*) inngår i det forholdsvis glisne tresjiktet. Mest interessant var funn av orkidéen raudflangre (*Epipactis atrorubens*), som ble registrert med noen få blomstrende individer på en grunnlendt, liten bergskrent litt ovenom hovedvegen. Ellers var det en del stortveblad (*Listera ovata*) og litt taggbregne (*Polystichum lonchitis*). Noen andre arter: tyrihjel, soleihov, hårstarr, slåttestarr, turt, kvitbladtistel, skogmarihand, breiull, mjødukt, skogstorkenebb, blåtopp, jåblom, tettegras, tepperot, småengkall, lauvtistel, gulsildre og sveltull (*Aconitum lycoctonum*, *Caltha palustris*, *Carex capillaris*, *Carex nigra* var. *nigra*, *Cicerbita alpina*, *Cirsium heterophyllum*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Eriophorum latifolium*, *Filipendula ulmaria*, *Geranium sylvaticum*, *Molinia caerulea*, *Parnassia palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Rhinanthus minor*, *Saussurea alpina*, *Saxifraga aizoides*, *Trichophorum alpinum*).

73 Stormyra

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 170,4

UTM_{WGS84}: VN 302 025

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 580 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 04.08.2005

Stormyra er et større myrkompleks i lia ovenom Myrheim. Myra ble tidligere slått (trolig seinest på 1950-60-tallet), og vegetasjonen er dominert av forholdsvis kortvokst grasmyr med spredt innslag av litt småbjørk og vierbusker (*Betula pubescens*, *Salix* spp.). Intermediær og rik myrvegetasjon dominerer, men fattig vegetasjon inngår også. På litt opplendte, tørrere steder fins forholdsvis fattig heivegetasjon. Litt lappmarihand (*Dactylorhiza lapponica*) ble registrert, ellers arter som svarttopp, harerug, gulstarr, trådstarr, slåttestarr, kornstarr, sumphaukeskjegg, skogmarihand, smalsoldogg, breiull, brudespore, føllblom, blåtopp, rome, myr-

klegg, tettegras, tepperot, lauvtistel, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd, sveltull og bjønnskjegg (*Bartsia alpina*, *Bistorta vivipara*, *Carex flava*, *Carex lasiocarpa*, *Carex nigra* var. *nigra*, *Carex panicea*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Drosera longifolia*, *Eriophorum latifolium*, *Gymnadenia conopsea*, *Leontodon autumnalis*, *Molinia caerulea*, *Narthecium ossifragum*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Saussurea alpina*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum alpinum*, *Trichophorum cespitosum*). Mosene myrstjernemose og piperenserrose (*Campylium stellatum*, *Paludella squarrosa*) er typiske arter i rikmyr. Lokaliteten er stor, og består av tidligere slåttemyr der kulturpåvirkninga fortsatt vises. Vegetasjonen er stedvis rik, men fattig vegetasjon er også vanlig, og myra er nok noe fattigere enn slåttemyrene nærmere Myrheim. Lokaliteten har regional verdi på grunn av stort areal, rike floraelementer og at den inngår i et verdifullt utslåttlandskap med flere rike myrer, høgstaudekog og kalkskog.

74 Limyra

Kulturlandskap: Slåttemyr (D02)

Verdi: B

Areal (daa): 73,4

UTM_{WGS84}: VN 297 022

Kartblad: 1924 IV

Hoh.: 520 m

Observatører: H. Bratli, G. Rønning 04.08.2005

Lokaliteten omfatter flere mer eller mindre sammenhengende rikmyrer ved garden Myrheim. Spredt inngår også litt rikere høgstaudekog, blant annet langs småbekker. Lokaliteten ligger i et utslåttlandskap og myra ble slått fram til 1950-1960-tallet. Hele landskapet preges nå av gjengroing etter at bruken har opphørt. Både lappmarihand og stortveblad (*Dactylorhiza lapponica*, *Listera ovata*) har bra forekomster, mens brudespore (*Gymnadenia conopsea*) er mer sjelden. Noen andre arter: svarttopp, gulstarr, kornstarr, sumphaukeskjegg, skogmarihand, breiull, blåtopp, rome, jåblom, tettegras, tepperot, småengkall, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd og bjønnskjegg (*Bartsia alpina*, *Carex flava*, *Carex panicea*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Eriophorum latifolium*, *Molinia caerulea*, *Narthecium ossifragum*, *Parnassia palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Potentilla erecta*, *Rhinanthus minor*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Trichophorum cespitosum*). Lokaliteten er stor, og består av tidligere slåttemyr der kulturpåvirkninga fortsatt vises. Rik flora i tillegg gir regional verdi.

7 Litteratur

- Bratli, H. 2000. Biologisk mangfold i Inderøy kommune. – NIJOS rapport 2000-4: 1-68.
- Den norske soppnavnkomiteen 1996. Norske soppnavn. 3.utg. – Fungiflora, Oslo. 137 s.
- Direktoratet for naturforvaltning 1999a. Kartlegging av naturtyper. Verdisetting av biologisk mangfold. – DN-håndbok 13: 1-238, 6 vedlegg.
- Direktoratet for naturforvaltning 1999b. Nasjonal rødliste for truede arter i Norge 1998. – DN-rapport 1999-3: 1-162.
- du Rietz, G.E. 1954. Sydväxtberg (Südpflanzenberge). – Svensk Botanisk Tidskrift 48: 174-187.
- Elven, R. (red.) 2005. Johannes Lid og Dagny Tande Lid. Norsk flora. 7. utgåve. – Det norske samlaget, Oslo. 1230 s.
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. – NINA Temahefte 12: 1-279.
- Fremstad, E. 2000. Botanisk mangfold i Verdal, dokumentert hovedsakelig med litteratur og herbariemateriale. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2000-3: 1-81.
- Fremstad, E. & Moen, A. (red.) 2001. Truede vegetasjonstyper i Norge. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2001-4: 1-231.
- Frisvoll, A.A., Elvebakk, A., Flatberg, K.I. & Økland, R.H. 1995. Sjekkliste over norske mosar. Vitskapleg og norsk namneverk. – NINA Temahefte 4: 1-104.
- Gjærevoll, O. 1950. Vegetasjonen i Gudfjelløyas sørberg, Røyrvik i Namdalen. – Blyttia 8: 7-128.
- Hofton, T.H. & Framstad, E. (red.) 2006. Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eierdommer. Del 2 Årsrapport for registreringer i Midt-Norge 2005. – NINA Rapport 151: 1-257, inkl. 3 vedlegg.
- Holten, J.I. 1978. Verneverdige edellauvskog i Trøndelag. – K. norske Vidensk.selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1978-4: 1-199.
- Holten, J.I. & Brevik, Ø. 1998. Edelløvsog i Midt-Norge – biologisk mangfold, skjøtsel og forvaltning. – Fylkesmannens miljøvern- og forvaltning i Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag og Møre og Romsdal. 144 s., 6 vedlegg
- Krog, H., Østhagen, H. & Tønsberg, T. 1994. Lavflora. Norske busk – og bladlav. – Universitetsforlaget, Oslo. 368 s.
- Kålås, J.A., Viken, Å. & Bakken, T. (red.) 2006. Norsk Rødliste 2006. – Artsdatabanken, Trondheim. 416 s.
- Lundqvist, J. 1961. Flora och vegetation vid några sydväxtberg i Pite Lappmark. (Flora and vege-

- tation of some hills with southern plants in Pite Lappmark. Sweden.). – *Botaniska Notiser* 114: 153-175.
- Lundqvist, J. 1965. The Landscape of Lapland East of The Scandes. S. 215-218 i *The Plant Cover of Sweden*. – *Acta Phytogeogr. Suec.* 50.
- Meteorologisk institutt 2005. Klimastatistikk Nord-Trøndelag. – Verdensveven 22.11.2005: <http://met.no/observasjoner/nord-trondelag/index.html>
- Moen, A. et al. 1983. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. – *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. bot. Ser.* 1983-1: 1-160.
- Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. – Statens kartverk, Hønefoss. 199 s.
- Moen, A., Lyngstad, A., Nilsen, L.S. & Øien, D.-I. 2006. Kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap i Midt-Norge. – *NTNU Vitensk. mus. Rapp. bot. Ser.* 2006-3: 1-98.
- Nilsen, L.S. 1996. Registrering av utvalgte kulturlandskap i Nord-Trøndelag. – *Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavd. Rapp.* 3-1996: 1-133.
- Norges geologiske undersøkelse 2005a. Berggrunnsgeologidatabasen. – Verdensveven 24.11.2005: <http://www.ngu.no/>
- Norges geologiske undersøkelse 2005b. Kartkatalogtjeneste, løsmassekart N1000. – Verdensveven 24.11.2005: <http://www.ngu.no/>
- Norsk institutt for skog og landskap 2006. Kartkatalog for Røyrvik kommune. – Verdensveven 05.10.2006: <http://www.nijos.no/index.asp?iframe=1&menuid=1000758&context=0&strUrl=http://kart2.nijos.no/kartkatalog/kartkatalog.jsp?KOMMUNE=1739&FYLKE=17>
- Prestø, T. & Holien, H. 1996. Botaniske undersøkelser i Lybekkdalen, Røyrvik kommune, Nord-Trøndelag. *NTNU Vitensk.mus. Rapp. Bot. Ser.* 1996-2: 1-44.
- Roberts, D. 1997. Geologisk kart over Norge. Berggrunnsgeologisk kart Grong, M 1 : 250 000. Norges geologiske undersøkelse, 1 kart.
- Romstad, H. 1994. Miljøstatus 1994. – Røyrvik kommune. 39 s.
- Singsaas, S. 1990. Botaniske undersøkelser i vassdrag i Trøndelag for Verneplan IV. – *Univ. Trondheim Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser.* 1990-1: 1-101.
- Sivertsen, S. 1979. Norsk Botanisk Forening, Trøndelagsavd. Ekskursjoner 1978. Hovedekskursjon til Øvre Namdalen 15.-21. juli. – *Blyttia* 37: 90-91.
- Sollid, J.L. 1976. Kvartærgeologisk kart over Nord-Trøndelag og Fosen. – *Norsk geogr. Tidsskr.* 30. 1 kart.
- St. meld. nr. 58 (1996-97). Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling.
- Sæther, B. 1981. Flora og vegetasjon i Nesåas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 3. – *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. bot. Ser.* 1981-2: 1-39.

Vedlegg 1.

Tabellen viser en oversikt over nummer, navn, areal i daa, verddivurdering og naturtype for lokalitetene som er beskrevet i rapporten.

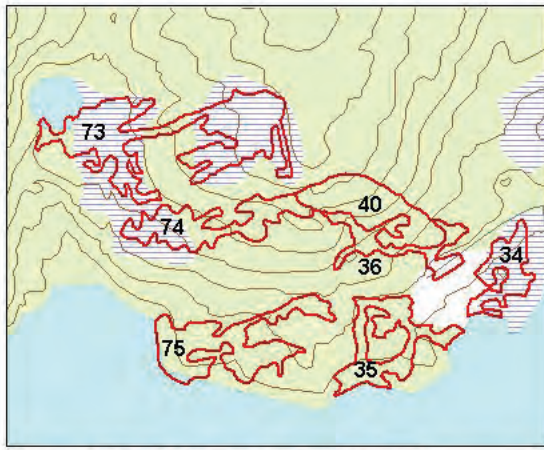
Nr	Navn	Naturtype	Kode	Areal	Verdi
1	Myrer ved Kleivbekken	Rikmyr	A05	385,8	C
2	Storfloen	Rikmyr	A05	4081,8	B
3	Myrer ved Rørvatnet	Slåttemyr	D02	1554,2	B
4	Stallvikmyran	Terrengdekkende myr	A03	4372,4	B
5	Storflyen	Rikmyr	A05	843,8	B
6	Stormyra ved Renselelva	Slåttemyr	D02	419,6	B
7	Langslåtten	Slåttemyr	D02	967	B
8	Bukta og Strandvika	Slåtteenger	D01	170,6	C
9	Marmorgrotta	Grotter/gruver	D16	90,3	B
10	Lybekkdalen	Bjørkeskog med høgstauder	F04	9593	B
11	Stupet på Gudfjelløya	Rik edellauvskog	F01	283,1	A
12	Raajnese - Giedtietjahke	Kalkrike områder i fjellet	C01	6478,4	B
13	Stormyrfjellet	Kalkrike områder i fjellet	C01	2900,5	B
14	Tjuahkere - Blåhammarflyen	Kalkrike områder i fjellet	C01	15300	B
15	Tunnsjøguden på Gudfjelløya	Kalkrike områder i fjellet	C01	983,7	B
16	Brattbekken	Fossesprøytsoner	E05	7,8	C
17	Brattbekktangen	Brannfelt	F10	3,3	C
18	Hausvika I	Rikmyr	A05	24,6	B
19	Hausvika II	Slåtteenger	D01	2,6	C
20	Grunnmyra	Slåttemyr	D02	128,9	B
21	Tjønnlia	Bjørkeskog med høgstauder	F04	119	B
22	Litlbotnet	Skogsbeite	D06	480,3	B
23	Litlbotntjønna	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	E03	41,7	C
24	Nord for Litlfjelltangen	Kalkskog	F03	42,4	B
25	Vestvendt li i Orklumpen	Bjørkeskog med høgstauder	F04	458,5	B
26	Sørøstvendt li mot Midtidalen	Bjørkeskog med høgstauder	F04	422	B
27	Midtidalen	Slåttemyr	D02	42,4	B
28	Skog mellom Renselelva og Stormyra	Bjørkeskog med høgstauder	F04	696	B
29	Skog i lia mot Stormyrfjellet	Bjørkeskog med høgstauder	F04	2219,1	B
30	Grubbmyra sørvest for Småtjønnin	Rikmyr	A05	26,7	B
31	Myr øst for Vestereng	Slåttemyr	D02	29	B
32	Skånalidalen	Bjørkeskog med høgstauder	F04	237,1	B
33	Vestre Skånaliala	Slåttemyr	D02	66,8	B
34	Øst for Myrheim	Rikmyr	A05	42,7	B
35	Småstakksletta	Rikmyr	A05	67,3	B
36	Nord for Myrheim	Slåttemyr	D02	45,8	B
37	Båstøvika ved Vektaren	Rikmyr	A05	12,7	C
38	Lia øst for Tomashaugen	Bjørkeskog med høgstauder	F04	144	C
39	Bustadmyra ved Vektaren	Rikmyr	A05	78,5	B
40	Lia ovenom Myrheim	Kalkskog	F03	83,1	A
41	Jakobstakkslettet	Rikmyr	A05	16,5	C
42	Gjersvika	Andre viktige forekomster	H00	82,2	B
43	Langvassklumpen S	Urskog/gammelskog	F08	181,6	B
44	Sør for Vestertjønnin	Slåttemyr	D02	71,1	B
45	Øst for Vestertjønnin	Slåttemyr	D02	38,3	B
46	Børresmyra ved Vestereng	Slåttemyr	D02	28,2	C
47	Svartberget	Kalkskog	F03	14,8	C
48	Sør for Haukberget	Slåttemyr	D02	11,3	C

Nr	Navn	Naturtype	Kode	Areal	Verdi
49	Haukberget	Bjørkeskog med høgstauder	F04	42	C
50	Vest for Svartberget	Bjørkeskog med høgstauder	F04	35,3	C
51	Høstmyrbekken	Slåttemyr	D02	8,6	C
52	Flåmyran	Slåttemyr	D02	14	C
53	Myr ved Litlfjelltangen	Rikmyr	A05	26,2	B
54	Sør for Litlfjelltangen	Kalkskog	F03	16,4	C
55	Sør for Litlfjelltangen 2	Rikmyr	A05	22,7	B
56	Nybekkvika, Litlvatnet	Rikmyr	A05	57,3	C
57	Kjerrmyra ved Litlvatnet	Slåttemyr	D02	89,9	A
58	Øst for Nyvikhøgda	Rikmyr	A05	156,6	B
59	Øst for Litlfjellklumpen	Rikmyr	A05	10,3	C
60	Småvasshøgda N	Urskog/gammelskog	F08	46,3	C
61	Loddomyra	Slåttemyr	D02	209	B
62	Nordvest for Vårseteren	Bjørkeskog med høgstauder	F04	38,5	B
63	Nord for Stordalhøgda	Kalkskog	F03	15,1	C
64	Vårseteren	Rikmyr	A05	30,5	B
65	Sør for Høstmyrbekken	Bjørkeskog med høgstauder	F04	36,4	C
66	Vest for Litlfjelltangen	Slåttemyr	D02	121	A
67	Vest for Litlfjelltangen 2	Kalkskog	F03	29,4	B
68	Storstakkslettet	Slåttemyr	D02	98,5	B
69	Vest for Litlfjelltangen 3	Slåttemyr	D02	104,7	A
70	Merkesmyra	Slåttemyr	D02	53,4	B
71	Øst for Vårseteren	Sørvendte berg og rasmarker	B01	6,4	B
72	Sør for Vårseteren	Kalkskog	F03	40,3	B
73	Stormyra	Slåttemyr	D02	170,7	B
74	Limyra	Slåttemyr	D02	73,4	B

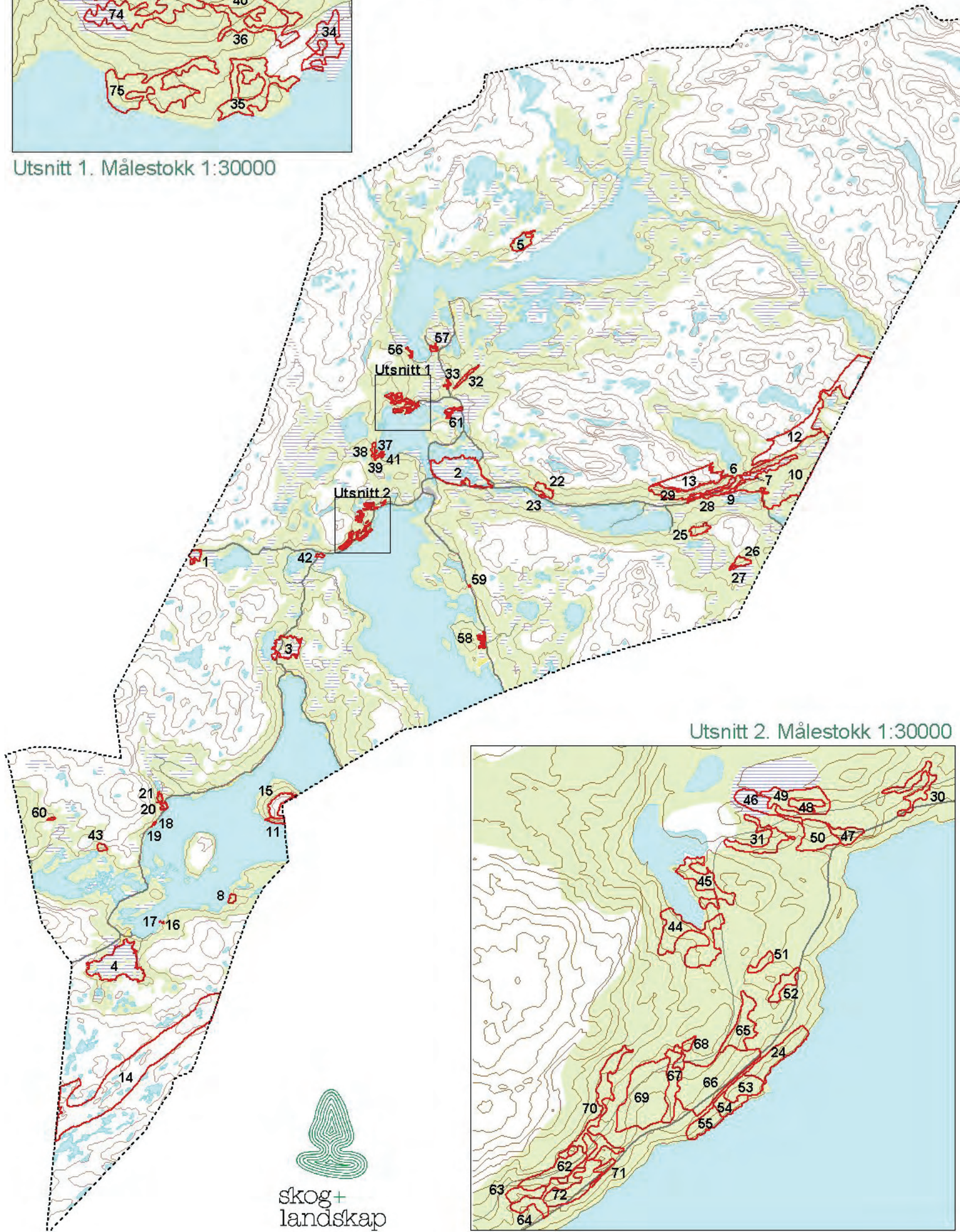
Naturtyper i Røyrvik kommune

Målestokk 1:275000

Vedlegg 2 til rapport Naturtypekartlegging

Utsnitt 1. Målestokk 1:30000

Utsnitt 2. Målestokk 1:30000

skog+
landskap

K. NORSKE VIDENSK. SELSK. MUS. RAPP. BOT. SER. 1974-86
 UNIV. TRONDHEIM VITENSK. MUS. RAPP. BOT. SER. 1987-1995
 NTNU VITENSK. MUS. RAPP. BOT. SER. 1996-

1974	1	Klokk, T. Myrundersøkelser i Trondheimsregionen i forbindelse med den norske myrreservat- planen. 30 s.	kr 50
	2	Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Snillfjord kommune, Sør-Trøndelag. 24 s	utgått
	3	Moen, A. & T. Klokk. Botaniske verneverdier i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 15 s.	utgått
	4	Baadsvik, K. Registreringer av verneverdig strandengvegetasjon langs Trondheimsfjorden sommeren 1973. 65 s.	kr 100
	5	Moen, B.F. Undersøkelser av botaniske verneverdier i Rennebu kommune, Sør-Trøndelag. 52 s.	utgått
	6	Sivertsen, S. Botanisk befaring i Åbjøravassdraget 1972. 20 s.	utgått
	7	Baadsvik, K. Verneverdig strandbergvegetasjon langs Trondheimsfjorden - foreløpig rapport. 19 s.	kr 50
	8	Flatberg, K. I. & B. Sæther. Botanisk verneverdige områder i Trondheimsregionen. 51 s.	utgått
1975	1	Flatberg, K. I. Botanisk verneverdige områder i Rissa kommune, Sør-Trøndelag. 45 s.	utgått
	2	Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Åfjord kommune, Sør-Trøndelag. 51 s	kr 100
	3	Moen, A. Myrundersøkelser i Rogaland. Rapport i forbindelse med den norske myrreservat- planen. 127 s.	kr 100
	4	Hafsten, U. & T. Solem. Naturhistoriske undersøkelser i Forradalsområdet - et suboceanisk, høytliggende myrområde i Nord-Trøndelag. 46 s.	kr 50
	5	Moen, A. & B. F. Moen. Vegetasjonskart som hjelpemiddel i arealplanleggingen på Nerskogen, Sør-Trøndelag. 168 s., 1 pl.	kr 100
1976	1	Aune, E. I. Botaniske undersøkelser i samband med generalplanarbeidet i Hemne kommune, Sør-Trøndelag. 76 s.	kr 100
	2	Moen, A. Botaniske undersøkelser på Kvikne i Hedmark, med vegetasjonskart over Innerdalen. 100 s., 1 pl.	utgått
	3	Flatberg, K. I. Klassifisering av flora og vegetasjon i ferskvann og sump. 39 s.	kr 50
	4	Kjelvik, L. Botaniske undersøkelser i Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 55 s.	kr 100
	5	Hagen, M. Botaniske undersøkelser i Grøvuområdet i Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 57 s.	kr 100
	6	Sivertsen, S. & Å. Erlandsen. Foreløpig liste over Basidiomycetes i Rana, Nordland. 15 s	kr 50
	7	Hagen, M. & J. Holten. Undersøkelser av flora og vegetasjon i et subalpint område, Rauma kommune, Møre og Romsdal. 82 s.	kr 100
	8	Flatberg, K. I. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 112 s.	kr 100
	9	Moen, A., L. Kjelvik, S. Bretten, S. Sivertsen & B. Sæther. Vegetasjon og flora i Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 135 s., 2 pl.	kr 100
1977	1	Aune, E. I. & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar ved Vefnsvassdraget, med vegetasjonskart. 138 s. 4 pl.	kr 100
	2	Sivertsen, I. Botaniske undersøkelser i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 49 s.	kr 50
	3	Aune, E. I. & O. Kjærem. Vegetasjon i planlagte magasin i Bjøllådalen og Stormdalen, med vegetasjonskart i 1:10 000, Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 1. 65 s., 2 pl	kr 100
	4	Baadsvik, K. & J. Suul (red.). Biologiske registreringer og verneinteresser i Litlvatnet, Agdenes kommune i Sør-Trøndelag. 55 s.	kr 100
	5	Aune, E. I. & O. Kjærem. Vegetasjonen i Saltfjellområdet, med vegetasjonskart Bjøllådal 2028 II i 1:50 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 2. 75 s., 1 pl.	kr 100
	6	Moen, J. & A. Moen. Flora og vegetasjon i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 94 s., 1 pl.	kr 100
	7	Frisvoll, A. A. Undersøkelser av mosefloraen i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord- Trøndelag, med hovedvekt på kalkmosefloraen. 37 s.	kr 50
	8	Aune, E. I., O. Kjærem & J. I. Koksvik. Botaniske og ferskvassbiologiske undersøkingar ved og i midtre Rismålsvatnet, Rødøy kommune, Nordland. 17 s.	kr 50
1978	1	Elven, R. Vegetasjonen ved Flatisen og Østerdalsisen, Rana, Nordland, med vegetasjonskart over Vesterdalen i 1:15 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 3. 83 s., 1 pl.	kr 100
	2	Elven, R. Botaniske undersøkelser i Rien-Hyllingen-området, Røros, Sør-Trøndelag. 53 s	kr 100
	3	Aune, E. I. & O. Kjærem. Vegetasjonsundersøkingar i samband med planene for Saltdal-, Beiarn-, Stor-Glomfjord- og Melfjordutbygginga. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 4. 49 s.	kr 50
	4	Holten, J. I. Verneverdige edellauvskoger i Trøndelag. 199 s.	kr 100
	5	Aune, E. I. & O. Kjærem. Floraen i Saltfjellet/Svartisen-området. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 5. 86 s.	kr 100
	6	Aune, E. I. & O. Kjærem. Botaniske registreringar og vurderingar. Saltfjellet/Svartisen- prosjektet. Botanisk sluttrapport. 78 s., 4 pl.	kr 100
	7	Frisvoll, A. A. Mosefloraen i området Borrsåsen-Barøya-Nedre Tynes ved Levanger. 82 s.	kr 100
	8	Aune, E. I. Vegetasjonen i Vassfaret, Buskerud/Oppland med vegetasjonskart 1:10 000. 67 s., 6 pl.	kr 100
1979	1	Moen, B. F. Flora og vegetasjon i området Borrsåsen-Barøya-Kattangen. 71 s., 1 pl.	kr 100
	2	Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Oppdal kommune, Sør-Trøndelag. 44 s.	kr 50
	3	Torbergsen, E. M. Myrundersøkelser i Oppland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 68 s.	kr 100
	4	Moen, A. & M. Selnes. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonkart. 96 s., 1 pl.	kr 100
	5	Kofoed, J. -E. Myrundersøkingar i Hordaland i samband med den norske myrreservatplanen. Supplerande undersøkingar. 51 s.	kr 100
	6	Elven, R. Botaniske verneverdier i Røros, Sør-Trøndelag. 158 s., 1 pl.	kr 100
	7	Holten, J. I. Botaniske undersøkelser i øvre Sunndalen, Grødalen, Lindalen og nærliggende fjellstrøk. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 1. 32 s.	kr 50
1980	1	Aune, E. I., S. Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Kobbelv- og Hellemo-området, Nordland med vegetasjonskart i 1:10 000. 122 s., 1 pl.	kr 100
	2	Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Trollheimen. 42 s.	kr 50
	3	Torbergsen, E. M. Myrundersøkelser i Buskerud i forbindelse med den norske myrreservat-planen. 104 s.	kr 100
	4	Aune, E. I., S. Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Eiterådalen, Vefsn og Krutvatnet, Hattfjellidal. 58 s., 1 pl.	kr 100
	5	Baadsvik, K., T. Klokk & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll, 16. - 18.3 1980. 279 s.	kr 100
	6	Aune, E. I. & J. I. Holten. Flora og vegetasjon i vestre Grødalen, Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 40 s., 1 pl.	kr 100
	7	Sæther, B., T. Klokk & H. Taagvold. Flora og vegetasjon i Gauls nedbørfelt, Sør-Trøndelag og Hedmark. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 2. 154 s., 3 pl.	kr 100
1981	1	Moen, A. Oppdragsforskning og vegetasjonskartlegging ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. 49 s.	kr 50

	2	Sæther, B. Flora og vegetasjon i Nesåas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 3. 39 s.	kr 50
	3	Moen, A. & L. Kjølvik. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. 106 s., 2 pl.	kr 100
	4	Kofoed, J. -E. Forsøk med kalibrering av ledningsevne målere. 14 s.	kr 50
	5	Baadsvik, K., T. Klokk & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 15.-17.3.1981. 261 s.	kr 100
	6	Sæther, B., S. Bretten, M. Hagen, H. Taagvold & L. E. Vold. Flora og vegetasjon i Drivas ned- børfelt, Møre og Romsdal, Oppland og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 4. 127 s.	kr 100
	7	Moen, A. & A. Pedersen. Myrundersøkelser i Agder-fylkene og Rogaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 252 s.	kr 100
	8	Iversen, S. T. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Frøya kommune, Sør-Trøndelag. 63 s.	kr 100
	9	Sæther, B., J. -E. Kofoed & T. Øiaas. Flora og vegetasjon i Ognas og Skjækras nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 5. 67 s.	kr 100
	10	Wold, L. E. Flora og vegetasjon i Toås nedbørfelt, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 6. 58 s.	kr 100
	11	Baadsvik, K. Flora og vegetasjon i Leksvik kommune, Nord-Trøndelag. 89 s	kr 100
1982	1	Selnes, M. og B. Sæther. Flora og vegetasjon i Sørlivassdraget, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 7. 95 s.	kr 100
	2	Nettelbladt, M. Flora og vegetasjon i Lomsdalsvassdraget, Helgeland i Nordland. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 8. 60 s.	kr 100
	3	Sæther, B. Flora og vegetasjon i Istras nedbørfelt, Møre og Romsdal. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 9. 19 s.	kr 50
	4	Sæther, B. Flora og vegetasjon i Snåsavatnet, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 10. 31 s.	kr 50
	5	Sæther, B. & A. Jakobsen. Flora og vegetasjon i Stjørdalselvas og Verdalselvas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 11. 59 s.	kr 100
	6	Kristiansen, J. N. Registrering av edellauvkoger i Nordland. 130 s.	kr 100
	7	Holten, J. I. Flora og vegetasjon i Lurudalen, Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 76 s., 2 pl.	kr 100
	8	Baadsvik, K. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 14.-16.3.1982. 259 s.	kr 100
1983	1	Moen, A. og medarbeidere. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 160 s.	utgått
	2	Holten, J. I. Flora- og vegetasjonsundersøkelser i nedbørfeltene for Sanddøla og Luru i Nord-Trøndelag. 148 s.	kr 100
	3	Kjærem, O. Fire edellauvskogslokaltetar i Nordland. 15 s.	kr 50
	4	Moen, A. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myr- reservatplanen. 138 s.	utgått
	5	Moen, A. & T. Ø. Olsen. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 37 s.	kr 50
	6	Andersen, K. M. Flora og vegetasjon ved Ormsetvatnet i Verran, Nord-Trøndelag. 37 s., 1 pl.	kr 100
	7	Baadsvik, K. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 7.-8.3.1983. 131 s.	kr 100
1984	1	Krovoll, A. Undersøkelser av rik løvskog i Nordland, nordlige del. 40 s.	kr 50
	2	Granmo, A. Rike løvskoger på Ofotfjordens nordside. 46 s.	kr 50
	3	Andersen, K. M. Flora og vegetasjon i indre Visten, Vevelstad, Nordland. 53 s., 1 pl.	kr 100
	4	Holten, J. I. Flora- og vegetasjonsundersøkelser i Raumavassdraget, med vegetasjonskart i M 1:50 000 og 1:150 000. 141 s., 2 pl.	kr 100
	5	Moen, A. Myrundersøkelser i Møre og Romsdal i forbindelse med den norske myrreservat-planen. 86 s.	kr 100
	6	Andersen, K. M. Vegetasjon og flora i øvre Stjørdalsvassdraget, Meråker, Nord-Trøndelag. 83 s., 2 pl.	kr 100
	7	Baadsvik, K. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 18.-20.3.1984. 107 s.	kr 100
1985	1	Singsaas, S. & A. Moen. Regionale studier og vern av myr i Sogn og Fjordane. 74 s.	kr 100
	2	Bretten, S. & A. Moen (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1985. 139 s.	kr 100
1986	1	Singsaas, S. Flora og vegetasjon i Ormsetområdet i Verran, Nord-Trøndelag. Supplerende undersøkelser. 25 s.	kr 50
	2	Bretten, S. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1986. 132 s.	kr 100
1987	1	Bretten, S. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1987. 63 s.	kr 100
1988	1	Bretten, S. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvold 1988. 133 s.	kr 100
1989	1	Wilmann, B. & A. Baudouin. EDB-basert framstilling av botaniske utbredelseskart. 21 s. + 10 kart.	kr 50
	2	Bretten, S. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvold 1989. 136 s.	kr 100
1990	1	Singsaas, S. Botaniske undersøkelser i vassdrag i Trøndelag for Verneplan IV. 101 s.	kr 100
1991	1	Singsaas, S. Konesjonspålagte botaniske undersøkelser i reguleringssonen ved Storglomfjord-utbygginga, Meløy, Nordland. 35 s.	kr 50
	2	Bretten, S. & A. Krovoll (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvold 1990 og 1991. 168 s.	kr 100
1992	1	Bretten, S. & A. Krovoll (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvold 1992. 100 s.	kr 100
1993	1	Arnesen, T., A. Moen & D.-I. Øien. Sølandet naturreservat. Oversyn over aktiviteteten i 1992 og sammendrag for DN-prosjektet "Sølandet". 62 s.	kr 100
	2	Krovoll, A. & A. Moen (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1993. 76 s.	kr 100
1994	1	Moen, A. & R. Binns (eds.). Regional variation and conservation of mire ecosystems. Summary of papers. 61 s.	kr 100
	2	Moen, A. & S. Singsaas. Excursion guide for the 6th IMCG field symposium in Norway 1994. 159 s.	kr 100
	3	Flatberg, K. I. Norwegian Sphagna. A field colour guide. 42 s. 54 pl.	utgått
	4	Aune, E. I. & A. Moen. (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1994. 50 s.	kr 50
	5	Arnesen, T. Vegetasjonsendringer i tilknytning til tråkk og tilrettelegging av natursti i Sølandet naturreservat. 49 s.	kr 50
1995	1	Singsaas, S. Botaniske undersøkelser for konesjonssøknad i forbindelse med planer om over-føring av Nesåa, Nord-Trøndelag. 56 s.	kr 100
	2	Holien, H. & T. Prestø. Kartlegging av nøkkelbiotoper for trua og sårbare lav og moser i kystgranskog langs Arnevik-vassdraget, Åfjord kommune, Sør-Trøndelag. 32 s.	kr 50
	3	Aune, E. I. & A. Krovoll (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1995. 81 s.	kr 100
	4	Singsaas, S. Botaniske undersøkelser med skisse til skjøtselsplan for Garbergmyra naturreser-vat, Meldal, Sør-Trøndelag. 31 s.	kr 50
	5	Prestø, T. & H. Holien. Floraundersøkelser i Øggdalen, Holtålen kommune, Sør-Trøndelag - grenser for framtidig landskapsvernområde og konsekvenser for skogsdrift. 24 s.	kr 50
	6	Mathiassen, G. & A. Granmo. The 11th Nordic mycological Congress in Skibotn, North Norway 1992. 77 s.	kr 100

	7	Holien, H. & T. Prestø. Inventering av lav- og mosefloraen ved Henfallet, Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 26 s.	kr 50
	8	Holien, H. & S. Sivertsen. Botaniske registreringer i Storbekken, Lierne kommune, Nord-Trøndelag. 24 s.	utgått
1996	1	Sagmo Solli, I.M., Flatberg, K.I., Söderström, L., Bakken, S. & Pedersen, B. Blanksigd og luftforurensninger - fertilitetsstudier. 14 s.	kr 50
	2	Prestø, T. & Holien, H. Botaniske undersøkelser i Lybekkdalen, Røyrvik kommune, Nord-Trøndelag. 44 s.	kr 50
	3	Elven, R., Fremstad, E., Hegre, H., Nilsen, L. & Solstad, H. Botaniske verdier i Dovrefjell-området. 151 s.	kr 100
	4	Söderström, L. & Prestø, T. State of Nordic bryology today and tomorrow. Abstracts and shorter communications from a meeting in Trondheim December 1995. 51 s.	kr 100
1997	1	Fremstad, E. (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1996. 175 s.	kr 100
	2	Øien, D.-I., Nilsen, L.S., & Moen, A. Skisse til skjøtelsplan for deler av Øvre Forra natur-reservat i Nord-Trøndelag. 26 s.	kr 50
	3	Nilsen, L.S., Moen, A. & Solberg, B. Botaniske undersøkelser av slåttemyrer i den foreslåtte nasjonalparken i Snåsa og Verdal. 38 s.	utgått
1998	1	Smelror, M. (red.). Abstracts from the Sixth International Conference on Modern and Fossil Dinoflagellates Dino 6, Trondheim, June 1998. 154 s.	kr 100
	2	Sarjeant, W.A.S. From excystment to bloom? Personal recollections of thirty-five years of dinoflagellate and acritarch meetings. 21 s., 14 pl.	utgått
	3	Fremstad, E. Nasjonalt rødlistede karplanter i Nord-Trøndelag. 37 s.	kr 50
	4	Fremstad, E. (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1998. 73 s.	kr 100
	5	Nilsen, L.S. Skisse til skjøtelsplan for Kjeksvika-området i Nærøy, Nord-Trøndelag. 22 s.	kr 50
1999	1	Prestø, T. Botanisk mangfold i Rotldalen, Selbu, Sør-Trøndelag. 65 s.	kr 100
	2	Tretvik, A.M. & Krogstad, K. Historisk studie av utmarkas betydning økonomisk og sosialt innen Tågdalen naturreservat for Dalsegg-grenda i Øvre Surnadal. 38 s.	kr 50
2000	1	Nilsen, L.S. & Fremstad, E. Skjøtelsplan for Skeisnesset, Leka, Nord-Trøndelag. 31 s.	kr 50
	2	Nilsen, L.S. & Moen, A. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av Oppgården med utmark i Lierne. 44 s.	kr 50
	3	Fremstad, E. Botanisk mangfold i Verdal, dokumentert hovedsakelig med litteratur og herbarie-materiale. 81 s.	kr 100
	4	Holien, H., Prestø, T. & Sivertsen, S. Lav, moser og sopp i barskogreservatene Hilmo og Rån-dalen, Tydal og Selbu, Sør-Trøndelag. 32 s.	kr 50
	5	Fremstad, E. & Nilsen, L.S. Botaniske undersøkelser og forslag til skjøtsel av kulturmark på Nærøya. 34 s.	kr 50
	6	Fremstad, E. Skjøtelsplan for innmarka til Kongsvold Fjeldstue. 34 s.	kr 50
	7	Moen, A. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av Tågdalen naturreservat i Surnadal. 45 s.	kr 50
	8	Prestø, T. Sammenhenger mellom forstlige variabler og botanisk diversitet i Trondheim bymark. 56 s.	kr 100
	9	Nilsen, L.S. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av sørvestlige deler Aspøya i Flatanger, Nord-Trøndelag. 26 s.	kr 50
	10	Fremstad, E. & Nilsen, L.S. Tarva: verdifull kulturmark i utmark. 29 s.	kr 50
2001	1	Arnesen, T. Botaniske undersøkelser og forslag til skjøtsel av Brakstadøyene (Måsøya og Nordøya) i Fosnes. 29 s.	kr 100
	2	Arnesen, T. Knollmjødurt (<i>Filipendula vulgaris</i>) på Skånes, Levanger. 16 s.	kr 50
	3	Arnesen, T. & Øien, D.-I. Myrområdet ved Tvinna, Stryn. 16 s.	kr 50
	4	Fremstad, E. & Moen, A. (red.) Truete vegetasjonstyper i Norge. 231 s.	kr 100
	5	Prestø, T. & Holien, H. Forvaltning av lav og moser i boreal regnskog. 77 s.	kr 100
2002	1	Flatberg, K.I. The Norwegian Sphagna: a field colour guide. 44 s. + 54 Plates.	kr 300
	2	Thingsgaard, K. & Flatberg, K.I. Third international symposium on the biology of <i>Sphagnum</i> : Uppsala – Trondheim August 2002: excursion guide. 89 s.	kr 100
	3	Såstad, S.M. & Rydén, H. Third international symposium on the biology of <i>Sphagnum</i> : Uppsala – Trondheim August 2002: schedule and abstracts. 29 s.	kr 50
	4	Lyngstad, A., Øien, D.-I. & Arnesen, T. Skjøtelsplan for kulturmark i Bymarka, Trondheim. 49 s.	kr 100
	5	Fremstad, E. Natura 2000 i Norge. 38 s.	kr 50
2003	1	Aarrestad, P.A., Øien, D.-I., Lyngstad, A., Moen, A. & Often, A. Kartlegging av truete vegetasjonstyper. Erfaringer fra Inderøy og Levanger. 53 s.	kr 100
	2	Aune, E.I. Biologisk mangfold i Åfjord kommune. 88 s.	kr 100
	3	Nilsen, L.S. & Moen, A. Plantelivet på Kalvøya i Vikna, og forslag til skjøtsel av kystlynghei. 51 s.	kr 100
	4	Tretvik, A.M. Landskap og levemåte i små kystsamfunn. Tarva i Bjugn og Borgan i Vikna ca. 1865-2000. 58 s.	kr 100
	5	Moen, A. & Lyngstad, A. Botaniske verneverdier i Syllan. 39 s.	kr 50
	6	Lyngstad, A. Verdifull kulturmark i Levanger kommune. Sluttrapport. 40 s.	kr 50
2004	1	Nilsen, L.S. & Moen, A. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av Hortavær i Leka. 22 s.	kr 50
2005	1	Aune, E.I. Kartlegging av biologisk mangfold (naturtyper) i Surnadal kommune. 52 s.	kr 100
	2	Fremstad, E. & Solem, T. Gamle hageplanter i Midt-Norge. 72 s.	kr 100
	3	Aune, E.I. Kartlegging av biologisk mangfold (naturtyper) i Halså kommune. 31 s.	kr 50
	4	Aune, E.I. Kartlegging av biologisk mangfold (naturtyper) i Rindal kommune. 39 s.	kr 50
	5	Lyngstad, A. & Aune, E.I. Naturtypekartlegging i Namsos kommune. 43 s.	kr 50
	6	Lyngstad, A., Bratli, H. & Rønning, G. 2005. Naturtypekartlegging i Flatanger kommune. 51 s.	kr 100
	7	Lyngstad, A. & Aune, E.I. Naturtypekartlegging i Overhalla kommune. 44 s.	kr 50
	8	Lyngstad, A. & Aune, E.I. Naturtypekartlegging i Frosta kommune. 48 s.	kr 50
	9	Fremstad, E. & Solem, T. Gamle hageplanter i Midt-Norge 2005. 23 s.	kr 50
2006	1	Hassel, K. & Holien, H. Biologisk kartlegging av fossesprutsoner i kommunene Leksvik, Verdal og Verran i Nord-Trøndelag. 15 s.	kr 50
	2	Fremstad, E. & Elven, R. De store bjørnekjeksartene <i>Heracleum</i> i Norge. 35 s.	kr 50
	3	Moen, A., Lyngstad, A., Nilsen, L.S. & Øien, D.-I. Kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap i Midt-Norge. 98 s.	kr 100
	4	Lyngstad, A. & Øien, D.-I. Kulturlandskap i Storlia, Leksvik. 22 s.	kr 50
	5	Øien, D.-I. & Moen, A. Slått og beite i utmark – effekter på plantelivet. Erfaringer fra 30 år med skjøtsel og forskning i Sølendet naturreservat, Røros. 54 s.	kr 100
2007	1	Lyngstad, A., Bratli, H., Rønning, G. & Aune, E.I. Naturtypekartlegging i Røyrvik kommune. 43 s.	kr 100

ISBN 978-82-7126-755-1
ISSN 0802-2992